

Beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's in Zuid-Afrika

Student: Machteld Vergunst

Begeleider: Femke van Esch

Leerkring Bestuur & Beleid

Bestuurs- & Organisatiewetenschappen

Universiteit Utrecht

Juli 2010

Inhoudsopgave

Voorwoord	4
Managementsamenvatting	5
1. Inleiding	7
1.1. Probleemstelling	7
1.2. Doelstelling en vraagstelling	8
1.3. Wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie	9
1.4. Leeswijzer	9
2. Theoretisch kader	11
2.1. Bestaande literatuur	11
2.2. Focus van dit onderzoek	12
2.3. Beleidsbeïnvloeding	13
2.4. Samenwerking	15
2.5. Institutionele context	16
2.6. Verwachtingen voor het onderzoek	17
3. Methodologie	20
3.1. Operationalisatie	20
3.2. Soort onderzoek	22
3.3. Onderzoeksstrategie	22
3.4. Informatiebronnen	23
3.5. Selectie van de onderzoekseenheden	25
3.6. Dataverzameling	28
3.7. Verwerkings- en analyse methoden	28
3.8. Betrouwbaarheid en validiteit	29
4. Samenwerking van de HIV/AIDS gerelateerde organisaties	31
4.1. Het bestaan van samenwerking	31
4.2. De mate van samenwerking	31
4.3. De richting van samenwerking	33
4.4. De motivering om samen te werken	37
4.5. Conclusie	37
5. De institutionele context voor beleidsbeïnvloeding	40
5.1. Decentralisering en democratisering	40
5.2. Non-Profit Organisations Bill	42
5.3. Structuren in de Zuid-Afrikaanse overheid die zich richten op HIV/AIDS	43
5.4. Conclusie	44

6. Gebruikte beleidsbeïnvloedstactieken	45
6.1. Informations politics	45
6.2. Symbolic politics	47
6.3. Leverage politics	48
6.4. Accountability politics	52
6.5. Conclusie	54
7. Conclusies	57
7.1. Manier van beleidsbeïnvloeding	57
7.2. De invloed van samenwerking op de manier van beleidsbeïnvloeding	57
7.3. De invloed van institutionele kansen op de manier van beleidsbeïnvloeding	60
7.4. Aanbevelingen	62
8. Reflectie	64
8.1. Inhoudelijke reflectie	64
8.2. Methodologische reflectie	65
9. Afronding	68
Bronnenlijst	69
Bijlage 1: Codeboom	72
Bijlage 2: Interviewtopics	76
Bijlage 3: Transcripties en open/axiale coderingen	78

Voorwoord

De HIV/AIDS problematiek in Zuid-Afrika stelt Zuid-Afrika voor grote problemen. Daadkrachtig en effectief optreden van de overheid is gewenst, maar blijkt niet altijd aanwezig te zijn. Dit gat kan door NGO's opgevuld worden, door samen te werken met de overheid en door het beleid van de overheid te beïnvloeden. Het onderwerp van deze bachelorscriptie betreft de wijze van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerd NGO's. Beleidsbeïnvloeding is een onderwerp waar al veel over is geschreven, echter niet in geval van Zuid-Afrika. En juist in dit land, met zijn recente overgang naar democratie en met betrekking tot dit issue, dat Zuid-Afrika voor een enorm probleem stelt, is beleidsbeïnvloeding door NGO's een belangrijk thema. Aan de hand van dit onderzoek is een poging gedaan de manier van beleidsbeïnvloeding door NGO's met betrekking tot het HIV/AIDS issue verder in kaart te brengen. Verdere uitwijding over het onderwerp zal ik vanaf deze plek niet doen, ten slotte heb ik er net een scriptie over afgerond. Het was in ieder geval een intensieve en uitdagende tijd, waar ik veel van heb geleerd!

Graag wil ik vanaf deze plek Simon Africa bedanken, die bij de uitvoering van dit onderzoek een aantal keer van onmisbaar belang is gebleken. Ik ben blij dat hij energie en tijd voor mij heeft willen vrijmaken en met raad en daad terzijde heeft gestaan, zij het op geheel eigen, Afrikaanse wijze! Verder wil ik ook graag Paul Schutte bedanken voor zijn hulp bij het opstarten van het onderzoek hier in Zuid-Afrika en voor het materiaal waar hij mij aan heeft geholpen. Daarnaast een woord van dank voor mijn scriptiebegeleider, Femke van Esch, voor de feedback gedurende het hele onderzoeksproces. Uiteraard wil ik ook alle respondenten die hebben meegeholpen aan dit onderzoek bedanken en die stevast met een stevige knuffel en een 'we love you' afscheid van ons namen. Dan nog onder het motto 'Hé zon, kom maar op, ik ben overal voor in!' een dankbetuiging aan Francine Hellinga, mijn held in bange dagen en altijd klaarstaand met een peptalk!

Machteld Vergunst

3 juli 2010

Managementsamenvatting

Door de nood die er op HIV/AIDS gebied bestaat, is de noodzaak van een efficiënte en daadkrachtige overheid groot. De implementatie van het AIDS beleid faalde echter, en er wordt in het verband van Zuid-Afrika ook wel gesproken van een overheidsfalen op het gebied van HIV en AIDS. NGO's kunnen hierop inspringen door twee rollen aan te nemen: partners van de overheid, en promoters van nieuw beleid. Wat betreft de eerste rol echter, concluderen onderzoekers dat hier sprake is van een NGO-falen. Over de NGO's als beleidsbeïnvloeders is echter veel minder bekend. In dit onderzoek is de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's in Zuid-Afrika onderzocht.

De onderzoeksvraag *'Op welke manier vullen HIV/AIDS gerelateerde organisaties hun rol op het gebied van beleidsbeïnvloeding op lokaal niveau in en hoe kan dit verklaard worden?'* stond centraal. Hierin is vanuit de literatuur de verklaring gezocht in samenwerking en institutionele context. De onderzoeksvraag is beantwoord met behulp van de literatuur en empirische data, die vanuit interviews, documenten en observaties geanalyseerd is.

Er kan op verschillende manieren aan beleidsbeïnvloeding worden gedaan. In dit onderzoek zijn de tactieken information politics, symbolic politics, leverage politics en accountability politics onderscheiden. Uit de empirische data bleek dat HIV/AIDS gerelateerde organisaties met name op het gebied van de accountability politics actief zijn. Zij zijn gezamenlijk in actieve dialoog met het Department of Health, door middel van vergaderingen, trainingen en workshops. Ook de information politics nemen een belangrijke plek in, gezien het feit dat de organisaties veel aan voorlichting doen, door middel van publieke campagnes, outreach en media-activiteiten. Met leverage politics zijn organisaties relatief niet actief bezig, en ook symbolic politics nemen geen belangrijke plek in.

Samenwerking met het Department of Health is met name van belang voor de organisaties. Het Department initieert en faciliteert de vergaderingen, trainingen en workshops, die zo belangrijk zijn binnen de accountability politics. Ook promoot het Department de samenwerking van de organisaties als netwerk; de vergaderingen worden met alle organisaties gezamenlijk gehouden. Samenwerking als netwerk buiten het Department of Health om is niet aanwezig. Ook van onderlinge samenwerking tussen de verschillende organisaties is nauwelijks sprake, alleen met nationale dagen en weken, zoals World AIDS Day en STI week, worden gezamenlijke campagnes georganiseerd. Uit dit onderzoek is gebleken dat de aanwezigheid of afwezigheid van samenwerking van invloed is op de manier van beleidsbeïnvloeding.

Van de institutionele kansen zijn vooral de openheid van het politieke systeem (decentraliserings- en democratiseringstrend), de aanwezigheid van potentiële bondgenoten (vertegenwoordigers) en de facilitatie (van een formeel beleidsterrein en de NGO's) van belang. Hiervan wordt door de organisaties echter niet optimaal gebruik gemaakt. Alleen de kansen met

betrekking tot de facilitatie op gebied van het bieden van een platform en capacity-building worden door de organisaties benut. De aanwezigheid van de institutionele kansen met betrekking tot openheid van het politieke systeem, aanwezigheid van potentiële bondgenoten en facilitatie is uiteindelijk niet van invloed gebleken op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's, hoewel dit een voorzichtige conclusie is gezien het feit dat de effecten van het bieden van capacity-building op beleidsbeïnvloeding niet gemeten zijn in dit onderzoek.

Er kan geconcludeerd worden dat er op het gebied van beleidsbeïnvloeding nog een grote slag gemaakt kan worden door de organisaties. Hierbij zou een beter bewustzijn met betrekking tot de kansen die er liggen op het terrein van beleidsbeïnvloeding ten eerste kunnen helpen. Wanneer de organisaties als onafhankelijk netwerk gaan samenwerken, los van het Department of Health, zou dit ook een stap in de richting van meer beleidsbeïnvloeding kunnen zijn.

1. Inleiding

In dit hoofdstuk zal er worden ingegaan op de probleemstelling die de aanleiding voor dit onderzoek vormt. Van daaruit zullen de doelstelling en de vraagstelling toegelicht worden, evenals de wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie van dit onderzoek.

1.1 Probleemstelling

Zuid-Afrika is op dit moment het land met de meeste HIV-positieve mensen ter wereld, het aantal wordt geschat op 5.7 miljoen. In sommige provincies, zoals KwaZulu-Natal, heeft zelfs 39% van de bevolking AIDS (UNAIDS, fact sheet, 2008). Elke dag sterven er naar schatting zo'n 600 mensen aan AIDS en komen er tussen de 1500 en 2000 nieuwe besmettingen bij, waarvan een groot deel uit pasgeboren baby's bestaat. Ongeveer één derde van het aantal mensen dat op volwassen leeftijd sterft, sterft aan AIDS of aan de gevolgen van AIDS.

Deze cijfers brengen aan het licht dat AIDS, wanneer het op deze wijze doorgaat, Zuid-Afrika voor grote problemen zal plaatsen. AIDS treft niet alleen de ouderen en zwakkeren in de samenleving, maar juist ook de mensen in de kracht van hun leven, degenen die de economie draaiende houden. Als gevolg van de vele zieken zullen er minder mensen kunnen werken. Ook zijn er de kosten die de ziekte zelf met zich meebrengt; directe kosten voor medicijnen, indirecte kosten voor ziekteverzuim, training van nieuwe werknemers en opvang voor wezen (Bollinger en Stover, 2009).

Daadkrachtig en effectief optreden van de overheid is een vereiste bij het aanpakken van zo'n groot nationaal probleem. Rond 1994 lag de bestrijding van AIDS in handen van veel verschillende actoren, waaronder NGO's, onderzoekers, de gezondheidszorg en anti-apartheid politieke groeperingen (Schneider en Stein, 2001: 723). Direct nadat het aan de macht kwam in 1994, stelde de nieuwe regering onder leiding van Nelson Mandela, in samenwerking met dit netwerk van AIDS organisaties, een ambitieus en uitgebreid AIDS Plan op en werden er fondsen opgericht ter bestrijding van de AIDS problematiek. De verwachting was dat de samenwerking tussen de overheid en NGO's in de toekomst zou voortduren en zou leiden tot een effectieve en snelle aanpak van de problematiek (Schneider en Stein, 2001: 723). Een aantal jaar verder bleek deze hoop een illusie; het AIDS Plan heeft weinig zichtbare resultaten opgeleverd en Zuid-Afrika kampt nog steeds met de snelst groeiende AIDS cijfers ter wereld. De oorzaken hiervoor worden gevonden in de moeilijkheden rond de overgang naar democratie rond 1994, een gebrek aan politieke toewijding van belangrijke politieke figuren en de gebrekkige sociale respons die de overheid in staat is op te roepen in de maatschappij (Schneider en Stein, 2001). Zuid-Afrika wordt vaak aangehaald als een voorbeeld van overheidsfalen in antwoord op AIDS (Zhu, 2007: 7).

Wanneer er sprake is van een falen van de kant van de overheid, vullen internationale en nationale NGO's vaak de lege plek op die de overheid achterlaat (Zhu, 2007: 6). De rol die NGO's hierin kunnen aannemen kan uit twee verschillende componenten bestaan, namelijk (1) het handelen als partners van de staat in het voorzien van logistieke, sociale en politieke hulp,

vooral met betrekking tot het implementeren van de plannen en het leveren van diensten, zoals HIV-testen, condoom distributie en gemeenschapgebaseerde educatie en (2) het promoten van beleid tot reformatie en verandering van het counterproductieve overheidsbeleid (Zhu, 2007: 9 en Boone&Batsell, 2001: 14). Gezien de aanwezigheid van grote netwerken van NGO's in Zuid-Afrika en het overheidsfalen zou men verwachten dat NGO's in Zuid-Afrika deze rollen zouden aannemen. Wat betreft de eerste rol is er echter geconstateerd dat dit niet is gebeurd (Zhu, 2007; Boone&Batsell, 2001; Schneider&Stein, 2001). Er wordt hierdoor gesproken van een NGO-falen, maar dit heeft dus met name betrekking op de mate van samenwerking en het aangaan van partnerschappen van NGO's met de overheid. Wat betreft de twee rol is echter weinig bekend. Dit onderzoek zal zich richten op de tweede rol die NGO's kunnen aannemen, wanneer geconfronteerd met een overheidsfalen, namelijk het promoten van beleid tot reformatie en verandering van het counterproductieve overheidsbeleid. Vanwege de geringe kennis die er is over de wijze van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's in Zuid-Afrika zal dit een exploratief onderzoek zijn. De plek die de achtergrond van dit onderzoek zal zijn is de stad Potchefstroom.

1.2 Doelstelling en Vraagstelling

In dit onderzoek zal de focus dus komen te liggen op het in kaart brengen van de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's. De doelstelling van dit onderzoek is:

Inzicht verkrijgen in de manier waarop HIV/AIDS organisaties invulling geven aan hun rol op het gebied van beleidsbeïnvloeding en de verklaring hiervoor.

De hoofdvraag die uit deze doelstelling vloeit, en die in dit onderzoek zal worden getracht te beantwoorden luidt als volgt:

Op welke manier vullen HIV/AIDS gerelateerde organisaties hun rol op het gebied van beleidsbeïnvloeding op lokaal niveau in en hoe kan dit verklaard worden?

Bij beleidsbeïnvloeding komt veel kijken; hier wordt in het theoretisch kader verder op ingegaan. Er zijn echter teveel aspecten van beleidsbeïnvloeding om in dit onderzoek mee te nemen. Daarom is er gekozen om twee aspecten die veel met beleidsbeïnvloeding, en de situatie van NGO's in Zuid-Afrika te maken hebben, verder uit te lichten binnen dit onderzoek. Dit zijn de mate van samenwerking en de institutionele context. De keuze voor deze twee aspecten zal in het theoretisch kader verder verantwoord worden. Vanuit deze twee aspecten en de hoofdvraag zijn de volgende deelvragen opgesteld. De samenwerking en de institutionele context worden ten eerste in kaart gebracht door de volgende vragen te stellen:

- 1. Hoe ziet de samenwerking tussen HIV/AIDS gerelateerde organisaties eruit?*
- 2. Wat is de institutionele context van beleidsbeïnvloeding voor HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Zuid-Afrika?*

De manier van beleidsbeïnvloeding wordt vervolgens in kaart gebracht door de volgende vraag te stellen:

3. *Welke activiteiten/tactieken gebruiken HIV/AIDS gerelateerde organisaties bij hun beleidsbeïnvloeding?*

Deze drie vragen dienen gezamenlijk om de hoofdvraag afdoende te kunnen beantwoorden.

1.3 Wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie

Wetenschappelijke relevantie:

Er is veel gepubliceerd wanneer het gaat om het falen van het implementeren van het ambitieuze AIDS plan uit 1994, waarin met name veel aandacht is voor het aspect van context van de nieuwe democratie en de uitdagingen die dit stelde aan de overheid. Genoemd kunnen worden het artikel van Schneider en Stein 'Implementing AIDS policy in Post-Apartheid South-Africa', de publicatie van Schneider 'On the Fault-Line; the Politics of AIDS Policy in Contemporary South-Africa' en het artikel van Johnson 'The Politics of AIDS Policy Development and Implementation in Postapartheid South-Africa'.

Afgezien van het artikel van Jane Zhu is er echter weinig onderzoek gedaan dat zich focust op de rol van NGO's met betrekking tot dit beleid. Ook in het artikel van Boone en Batsell 'Politics and AIDS in South-Africa; Research Agendas in Political Science and International Relations' wordt deze conclusie getrokken (2001; 17). Dit onderzoek zal zich wel hierop richten, door de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde organisaties in kaart te brengen. De wetenschappelijke relevantie is dus te vinden in het gebrek aan literatuur die ingaat op beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde organisaties. Het is hierbij tevens relevant in te gaan op mogelijke verklaringen. Uiteindelijk kan dit leiden tot nieuwe kennis over welk soort NGO's de capaciteit hebben om op een effectieve manier bepaald beleid te bepleiten of druk uit te oefenen voor politieke hervorming.

Maatschappelijke relevantie:

De maatschappelijke relevantie van dit onderzoek ligt vooral bij de afzonderlijke NGO's. Wellicht kunnen zij zich door middel van dit onderzoek beter bewust worden van de mogelijkheden die er liggen op het gebied van beleidsbeïnvloeding. Daarnaast zouden zij de activiteiten die zij nu doen en die betrekking hebben op beleidsbeïnvloeding wellicht beter kunnen coördineren en bewuster uitvoeren. Ook zouden zij meer inzicht kunnen verkrijgen in de problemen die zij ervaren wanneer zij proberen het overheidsbeleid te beïnvloeden. Daarnaast kan het uiteindelijk, via het beleid, ook de hulpverlening voor mensen die lijden aan AIDS verbeteren.

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk twee zal allereerst worden ingegaan op de relevante literatuur met betrekking tot beleidsbeïnvloeding waar vanuit een focus voor dit onderzoek zal worden aangebracht. De literatuur met betrekking tot deze focus zal vervolgens uiteengezet worden. Hierdoor wordt de richting van het onderzoek bepaald aangezien vanuit deze elementen de dataverzameling en onderzoeksanalyse is bepaald; er is sprake van deductief onderzoek.

In hoofdstuk drie zal vervolgens het wat en het hoe van dit onderzoek toegelicht worden. De onderzoekselementen zullen geoperationaliseerd worden en er zal uiteengezet worden hoe het onderzoek is uitgevoerd, en hoe er rekening is gehouden met verschillende valkuilen, wat de

betrouwbaarheid van het onderzoek zal verhogen. In de hoofdstukken vier tot en met zes zullen vervolgens de deelvragen één tot drie worden beantwoord. De deelvragen één en twee zullen allereerst de samenwerking en de institutionele context schetsen, zodat deelvraag drie naar behoren kan worden beantwoord. Dit resulteert in hoofdstuk zeven waar de hoofdvraag wordt beantwoord, en dus conclusies met betrekking tot het onderzoek zullen worden geformuleerd. Ook zullen hier enkele aanbevelingen voor de HIV/AIDS gerelateerde organisaties gegeven worden. In hoofdstuk acht zal een reflectie op het onderzoek en het onderzoeksproces plaatsvinden, waarbij de consequenties hiervan geschetst zullen worden. Eveneens zullen van daaruit enkele aanbevelingen met betrekking tot vervolgonderzoek gedaan worden. Tot slot zal in hoofdstuk negen nog een korte reflectie op de inleiding en probleemstelling van dit onderzoek geformuleerd worden wat tevens de afsluiting van het onderzoek betekend.

2. Theoretisch Kader

In dit theoretisch kader zal allereerst de belangrijke literatuur over beleidsbeïnvloeding weergegeven worden, waarna een keuze voor dit onderzoek zal volgen. Vervolgens zal een theoretisch kader gepresenteerd worden van de begrippen die centraal staan in dit onderzoek; beleidsbeïnvloeding, samenwerking en politieke kansen. Tot slot wordt dit theoretisch kader naast de bestaande situatie in Potchefstroom gelegd, waaruit enkele verwachtingen met betrekking tot het empirische materiaal geformuleerd zullen worden.

2.1 Bestaande literatuur

Wanneer het gaat om beleidsbeïnvloeding kunnen NGO's een belangrijke rol vervullen in de samenleving. Zij zijn in staat politiek 'empowerment' te bewerkstelligen bij groepen in de bevolking, druk uit te oefenen op staten om de belangen van de bevolking beter in acht te nemen en de overheid ertoe te bewegen de effectiviteit van beleid en programma's te verhogen (Vervisch, 2006: 10-11). In die zin nemen NGO's de vorm van belangengroepen aan. NGO's zijn echter onderworpen aan veel voorwaarden willen zij ook echt als effectieve waakhonden van de staat kunnen fungeren. In de literatuur worden veel van deze belangrijke elementen en voorwaarden beschreven. In het algemeen komt dit neer op drie soorten aannames over factoren die de invloed van organisaties in beleidsbeïnvloeding bepalen, namelijk organisatiekenmerken, instituties, en issue-specifieke kenmerken (Dür & Du Bièvre, 2007; 29).

Interne organisatiekenmerken bepalend zijn voor de mate van succes en effectiviteit in beleidsbeïnvloeding van NGO's. Hierbij kan gedacht worden aan de hiërarchische structuur, taakgroepstructuren, leiderschapsprocessen, de schaal van de organisatie, het personeelsbestand en de wijze van financiering. De manier waarop organisaties deze kenmerken inzetten en ermee omgaan, wordt vaak mobilisatie van resources genoemd (Boone & Batsell, 2001; McCarthy & Wolfson, 1996) of men refereert eraan als interne organisatiekenmerken (Zhu, 2007; Dür & Du Bièvre, 2007) en dit zou van invloed zijn op de manier waarop organisaties met beleidsbeïnvloeding omgaan en het succes dat zij hierin hebben.

Als tweede bepalende factor voor de manier waarop organisaties met beleidsbeïnvloeding omgaan, en de mate van succes die ze hierin boeken, wordt de externe omgeving van de organisatie gezien. Dit wordt aangeduid als de politieke situatie waarin organisaties opereren (Boone & Batsell, 2001), de politieke instituties waar zij mee te maken hebben (Zhu, 2007; Dür & Du Bièvre, 2007; Mahoney, 2004) of politieke kansen en beperkingen (Tarrow, 1998).

De derde factor, issue-specifieke kenmerken, is vooral van invloed op de mate van succes die organisaties boeken. Voor een begrensd probleem, waarin slachtoffers en daders duidelijk geïdentificeerd kunnen worden, is het makkelijker aandacht op te wekken. De politiek, of de omgeving waarbinnen beleid wordt gemaakt, kan eenvoudiger 'bewerkt' worden en tot actie aangespoord worden (Dür & Du Bièvre, 2007; Keck & Sikkink, 1998).

Naast deze drie factoren is het opvallend dat het binnen literatuur over beleidsbeïnvloeding vrijwel altijd gaat over netwerken van organisaties die gezamenlijk aan beleidsbeïnvloeding doen, en niet zozeer over organisaties op zichzelf. Er worden veel verschillende benamingen gebruikt, zoals coalities (Dluhy, 1990), sociale bewegingen (Fuchs, 2006), belangengroepen (Dür & Du Bièvre, 2007) 'advocacy networks' (Keck & Sikkink, 1998, Jordan & van Tuijl, 2000) of een mengeling hiervan (Richardson, 2000).

2.2 Focus van dit onderzoek

Dit onderzoek focust zich op twee elementen binnen beleidsbeïnvloeding, namelijk de mate van samenwerking en politieke kansen dan wel beperkingen waarbinnen organisaties functioneren wanneer het gaat om beleidsbeïnvloeding. Deze twee elementen zijn om verschillende redenen gekozen en deze keuzes zullen hier toegelicht worden.

Zoals hierboven aangegeven gaat het in literatuur over beleidsbeïnvloeding vrijwel altijd over netwerken van organisaties, of clusters van organisaties die gezamenlijk optrekken in hun beleidsbeïnvloeding. Een belangrijk gegeven over de organisaties in Potchefstroom waar dit onderzoek uitgevoerd is, is echter dat samenwerking slechts op kleine schaal, en op een ongecoördineerde manier plaatsvindt (SANPAD Research Project, 2006). Dit onderzoek heeft als hoofdvraag *'Op welke manier vullen HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Potchefstroom hun rol op het gebied van beleidsbeïnvloeding op lokaal niveau in?'.* Samenwerking neemt in de literatuur een belangrijke plek in wanneer het gaat om beleidsbeïnvloeding, maar dit wordt in Potchefstroom niet teruggevonden. Daarom is het van belang binnen dit onderzoek aandacht te besteden aan de mate van samenwerking en de uitwerking hiervan op de manier van beleidsbeïnvloeding door de organisaties.

De politieke omgeving van organisaties is een gegeven, waarmee de organisaties op verschillende manieren mee kunnen omgaan. Sommige organisaties maken gebruik van kansen die er zijn, andere laten deze liggen. Met het antwoord op de onderzoeksvraag zal er een poging worden gedaan de manier van beleidsbeïnvloeding van HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Potchefstroom te beschrijven. Daarvoor is dus van belang dat er onderzocht wordt of en in hoeverre deze organisaties gebruik maken van de politieke kansen die er zijn. De mogelijke politieke kansen en beperkingen zullen hiervoor wel eerst in kaart gebracht moeten worden, en om deze reden is er ten eerste voor gekozen de politieke context mee te nemen in dit onderzoek.

Een tweede reden die het extra belangrijk, en ook interessant, maakt de politieke kansen binnen dit onderzoek mee te nemen is de nog redelijke recente overgang naar democratie die Zuid-Afrika heeft gemaakt. Wanneer specifiek naar beleidsbeïnvloeding door NGO's in Zuid-Afrika wordt gekeken, valt de grote rol die deze overgang naar democratie speelt op (Schneider, 2002; Schneider en Stein, 2001; Johnson, 2005; Zhu, 2007). De nieuwe democratie heeft de NGO's in een radicaal ander speelveld geplaatst, waardoor er nieuwe mogelijkheden zijn gekomen. Wanneer getracht wordt de manier van beleidsbeïnvloeding in kaart te brengen is het dus in dit licht ook zeker van belang de politieke kansen mee te nemen.

De keuze voor deze twee elementen betekent dat de andere twee elementen; interne organisatiekenmerken en issue-specifieke kenmerken niet onderzocht zullen worden binnen dit onderzoek. Deze factoren zouden meer geschikt zijn voor een onderzoeksvraag die zich concentreert op de verklaring van de manier waarop HIV/AIDS gerelateerde organisaties aan beleidsbeïnvloeding doen, dan op een vraag die zich richt op het beschrijven van deze manier, zoals de vraag in dit onderzoek doet.

2.3 Beleidsbeïnvloeding

Beleidsbeïnvloeding richt zich erop zoveel invloed verwerven binnen een speciaal issue dat het beleid dat voor dit issue gemaakt wordt de eigen visies erin integreert, veranderd in de richting hiervan of dat de eigen visies zelfs overgenomen worden, met als doel dat het uiteindelijke beleid steeds meer in overeenstemming met de eigen doelstellingen en belangen is (Coninx & Bachus, 2008; 7). Er wordt in de hoofdvraag gevraagd naar de manier van beleidsbeïnvloeding. Deze manieren kunnen heel verschillend zijn. Er kan druk uitgeoefend worden, bondgenoten gezocht worden of/en samengewerkt worden met de overheid. NGO's die tot doel hebben om bestaand overheidsbeleid te veranderen of nieuw beleid te formuleren moeten gebruik maken van instrumenten als 'overtuiging, socialisatie en druk uitoefening' (Keck en Sikkink, 1998: 17). Keck & Sikkink onderscheiden vier soorten tactieken binnen beleidsbeïnvloeding, die hieronder toegelicht worden.

In de eerste plaats is er *information politics*: dit houdt de mogelijkheid in tot het snel en geloofwaardig genereren van politiek bruikbare informatie, en deze informatie vervolgens daarheen te brengen waar het de meeste impact zal hebben (Keck en Sikkink, 1998: 18-22). Om geloofwaardig te zijn zal de informatie betrouwbaar en goed gedocumenteerd moeten zijn, en om aandacht op te wekken moet de informatie op de juiste tijd komen en dramatisch zijn. Een effectief frame rond de informatie moet laten zien dat een bepaalde stand van zaken niet natuurlijk is, de verantwoordelijke partij(en) aanwijzen en geloofwaardige oplossingen aandragen. Met een frame wordt bedoeld 'conscious strategic efforts by groups of people, to fashion shared understandings of the world and of themselves that legitimate and motivate collective action' (Keck&Sikkink, 1998; 3). Door gebruik te maken van *information politics* kunnen organisaties zich op de kaart zetten als belangrijke organisatie met betrekking tot het issue. Bijvoorbeeld in de zin van onderhandelingspartner of in de rol van beleidsadviseurs.

Concreet kan er bij *information politics* gedacht worden aan gemeenschappelijke standpunten formuleren, labeling en certificering of publiekscampagnes. Media-activiteiten zijn een ook essentieel onderdeel van *information politics* wanneer het gaat om 'framen' (Keck en Sikkink, 1998: 22). Daarnaast zijn het organiseren van ontmoetingen, lezingen en dergelijke praktische uitwerkingen van het proces van *information politics*. Tot slot kan beleidsvoorbereidend en beleidsevaluerend werk genoemd worden (Coninx en Bachus, 2008: 7).

Een volgende tactiek is de *symbolic politics*: dit houdt de mogelijkheid in tot het gebruiken van symbolen, acties en verhalen die reactie oproepen bij het publiek (Keck en Sikkink, 1998: 16).

Het mobiliseren van mensen is in sommige situaties een belangrijke factor om meer invloed te verwerven binnen het beleidsproces, omdat netwerken hun claims op die manier kunnen legitimeren (Fuchs, 2006: 109). 'Symbolische tactieken' zijn een belangrijk instrument voor netwerken. Organisaties brengen issues onder de aandacht door overtuigende verklaringen aan te dragen voor gebeurtenissen, die op hun beurt katalysators worden voor de groei van bewegingen. Symbolische interpretatie is een deel van het proces van druk uitoefenen waarbij bewegingen aandacht opwekken.

In de praktijk gaat het hier om het gebruik maken van opzienbarende gebeurtenissen, bijvoorbeeld de gevangenneming of liquidatie van een bepaald politiek figuur, of de publicatie van een geruchtmakend boek of film (Keck en Sikkink, 1998: 22-23). Door dit soort gebeurtenissen onder de aandacht te brengen, en het te linken aan de missie en het doel van de organisaties, wordt geprobeerd meer invloed te verwerven binnen zo'n issue.

Een andere tactiek die gebruikt kan worden is *leverage politics*: dit houdt de mogelijkheid in om machtige actoren tot actie aan te sporen met betrekking tot een bepaald issue. Het gaat hier ook om politieke effectiviteit; wat organisaties vaak definiëren als het veranderen van beleid. Om deze beleidsverandering tot stand te brengen kunnen organisaties druk uitoefenen op machtigere actoren en op die manier proberen een hefboomwerking in gang te zetten (Keck en Sikkink, 1998: 16-25). Netwerken kunnen proberen bepaalde elitegroeperingen aan zich te binden, of bondgenoten te vinden in het politieke veld, om op die manier hun stem beter te laten doorklinken in de politiek (Tarrow, 1998: 77-80; Fuchs, 2006: 107) Maar niet alleen binnen de politiek kan dit gedaan worden, ook binnen ministeries, overheidsadministraties, ziekenhuizen of andere instanties kunnen invloedrijke personen gezocht worden en worden geprobeerd het HIV/AIDS issue te beïnvloeden. Lobbyen is de meest voorkomende manier om aan leverage politics te doen (Coninx en Bachus, 2008: 7).

Als laatste kunnen *accountability politics* genoemd worden: hierbij gaat het om de moeite die er wordt gedaan om machtige actoren aan hun uitgesproken beleidsplannen of principes te houden. Overheden proberen zich ook vaak van een bepaald issue af te maken door plannen uit te spreken of beloftes te maken. Dit wordt wel eens bekritiseerd want 'talk is cheap' en overheden proberen zo nogal eens de aandacht weg te leiden en uiteindelijk niets te doen. Bij accountability politics gaat het er echter om dat deze uitlatingen worden gebruikt als kansen om overheden op aan te kunnen spreken (Keck en Sikkink, 1998: 16-25).

Concreet kan bij deze tactiek gedacht worden aan juridische actie ondernemen en bezwaren indienen, media activiteiten of de dialoog aangaan met overheidsadministraties of specifieke organen. Daarnaast kunnen organisaties ook plaatsnemen in adviesraden en werkgroepen of projecten die door de overheid zelf in het leven geroepen worden. Op die manier kunnen organisaties zelf meewerken aan het nakomen van beloftes en ook beter in staat zijn de overheid 'in de gaten te houden'. Ook kunnen NGO's aan beleidsevaluerend werk doen (Coninx en Bachus, 2008: 7).

2.4 Samenwerking

Samenwerking, of collectieve actie, van maatschappelijke organisaties ontstaat vaak tegen de achtergrond van een tijdloos en dramatisch probleem of issue, in dit geval de AIDS problematiek in Zuid-Afrika. Verschillende organisaties worden opgericht en gaan zich bezig houden met het probleem. Samenwerking is op een zeker moment een logische stap, omdat men op hetzelfde terrein bezig is maar elkaar niet voor de voeten wil lopen en omdat men met dezelfde instanties en procedures te maken heeft. Dit is nog meer het geval wanneer het gaat om kleine, resource-arme organisaties. Netwerken van samenwerkende organisaties bepleiten gezamenlijk de belangen van een groep die de gevolgen van zo'n probleem of issue ondervindt (Keck & Sikkink, 1998: 9). Het uiteindelijke doel van deze netwerken is verandering van een situatie in de samenleving die men als onacceptabel beschouwt. Een manier om te proberen dit te bereiken is door beleidsbeïnvloeding (Dluhy, 1990).

Door samenwerking naar beleidsbeïnvloeding

Samenwerking in het kader van beleidsbeïnvloeding is vooral van belang voor kleine organisaties met weinig middelen. Dit is niet alleen noodzakelijk wanneer het gaat om het direct aanpakken van een probleem en het verlenen van hulp, maar ook, en vooral, wanneer het gaat om beleidsbeïnvloeding. Veel organisaties zijn namelijk op zichzelf niet in staat zijn om beleid of bepaalde omstandigheden te veranderen (Dluhy, 1990). Zij hebben niet de middelen, tijd en/of de mensen genoeg om naar belangrijke vergaderingen te gaan of zij zijn er wel maar er wordt niet naar hen geluisterd. Ook kan het zo zijn dat zij niet genoeg kennis hebben om op een constructieve manier te participeren in het beleidsproces; wanneer zij bijvoorbeeld niet op de hoogte zijn van de gang van zaken binnen de overheid en niet weten waar en bij wie zij moeten zijn. Ook kan hun kennis met betrekking tot de grotere schaal van het probleem erg beperkt zijn, omdat zij zich focussen op de praktische dienstenverlening.

Bij gezamenlijke actie kunnen zij echter wel succesvol zijn. Collectief handelen geeft individuele organisaties meer macht en invloed over en in een bepaald terrein (Dluhy, 1990: 12; Ruben, 2007; 5). Dit komt omdat door middel van netwerken bepaalde mechanismen gefaciliteerd worden, die belangrijk zijn voor een betere beleidsbeïnvloeding. Men kan samenwerken door informatie te delen, waardoor alle organisaties op de hoogte gesteld kunnen worden van belangrijke beslissingen. Men kan gezamenlijke statements maken en in naam van het netwerk handelen, waardoor de invloed kan toenemen. Wanneer men één stem heeft en tot gezamenlijke opinies en visies komt, is dit krachtiger dan wanneer er veel verschillende opinies en visies aanwezig zijn (Fuchs, 2006: 131-132). Een ander aspect is dat ook de verschillende achterbannen van organisaties samengevoegd worden, waardoor er één grote achterban ontstaat. Ook hierdoor zal er dus eerder rekening worden gehouden met de wensen en belangen van deze organisaties, waardoor het beleid dat wordt opgesteld de kennis en visies van dit netwerk beter kan integreren.

Succesvolle samenwerking

Voor kleine organisaties die op zichzelf relatief weinig invloed kunnen uitoefenen, is het dus belangrijk om actief te participeren in een groter netwerk. Succesvolle beleidsbeïnvloeding door middel van samenwerking kan echter niet ontstaat wanneer er geen succesvol samenwerkingsverband bestaat.

Om te komen tot succesvolle samenwerking tussen NGO's zijn de samenstelling van het netwerk, groeps grootte en schaal van belang (Ruben, 2007: 8-9).

Bij de samenstelling van een netwerk kan een onderscheid worden gemaakt tussen homogene en heterogene netwerken. Homogeniteit in een netwerk kan voordelen hebben wanneer het gaat om het bereiken van overeenkomsten over gezamenlijke visies en te voeren beleid, maar is minder goed in staat is door samenwerking ook meer effectiviteit te creëren in het bereiken van de doelen. Gebleken is dat juist heterogeniteit aanspoort tot samenwerking omdat de verschillende partners er veel baat bij hebben gebruik te maken van de eigenschappen van de andere organisatie die zij zelf niet hebben. Ook hebben heterogene netwerken vaak de beschikking over verschillende financieringsmiddelen. Voorwaarden voor effectieve samenwerking tussen ongelijke partners is echter wel dat er transparante regels en procedures worden opgesteld die tegemoet komen aan de belangen en wensen van alle deelnemers (prof. Dr. Ruerd Ruben, 2007: 8-9).

Naast de samenstelling van een netwerk is ook de omvang en schaal belangrijk. Het gaat hier om de omvang van het samenwerkingsverband en de mate van coördinatie tussen de partners. De optimale groeps grootte ligt daar waar de groep niet te klein, maar ook niet te groot is; dit zal per situatie anders zijn en ligt ook mede aan het doel dat men wil bereiken door samen te werken. Bij een te kleine groep kunnen de verschillende leden immers niet van optimaal van elkaars kwaliteiten gebruik maken. Bij een te grote groep kunnen er sneller coördinatie en afstemmingsproblemen ontstaan (Ruerd Ruben, 2007: 8-9).

2.5 Institutionale context

Wanneer bezig met beleidsbeïnvloeding, komen organisaties verschillende krachten tegen, sommigen als kansen, anders als beperkingen. De meest aanwezige onder deze krachten is het set aan overheids- en politieke instituties dat aanwezig is binnen een land. Mahoney verwoordt de invloed van deze instituties op de volgende manier: 'these structures can significantly influence the composition of the interest group environment and the behavior of organizations working within that community' (2004: 442). Deze instituties kunnen zowel mogelijkheden als beperkingen voor beleidsbeïnvloeding betekenen voor organisaties. Tarrow omschrijft dit op de volgende manier: 'By the concept of political opportunity I mean consistent – but not necessarily formal or permanent – dimensions of the political environment that provide incentives for collective action by affecting people's expectations for success or failure' (1998: 76-77). Het gaat hier om de politieke omgeving waarin voor organisaties kansen, waar zij gebruik van kunnen maken, dan wel beperkingen, waardoor zij belemmerd worden, kunnen liggen.

Er kunnen vijf verschillende aspecten worden onderscheiden die van invloed zijn op de institutionele context van beleidsbeïnvloeding. Als eerste is er de mate van *openheid of*

geslotenheid van het geïnstitutionaliseerde politieke systeem, het gaat hier om het winnen van toegang tot participatie en politieke rechten (Tarrow, 1998: 77-78; Fuchs, 2006: 107). Instituties, bijvoorbeeld gemeenteraden, kunnen het voor belangengroepen makkelijk of moeilijk maken te participeren in discussies en beslissingen. Zij kunnen bijvoorbeeld alleen bepaalde groepen uitnodigen, waardoor deze relatief veel invloed uit kunnen oefenen, maar zij kunnen ook alle relevante organisaties uitnodigen; wat het moeilijker maakt invloed te hebben omdat er verschillende visies en/of belangen zijn (Dür en De Bièvre, 2007: 30-31). Er kan ook gewezen worden op de mate van decentralisatie en de strategie van overheden met betrekking tot belangengroeperingen. Decentralisatie en een focus op de civil society geeft belangengroepen veel ruimte om te participeren, terwijl centralisatie en uitsluiting van belangengroepen weinig ruimte biedt (Tarrow, 1998; 56-58, 81-83).

Ten tweede kan de *instabiliteit* van elitegroeperingen een kans vormen, de *stabiliteit* een beperking. Men spreekt hier ook wel van een verschuiving van politieke linies en coalities (Tarrow, 1998: 78-79; Fuchs, 2006: 107). Bij instabiele elites kunnen belangengroepen hierop inspelen door de elites tegen elkaar uit te spelen, en zo hun eigen invloed te vergroten. De elites waar hieraan gerefereerd wordt betekenen in de meeste gevallen, en met name de democratische landen, politieke partijen (Tarrow, 1998; 78).

De derde vorm kansen en beperkingen hangt hiermee samen. Het gaat hier om *sterke* of *verdeelde* elites (opnieuw in de zin van politieke groeperingen): wanneer een elite verdeeld is, is dit een aanmoediging voor resource-arme groeperingen om tot actie over te gaan (Tarrow, 1998: 79; Fuchs, 2006: 107). Dit komt omdat deze elites het met elkaar niet eens worden, waardoor ruimte ontstaat voor andere partijen om aan invloed te winnen. Daarnaast kunnen bepaalde delen van de elite zich verbinden aan bepaalde belangengroepen, om zo te proberen via het functioneren als 'tribunes of the people' weer aan de macht te komen (Tarrow, 1998: 77-80). Het gaat hier dus niet zozeer om spanningen tussen elites, maar om spanningen binnen elites.

Ten vierde vormen de *aanwezigheid* of *afwezigheid* van invloedrijke bondgenoten ook respectievelijk kansen en beperkingen: hierdoor worden groepen aangemoedigd om collectieve actie te ondernemen (Tarrow, 1998: 79-80; Fuchs, 2006: 107). Bondgenoten binnen representatieve systemen zijn vaak verkozen vertegenwoordigers, verbonden aan een politieke partij (Tarrow, 1998: 79-80).

Als laatste set kansen en beperkingen kunnen *belemmering* of *facilitatie* genoemd worden: belemmering ontstaat wanneer participeren in beleidsbeïnvloedingsactiviteiten bemoeilijkt wordt, facilitatie ontstaat wanneer dit juist wordt vergemakkelijkt, vanuit de overheid zelf dus (Tarrow, 1998: 77-80; Fuchs, 2006: 107). Hierbij kan eraan gedacht worden dat de overheid subsidies geeft, of dat de overheid het issue voorziet van een formele 'arena' (bijvoorbeeld in de vorm van een afdeling binnen een departement) (Mahoney, 2004).

2.6 Verwachtingen voor het onderzoek

In deze paragraaf zal de theorie zoals hierboven beschreven naast de situatie in het onderzoeksveld, Potchefstroom, gehouden worden. Er zullen verwachtingen voor de aspecten samenwerking en politieke kansen met betrekking tot de manier van beleidsbeïnvloeding

geformuleerd worden.

Samenwerking

Drie kenmerken zijn genoemd die belangrijk zijn bij samenwerking: de samenstelling van het netwerk, grootte van een netwerk en de schaal waarop de samenwerking wordt uitgevoerd. De samenstelling van een netwerk richt zich op heterogeniteit of homogeniteit. Dit onderzoek richt zich op HIV/AIDS gerelateerde organisaties, dus in die zin is de heterogeniteit van deze organisaties al beperkt. Daarnaast kan ook nog gezegd worden dat de organisaties allen nog redelijk kort bestaan, maximaal 8 jaar, en dus ongeveer dezelfde mate aan ervaring hebben (SANPAD Research Project, 2006; 135). Wanneer gekeken wordt naar de problemen waar de organisaties met name tegenaan lopen, worden met name een gebrek aan resources en een gebrek aan human resources genoemd (SANPAD Research Project, 2006; 154). Dit is voor alle organisaties hetzelfde, en ook hierin kunnen zij dus homogeen genoemd worden. Ook de belangrijkste activiteiten van de organisaties komen ongeveer op hetzelfde neer, namelijk home-based care, families met HIV/AIDS patiënten ondersteunen en voorlichting geven over HIV en AIDS (SANPAD Research Project, 2006; 143). Uiteraard zijn er ook verschillen tussen de organisaties, die voornamelijk gevonden worden in de doelgroep waar zij zich op richten (vrouwen, kinderen, gehandicapten etc.) Maar over het algemeen kan er dus gesteld worden dat de homogeniteit van de groep redelijk groot is. Uit de literatuur blijkt dat overeenkomst over visie en richting van de samenwerking dan waarschijnlijk niet echt een probleem zal vormen, maar dat het lastiger wordt de activiteiten ook daadwerkelijk naar een hoger plan te tillen. Het aspect van groeps grootte en schaal heeft hier ook mee te maken. Het aantal bij het LAC geregistreerde HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Potchefstroom is 14. De organisaties geven echter niet aan dat zij allemaal in één groot organisatieverband samenwerken, maar noemen slechts één of twee organisaties wanneer het gaat over samenwerking (SANPAD Research Project, 2006; 147). Op deze manier kan er niet optimaal van de aanwezige kwaliteiten gebruik gemaakt worden, wat ook van invloed is op de mate van effectiviteit die hiermee bereikt kan worden.

De literatuur over beleidsbeïnvloeding benadrukt echter het bestaan van een goed functionerend samenwerkingsverband bij het beïnvloeden van beleid. Uit bovenstaande lijkt te kunnen worden afgeleid worden dat zo's goed functionerend samenwerkingsverband er niet is. Het is daarom te verwachten dat aan- of afwezigheid van samenwerking invloed zal hebben op de manier waarop organisaties aan beleidsbeïnvloeding doen. De hypothese die met betrekking tot de literatuur dus is opgesteld luidt als volgt:

De aan- of afwezigheid van samenwerking is van invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's.

Institutionele context

In de literatuur zijn vijf aspecten gevonden die de politieke context van beleidsbeïnvloeding bepalen, namelijk:

1. Openheid/geslotenheid van het politieke systeem

2. Stabiliteit/instabiliteit van elites
3. Sterke/verdeelde elites
4. Aan/afwezigheid politieke bondgenoten
5. Belemmering of facilitatie van beleidsbeïnvloeding

De relaties tussen NGO's en de overheid in Zuid-Afrika was tot en met zo'n 10 jaar geleden vijandig, wat met name kwam door de gespannen verhoudingen tussen anti-apartheid groeperen en NGO's en de overheid (Habib&Taylor, 1999;75). Na de overgang naar een democratie, heeft de overheid nieuwe wetten aangenomen en nieuwe politieke instituties opgezet. Hoewel deze aanpassingen niet vlekkeloos zijn verlopen (Schneider & Stein, 2001), zijn er voor NGO's toch veel nieuwe mogelijkheden gekomen. Het politieke systeem is opener geworden, door de verhoudingen tussen NGO's en de overheid meer positieve ruimte te geven en officieel vast te leggen in wetten en 'White Papers' (Habib & Taylor, 1999), wat betrekking heeft op de openheid van het politieke systeem. Ook zijn er subsidies gekomen, en samenwerkingsverbanden tussen de overheid en NGO's. Daarnaast legt de Zuid-Afrikaanse overheid sterk de nadruk op de rol die de 'community' speelt in het oplossen van problemen, en de NGO's die in deze communities werkzaam zijn (Habib & Taylor, 1999). In een democratie worden vertegenwoordigers verantwoordelijk gehouden voor het aanpakken van problemen in naam van de bevolking, en wanneer zij dit niet naar behoren doen, kunnen zij afgezet worden. Dit creëert mogelijkheden voor het zoeken van bondgenoten binnen een democratisch systeem. De overgang naar democratie schijnt dus met name voor het eerste, vierde en vijfde aspect veel nieuwe mogelijkheden voor NGO's in Zuid-Afrika te hebben gebracht.

Wat betreft het tweede en derde aspect, is dit lastiger te zeggen. Sinds de eerste verkiezingen in 1994 behaalt het ANC elke keer nationaal een ruime 60% van de stemmen. In zeven van de negen provincies behaalde het ANC in 2009 nog een absolute meerderheid van de stemmen. De partij is op dit moment dus stabiel. Ook van grote interne verdeeldheid is geen sprake. Het ANC is door zijn geschiedenis uitgegroeid tot een autoritaire, hiërarchische partij, waarbinnen weinig tegenspraak of kritiek geduld wordt (Johnson, 2005: 111; Zhu, 2007: 11). Het is dus niet waarschijnlijk dat instabiele en verdeelde elites kansen vormen voor NGO's in Zuid-Afrika. Op deze twee types kansen zal in dit onderzoek dan ook niet diep ingegaan worden. Dit is echter anders met betrekking tot de openheid van het politieke systeem, de mogelijkheid tot het maken van bondgenoten en een facilitatie met betrekking tot beleidsbeïnvloeding. Vanuit de literatuur wordt de verwachting gewekt dat een aanwezigheid van dit soort kansen organisaties zal aanmoedigen er gebruik van te maken. Aangezien deze institutionele kansen in Zuid-Afrika redelijk nieuw zijn, is het daarom te verwachten dat de aanwezigheid van deze insitutionele kansen invloed zullen hebben op de manier waarop organisaties aan beleidsbeïnvloeding doen. De hypothese luidt als volgt:

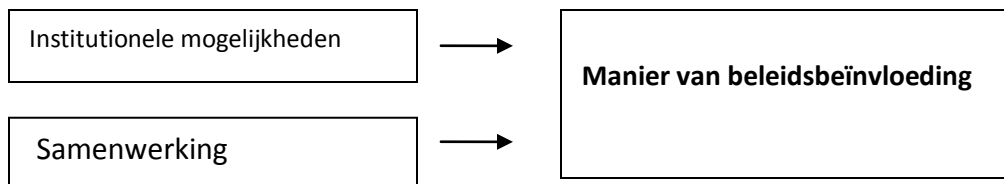
De aanwezigheid van de institutionele kansen met betrekking tot openheid van het politieke systeem, aanwezigheid van potentiële bondgenoten en facilitatie zijn invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's.

3. Methodologie

In dit hoofdstuk zullen de verschillende keuzes die tijdens dit onderzoek zijn gemaakt met betrekking tot hoe dit onderzoek uitgevoerd is, toegelicht worden. Het gaat hier om het onderzoeksplan: 'an action plan for getting from here to there, where here may be defined as the initial set of questions to be answered, and there is some set of conclusions, (answers) about these questions' (Yin, 1994: 19). Allereerst zullen de keuzes met betrekking tot de vraag: 'wat wordt er onderzocht?' uiteengezet worden. Dit is de operationalisatie. Vervolgens zal de rest van het hoofdstuk besteedt worden aan de verantwoording van de vraag 'hoe wordt dit onderzocht?'. Hierbij komen het soort onderzoek, de onderzoeksstrategie, de informatiebronnen, selectie van de onderzoekseenheden, de onderzoeksmethoden, dataverzameling, de verwerkings- en analysemethoden en tot slot de validiteit en betrouwbaarheid van het onderzoek aan bod.

3.1 Operationalisatie

Het fenomeen dat in dit onderzoek onderzocht gaat worden is 'de manier van beleidsbeïnvloeding'. Hierbinnen zijn twee 'onderzoeksdimensies' geselecteerd, namelijk de mate van samenwerking en de politieke mogelijkheden. In het theoretisch kader is verantwoord dat dit binnen dit onderzoek relevante factoren zijn om te onderzoeken. Dit leidt ertoe dat er in dit onderzoek drie onderzoekseenheden zijn. De belangrijkste onderzoeksdimensie is de manier van beleidsbeïnvloeding. Hierbinnen is specifiek aandacht voor de invloed die samenwerking en en institutionele mogelijkheden. Schematisch kan dit op de volgende manier worden weergegeven:

Er zal nu worden ingegaan op de vraag hoe deze aspecten meetbaar, of beter 'onderzoekbaar', zijn gemaakt en wat er onder wordt verstaan in dit onderzoek.

Samenwerking

De hypothese met betrekking tot samenwerking luidt als volgt: De **aan- of afwezigheid van samenwerking** is van invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's. Het belangrijke element uit deze hypothese is de aan- of afwezigheid van samenwerking. De aan- of afwezigheid van samenwerking wordt op de volgende aspecten gemeten:

- Het bestaan van samenwerking
- De mate van samenwerking
- De richting/natuur van de samenwerking

Met het meten van deze elementen kan een goed en volledig beeld worden gevormd over de samenwerking van HIV/AIDS gerelateerde NGO's. Afwezigheid van samenwerking wordt geconstateerd waar er ofwel geen samenwerking bestaat, ofwel deze samenwerking niet

structureel van aard is. Met dit laatste wordt bedoeld dat een organisatie niet in regelmatig terugkerende activiteiten van de organisatie samenwerkt.

Institutionele kansen

De hypothese met betrekking tot de institutionele kansen luidt als volgt: De **aanwezigheid van de institutionele kansen** met betrekking tot **openheid van het politieke systeem, aanwezigheid van potentiële bondgenoten en facilitatie** zijn van invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's. Hieruit volgt dat de aanwezigheid van institutionele kansen in dit onderzoek op drie aspecten betrekking kan hebben, namelijk de openheid van het politieke systeem, aanwezigheid van potentiële bondgenoten en facilitatie. De aanwezigheid van deze politieke kansen wordt op de volgende manier gemeten:

1. Openheid van het geïnstitutionaliseerde politieke systeem
 - a. Aanwezigheid van inspraakmogelijkheden van bevolking in raadszaken
 - b. Open raadsvergaderingen
 - c. Toegang tot documenten van de gemeentelijke overheid
2. Aanwezigheid potentiële politieke bondgenoten
 - a. Toegang tot volksvertegenwoordigers
3. Facilitatie van beleidsbeïnvloeding
 - a. Instelling van een formeel beleidsterrein voor het issue
 - b. Bieden van mogelijkheden tot formele inspraak in het issue
 - c. Strategie/beleid van de overheid ten opzichte van NGO's/belangengroeperingen

Manier van beleidsbeïnvloeding

Uit beide hypothesen volgt nog een derde te operationaliseren begrip, en dat is de **manier van beleidsbeïnvloeding**. De manier van beleidsbeïnvloeding wordt al volgt gemeten, waarbij gebruik is gemaakt van de indeling van Keck & Sikkink.

Information politics:

- Het formuleren van statements en het uitdragen hiervan
- Publieke campagnes
- Voorlichtingsactiviteiten
- Beleidsvoorbereidend werk

Symbolic politics:

- Het combineren/linken van de eigen boodschap aan een opzienbarende gebeurtenis
- Activiteiten die erop gericht zijn mensen te mobiliseren (organiseren van demonstraties etc.)

Leverage politics

- Contact zoeken met invloedrijke personen binnen de politiek, overheidsinstanties of andere instanties

Accountability politics

- Overheidsactiviteiten op het gebied van HIV/AIDS volgen
- Juridische acties

- Media activiteiten die erop gericht zijn bepaalde misstanden bij de overheid aan de kaak te stellen / bekend te maken
- Beleidsvaluerend werk
- De dialoog aangaan met de politieke en/of overheidsadministraties

3.2 Soort onderzoek

Dit onderzoek is een kwalitatief onderzoek. Kwalitatief onderzoek heeft de volgende drie kenmerken. Ten eerst richt de vraagstelling zich in kwalitatief onderzoek op onderwerpen die te maken hebben met de wijze waarop mensen betekenis geven aan hun sociale omgeving en hoe ze zich op basis daarvan gedragen. Ten tweede worden er onderzoeksmethoden gebruikt die het mogelijk maken om het onderwerp vanuit het perspectief van de onderzochte mensen te leren kennen met als derde kenmerk het doel het te beschrijven en waar mogelijk te verklaren' (Boeijs, 2006: 27; van Thiel, 2007: 155). Kwalitatief onderzoek draait dus om beschrijven en verklaren van een fenomeen vanuit het perspectief van de betrokken actoren.

De onderzoeksvraag voor dit onderzoek luidt: *Op welke manier vullen HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Potchefstroom hun rol op het gebied van beleidsbeïnvloeding op lokaal niveau in en hoe kan dit verklaard worden?* Dit is een vraag die zich richt op het beschrijven en verklaren van een situatie en sluit daarom goed aan op een kwalitatief onderzoek. De onderzoeksvraag vormt dan ook een eerste reden tot het kiezen voor kwalitatief onderzoek. Kwalitatief onderzoek zal de meest bevredigende antwoorden op deze onderzoeksvraag opleveren. Dit komt mede omdat kwalitatief onderzoek de onderzoeker goed in staat stelt door te vragen naar de motiveringen achter bepaalde antwoorden, naar nadere toelichting of een uitgebreider antwoord.

De tweede reden om voor kwalitatief onderzoek te kiezen is de open onderzoeksprocedure van het kwalitatief onderzoek waarbij de uitvoering van de dataverzamelings-methoden wordt niet van tevoren wordt vastgelegd (Boeijs, 2006; 33). Dit stelt de onderzoeker in staat flexibel om te gaan met omstandigheden die tijdens de uitvoering van het onderzoek kunnen worden tegengekomen. De omgeving waarbinnen dit onderzoek plaats heeft gevonden en de verwachtingen die ik kon hebben over de respons van de organisaties waren van tevoren niet bekend, dus de mogelijkheid tot flexibiliteit was een tweede belangrijke reden te kiezen voor een kwalitatief onderzoek.

Kwalitatief onderzoek heeft naast voordelen echter ook nadelen. Bij de analyse van het kwalitatief onderzoek zijn er minder duidelijk omschreven methodologische richtlijnen. 'Vuistregels' is een benaming die er vaak voor wordt gegeven (Boeijs, 2006; 12). Het is daarom van groot belang dat bij kwalitatief onderzoek goed wordt weergegeven welke keuzes zijn gemaakt en hoe het onderzoek is uitgevoerd (zie validiteit en betrouwbaarheid), wat in dit hoofdstuk zal gebeuren.

3.3 Onderzoeksstrategie

Binnen kwalitatief onderzoek kunnen verschillende keuzes gemaakt worden wat betreft de onderzoeksvorm. Kwalitatief onderzoek kan worden uitgevoerd door een etnografische studie,

een gefundeerde theoriebenadering of een case-study. Bij de etnografische studie is het doel het schetsen van een 'portret' van een bepaalde culturele groep, met nadruk op bepaalde specifieke thema's, bijvoorbeeld familierelaties of broodwinning. Participerende observatie is een belangrijke methode die hierbij hoort (Boeije, 2006: 21). Aangezien het doel van dit onderzoek niet het in kaart brengen van een bepaalde culturele groep is, is deze onderzoeksstrategie niet van toepassing op dit onderzoek. Bovendien kost participerende observatie veel tijd, die er tijdens dit onderzoek niet is (Yin, 2003; 11).

De gefundeerde theoriebenadering is niet van toepassing op dit onderzoek aangezien het hier gaat om begrips- of theorieontwikkeling (Boeije, 2006: 22). Gezien de vraagstelling heeft dit onderzoek meer een beschrijving en verklaring van het verschijnsel op het oog in plaats van dat er hiermee wordt gestreefd naar het vormen van nieuwe theorie.

Dit onderzoek zal worden uitgevoerd door middel van een casus, waarbij het gaat om het bestuderen van een bepaald verschijnsel in de natuurlijke context (Boeije, 2006:21). De context van beleidsbeïnvloeding is in dit onderzoek erg belangrijk, wat een sterke reden vormde voor het kiezen voor een case-study. Beleidsbeïnvloeding is een complexe werkelijkheid, en een case-study heeft de mogelijkheden in zich deze complexe werkelijkheid een plek te geven. Een tweede reden om voor een case-study te kiezen is dat case studies goed geschikt zijn hedendaagse fenomenen te onderzoeken. Personen die een rol spelen binnen de situatie kunnen geïnterviewd worden en er kan directe observatie uitgevoerd worden (Yin, 2003: 7). Andere redenen voor het kiezen voor een case-study komen overeen met de redenen voor het kiezen van een kwalitatief onderzoek, namelijk de vorm van de onderzoeksvraag en het gebrek aan controle over de gebeurtenissen (Yin, 2003: 7).

Multiple-case study

Er twee varianten te onderscheiden binnen de case-studies; de single case-study en de multiple case-study (Yin, 2003). Dit onderzoek is uitgevoerd door middel van een multiple-case studie. Het onderzochte fenomeen is de wijze van beleidsbeïnvloeding, en de verschillende cases zijn de organisaties in Potchefstroom waar deze manier van beleidsbeïnvloeding is onderzocht. De keuze voor de multiple-case studie heeft te maken met de onderzoeksvraag. Het doel is inzicht verkrijgen in de manier waarop HIV/AIDS gerelateerde organisaties invulling geven aan hun rol op het gebied van beleidsbeïnvloeding.

3.4 Informatiebronnen

Er zijn verschillende soorten bronnen voor data mogelijk binnen een case-study. Yin onderscheidt zes bronnen die vaak gebruikt worden; documenten, archiefstukken, interviews, directe observatie, participerende observatie and fysieke artefacten (2003; 85). Voor de betrouwbaarheid van een kwalitatief onderzoek is het wenselijk minimaal drie manieren van informatiebronnen te hebben. Dit wordt wel aangeduid als data- of informatiebronnen triangulatie (Yin, 2003: 97; van Thiel, 2007: 59). Binnen dit onderzoek zullen de belangrijkste bron van informatie de interviews zijn, waarbij de informatie die hierdoor verkregen wordt, wordt ingezet bij de beantwoording van alle deelvragen. Daarnaast wordt er ook documentanalyse toegepast voor het in kaart brengen van de politieke context van de

organisaties. Tot slot wordt de informatie aangevuld door directe observatie geweest. Hieronder worden de keuzes met betrekking tot deze drie bronnen toegelicht.

Interviews

Een belangrijke reden om te kiezen voor interviews was dat een interview de onderzoeker in staat stelt om niet alleen naar het *wat* te vragen, maar ook naar het *waarom* (Baarde & de Goede: 2006: 220-226). Ook kan precies naar datgene worden gevraagd waarnaar de onderzoeker op zoek is en kan het interview zich ook beperken tot dit onderwerp. Er kan doorgevraagd worden totdat er een compleet beeld van de situatie is bij de onderzoeker. Interviews stellen verder ook goed in staat om het onderwerp vanuit het perspectief van de betrokkenen te benaderen, iets wat bij een kwalitatief onderzoek een belangrijke rol speelt (van Thiel, 2007). Nadelen zijn echter dat geïnterviewden in sommige gevallen precies datgene vertellen wat de onderzoeker wil horen (Yin, 1994: 80). Baarde & de Goede verwoorden dit met *sociale wenselijkheid* van de antwoorden die gegeven worden. Ook wijzen zij op het feit dat informatie verkregen tijdens interviews niet altijd even betrouwbaar is vanwege het selectieve geheugen van mensen en het feit dat mensen er vaak onbewuste motieven op nahouden (Baarde & de Goede, 2006; 220-226). Dit zijn nadelen die in het achterhoofd gehouden dienen te worden en waar tijdens de interviews opgelet moet worden om deze nadelen zoveel mogelijk te reduceren. De onderzoeker dient scherp te zijn en te letten op tegenstrijdigheden, 'gaps' tussen de weergave van de respondent en de werkelijkheid en vage antwoorden waarmee de respondent eigenlijk niets zegt.

Er is gekozen voor semigestructureerde interviews, waarbij richting aan het interview gegeven is aan de hand van vooraf opgestelde topics. Dit soort interviews wordt ook wel gefocuste interviews genoemd (Yin, 2003; 90). Er is gekozen voor dit soort interviews omdat ze de mogelijkheid bieden structuur aan te brengen door naar precies datgene te vragen waar naar gezocht wordt, en tegelijkertijd de ruimte bieden in te gaan op opmerkingen en uitlatingen van de respondent, hem/haar op tegenstrijdigheden te wijzen en door te vragen. Daarnaast is er geprobeerd zoveel mogelijk open vragen te stellen, zodat er veel ruimte was om de respondent aan het woord te laten en veel informatie te verkrijgen (Yin, 2003; 90-91).

Directe observatie

Aangezien dit onderzoek een hedendaags fenomeen onderzoekt, is directe observatie relevant. Door de 'fysieke' organisatie te bezoeken, mensen te spreken en informele gesprekken te hebben kan er relevante informatie opgedaan worden, dit gebeurt vaak voor en na de interviews. Ook kunnen bijeenkomsten, vergaderingen of ontmoetingen bijgewoond worden (Yin, 2003; 92-93). Het kan ook zeer goed helpen om beter te begrijpen waar respondenten aan refereren tijdens de interviews, zodat het op die manier ook een instrument wordt om andere bronnen beter te kunnen benutten. Wanneer in de bevindingen aan gesprekken naast de interviews gerefereerd zal worden, zal hiervoor het woord gesprek gebruikt om dit te onderscheiden van de informatie uit de interviews.

Documenten

Als derde bron is er gebruik gemaakt van documenten. Relevante documenten zijn er in elke case studie wel te vinden, hoewel het nut van deze documenten kan verschillen (Yin, 2003; 87; van Thiel, 2007: 119). Het gebruik van documenten kent veel verschillende voordelen die elk corresponderen met het soort document dat wordt gebruikt. Over het algemeen kan gezegd worden dat informatie vanuit documenten gekoppeld kan worden aan de informatie vanuit andere bronnen zodat het 'bewijs' sterker is. Ook kan het heel praktisch helpen om de juiste spelling te vinden voor organisaties en/of personen die genoemd zijn (Yin, 2003; 87). Bij het gebruik van documenten moet echter wel gelet worden op het feit dat deze documenten met een bepaald doel geschreven zijn, voor een bepaalde doelgroep, wat kan verschillen van het onderwerp en de betrokkenen in de case-study. Als onderzoeker is het belangrijk achter dit doel en deze doelgroep te komen zodat het document niet op een verkeerde wijze geïnterpreteerd wordt (Yin, 2003; 87; van Thiel, 2007: 120). Ook moet in het achterhoofd gehouden worden dat niet alle documentatie altijd even accuraat is geschied, en dat het in veel gevallen geen rechtstreekse weergave is van de gebeurtenissen (Yin, 2003; 87).

3.5 Selectie van de onderzoekseenheden

Interviews

De organisaties die in dit onderzoek zijn meegenomen, bevinden zich allemaal in Potchefstroom. De keuze voor deze stad is vooral gebaseerd op praktische overwegingen, omdat ik mij daar als onderzoeker bevond gedurende de uitvoering van het onderzoek.

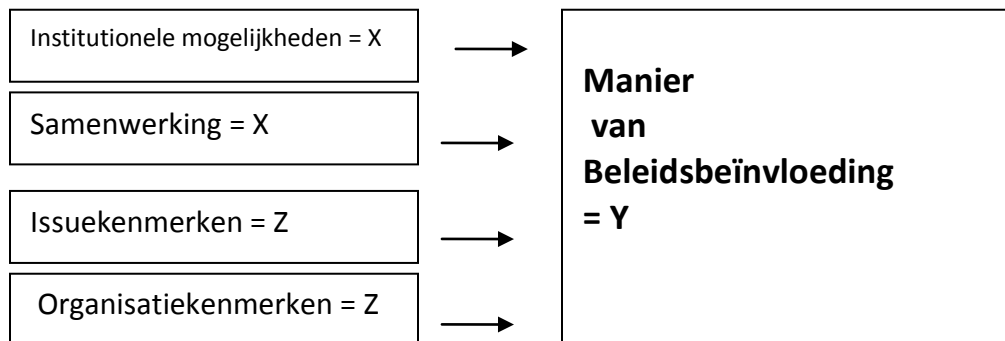
De organisaties die zich bezighouden met HIV/AIDS binnen Potchefstroom kunnen op de volgende manier ingedeeld worden:

- NGO sector
- FBO sector (Faith Based Organizations)
- Overheidssector
- Bedrijfssector (SANPAD Research Project, 2006: 52)

Gezien het onderwerp van dit onderzoek is de overheidssector geen relevante sector om mee te nemen. Beleidsbeïnvloeding is in de probleemstelling en het theoretisch kader als een belangrijke functie van NGO's gezien, waardoor er dus een focus op dit soort organisaties is binnen dit onderzoek. FBO's verschillen in de praktijk, noch formele structuur niet van NGO's, het enige onderscheid is dat FBO's verbonden zijn aan een kerkelijke instantie, of er in ieder geval door opgericht zijn. Ook de bedrijfssector is niet meegenomen binnen dit onderzoek, omdat bedrijven er in eerste instantie niet op gericht zijn het beleid te beïnvloeden.

De organisaties die zijn gekozen als onderzoekseenheden, werden onderzocht op de invloed van samenwerking en institutionele context op de manier van beleidsbeïnvloeding. Omdat naast deze twee factoren ook nog andere factoren van invloed zijn op de manier van beleidsbeïnvloeding, is het belangrijk deze zoveel mogelijk gelijk te houden, zodat met meer zekerheid iets gezegd kan wrden over de invloed van samenwerking en institutionele context. Deze factoren worden onderscheiden door de benaming van X, Y en Z factoren, waarbij de Y hetgeen is dat je onderzoekt, de X de factoren waarop je Y onderzoekt en de Z de factoren die je

niet wilt onderzoeken en dus gelijk moeten zijn. Met betrekking tot de manier van beleidsbeïnvloeding zijn bij de behandeling van de relevante literatuur in hoofdstuk 2.1 vier factoren naar voren gekomen die invloed uitoefenen op de beleidsbeïnvloeding: organisatie-specifieke kenmerken, issue-specifieke kenmerken, institutionele context en de samenwerking. In dit onderzoek dienen de organisatie-specifieke kenmerken en de issue-specifieke kenmerken dus gelijk gehouden te worden. Het schema uit paragraaf 3.1 ziet er dus in uitgebreide vorm zo uit:

Issue-specifieke kenmerken

Wat betreft de issue-specifieke kenmerken, er is gezocht naar NGO's die lid zijn van het Local AIDS Council van Potchefstroom. Hiermee wordt dus gewaarborgd dat deze organisaties zich allen met hetzelfde issue, namelijk HIV/AIDS, bezighouden.

Organisatie specifieke kenmerken

Het gaat hier om zaken als de aanwezigheid van resources, zowel materieel als immaterieel. In paragraaf 2.6 is al behandeld dat de organisaties binnen het LAC in Potchefstroom allen resource-arme en kleine organisaties zijn, die grotendeels op vrijwilligers draaien en allen ongeveer dezelfde activiteiten uitvoeren. Door de keuze voor organisaties die lid zijn bij het LAC is dus ook gewaarborgd dat de organisatiespecifieke kenmerken van de organisaties ongeveer hetzelfde zijn.

Selectie van de uiteindelijke organisaties binnen het LAC

Er zijn 14 organisaties lid bij het LAC in Potchefstroom. Er was erg weinig informatie beschikbaar over deze organisaties, dus de selectie van de uiteindelijke organisaties is geschied op minder 'harde' gegevens. Zo kwamen de namen van een aantal organisaties vaak langs in gesprekken met de coördinator van het LAC. Deze leken een grote rol te spelen binnen de HIV/AIDS problematiek in Potchefstroom en toonaangevend te zijn. Vanwege het onderwerp van dit onderzoek, beleidsbeïnvloeding, wat toch met name door wat meer ontwikkelde organisatie wordt gedaan, heb ik mij ten eerste gefocust op deze organisaties. Dit zijn de organisaties Tshepong, Baptist Children Centre (BCC), Women in Partnership Against AIDS (WIPAA) en Vukuzenzele, die alle vier onderzocht zijn. De andere twee organisaties zijn onderzocht vanwege het feit dat het met hen gelukt is afspraken te maken. Er is in het begin van de dataverzameling

door de coördinator van het LAC een bijeenkomst georganiseerd waar het onderzoek toegelicht en medewerking gevraagd kon worden. Vanuit deze bijeenkomst is Re-Aikaga Youth Society meegenomen binnen het onderzoek. Tot slot is er nog Tsogong. Contact met deze organisatie is via Simon Africa verlopen. Uiteindelijk zijn er dus zes organisaties onderzocht.

Binnen de organisaties is er gezocht naar respondenten die een functie bezaten van waaruit zij de organisatie konden 'overzien'. Er was immers informatie nodig over manieren van beleidsbeïnvloeding, en de rol van samenwerking en de institutionele context hierbij. De meeste organisaties hebben als belangrijkste activiteit de thuiszorg, waardoor de meeste medewerkers zorgverleners zijn. Een coördinator of directeur van de organisatie was daarom een logische keuze. Uiteindelijk is dit voor alle organisaties gelukt. Er zijn wel meer respondenten geïnterviewd dan organisaties, dit kwam omdat het niet altijd lukte gelijk de coördinator te spreken te krijgen. Wanneer bij de bevindingen expliciet gerefereerd wordt aan iets wat de coördinatoren gezegd hebben, zal dit vermeld worden.

Naast respondenten binnen de organisaties is ook Simon Africa, coördinator van het Local AIDS Council, als respondent meegenomen. Hier is voor gekozen omdat hij vanuit zijn functie bij het LAC een goed overzicht heeft op de verschillende organisaties, de samenwerking tussen de organisaties, en de verhoudingen tussen de overheid, het LAC, en de organisaties en dus relevante informatie bij kon dragen aan dit onderzoek.

Het totaal aantal interviews dat is gehouden is negen. Acht van de negen interviews zijn gehouden met de zes verschillende organisaties. Bij WIPAA en Tsogong is twee keer een interview afgenomen. Dit was vanwege het feit dat bij de eerste interviews de coördinatoren toch opeens niet aanwezig waren, waardoor er later met hen nog een ander interview is gehouden. Daarnaast is er een interview gehouden met de coördinator van het LAC.

Directe observatie

Gedurende het onderzoek is er kennis opgedaan de context waarin de organisaties werkzaam zijn, en ook de manier waarop zij werken. Er zijn veel telefoongesprekken gevoerd, er zijn buiten de interviews om ook veel gesprekken gehouden en ik ben aanwezig geweest bij plekken waar vanuit de organisatie hun activiteiten coördineren. Daarnaast ben ik ook keer aanwezig geweest bij een bijeenkomst/vergadering van een aantal HIV/AIDS gerelateerde organisaties en een medewerker van het Department of Health, waarbij de laatste tekst en uitleg kwam geven over een nieuwe subsidie. Door de coördinator van het LAC is in samenwerking met ons de al eerder genoemde bijeenkomst geregeld waarbij wij ons onderzoek konden toelichten voor de organisaties. Op deze manier hebben wij van dichtbij meegemaakt hoe zo'n proces verloopt, waar ook veel relevante kennis uit opgedaan kon worden.

Documenten

De documenten die in dit onderzoek gebruikt zijn, zijn geselecteerd op de inhoud, wat wil zeggen dat het onderwerp van de documenten relevant voor dit onderzoek was (van Thiel, 2007: 121). De volgende documenten zijn in dit onderzoek gebruikt:

- Constitution of the Republic of South-Africa van 1996. De Grondwet is geanalyseerd met betrekking tot de richtlijnen die hierin worden gegeven voor het bevorderen van een participerende maatschappij. Dit is met name relevant voor de schets van de politieke omgeving waarin NGO's aan beleidsbeïnvloeding kunnen doen.
- White Paper on Local Government uit 1998. Dit document is ook geanalyseerd met betrekking tot de richtlijnen die hierin worden gegeven voor het bevorderen van een participerende maatschappij.
- Municipal Structures Act 117 uit 1998; geanalyseerd met betrekking tot de richtlijnen en eisen die hierin worden gegeven voor het bevorderen van een participerende maatschappij.
- Municipal Systems Act 32 uit 2000; geanalyseerd met betrekking tot de richtlijnen en eisen die hierin worden gegeven voor het bevorderen van een participerende maatschappij.
- Nonprofit Organisations Bill uit 1997. Geanalyseerd vanwege de relevantie van deze wet met betrekking tot de activiteiten van de overheid om een sterke en competente civil society te bevorderen.
- Provincial Council on AIDS Act uit 2001 van de North-West Province. Geanalyseerd vanwege de relevantie die het document heeft met betrekking tot het in kaart brengen van de overheidsstructuur op het gebied van de aanpak van de HIV/AIDS problematiek.
- HIV and AIDS and STI Strategic Plan of South-Africa 2007-2011. Geanalyseerd vanwege de relevantie die het document heeft met betrekking tot het in kaart brengen van de overheidsstructuur op het gebied van de aanpak van de HIV/AIDS problematiek.

3.6 Dataverzameling

Dit onderzoek geschiedt op deductieve wijze, waarbij vanuit de theorie al een bepaalde focus wordt aangebracht binnen het onderzoek (van Thiel, 2007: 158), ook wel een top-down proces genoemd. De begrippen die binnen dit onderzoek een belangrijke plek innemen worden vanuit de literatuur geselecteerd en geoperationaliseerd. Deze operationalisatie wordt vervolgens gebruikt voor het opstellen van interviewtopics en -vragen. De onderzoeker zoekt op deze manier gericht naar de informatie die hij wil verkrijgen, en laat het niet aan de gegevens die in informatiebronnen gevonden worden over hem/haar een bepaalde richting op te sturen. Ook bij de selectie van de documenten heeft de theorie sturing gegeven aan de keuze voor bepaalde documenten.

3.7 Verwerkings- en analysemethoden

Bij de analyse van de data is gebruik gemaakt van het coderen van de informatie in drie stappen: open, axiaal en selectief coderen. Het doen van deductief onderzoek houdt mede in dat de codes tijdens het open coderen gebaseerd worden op de operationalisatie (van Thiel, 2007; 161).

Elke bron van informatie (interviews, teksten etc.) is via deze codes gecodeerd, wat dus inhoudt dat de teksten in fragmenten opgedeeld zijn en codes toegewezen hebben gekregen. Het resultaat van open coderen is het ontstaan van een eerste codeboom (van Thiel, 2007: 162; Boeije, 2005: 85). Vervolgens is er binnen deze codes naar patronen gezocht, het axiaal coderen. Wanneer geen van de codes de inhoud van een fragment dekt, wordt er hier een nieuwe code toegewezen. De codes kunnen verder uitgewerkt worden door subcodes te creëren. Op deze manier wordt de codeboom uitgebreid en verfijnd¹ (van Thiel, 2007: 163; Boeije, 2005: 99). Tot slot wordt er selectief gecodeerd, wat inhoudt dat de inhoud van de verschillende categorieën met elkaar vergeleken wordt, gezocht wordt naar steeds terugkerende elementen en gekeken wordt naar de verhouding waarin deze elementen tot elkaar staan (Boeije, 2005: 106). Uiteindelijk worden bij selectief coderen gegevens weer geïntegreerd om zo tot een antwoord op de hoofdvraag te komen (Boeije, 2005; 109).

3.8 Betrouwbaarheid en validiteit

De betrouwbaarheid en de validiteit van het onderzoek hebben betrekking op de navolgbaarheid en de geloofwaardigheid van het onderzoek. Op vier manieren kan worden vastgesteld of een onderzoek betrouwbaar en valide is, namelijk door de volgende aspecten te testen:

1. Concept validiteit
2. Interne validiteit
3. Interne validiteit
4. Externe validiteit
5. Betrouwbaarheid (Yin, 2003; 34).

Interne validiteit is alleen van belang voor onderzoeken waarin een causale relatie onderzocht wordt, wat in dit onderzoek niet het geval is, en daarom zal daar niet verder op ingegaan worden. Er zal voor de overige drie testen worden uiteengezet hoe hier in dit onderzoek rekening mee is gehouden.

Concept validiteit

Construct validiteit hangt af van de mate waarin meetinstrumenten niet onbedoeld andere dingen meten dan de informatie die nodig is om de hoofdvraag te beantwoorden (van Thiel, 2007: 55). Hier is rekening mee gehouden door allereerst te specificeren wat er in dit onderzoek precies onderzocht gaat worden (Yin, 2003: 35), namelijk de manier van beleidsbeïnvloeding, de rol die samenwerking daarin speelt en de rol die politieke mogelijkheden daarin spelen². Vervolgens moeten de onderzoeksmethoden die zijn gebruikt, en de keuze hierbinnen voor welke respondenten/documenten hier wel bij op aansluiten en relevant zijn. Zij moeten niet toch over iets anders gaan dan dat waar de onderzoeker naar op zoek is (Yin, 2003: 35). Deze keuzes zijn verantwoord in dit hoofdstuk. Een andere factor zijn onsystematische informatie. Hiermee wordt bedoeld dat de informatie die is opgedaan misschien maar een deel van het

¹ Zie bijlage 1

² In bijlage 2 zijn de interviewtopics opgenomen

antwoord bevat en een ander deel geheel onbelicht laat (Boeijs, 2006: 145). In dit onderzoek is hieraan tegemoetgekomen door gebruik te maken van verschillende soorten informatiebronnen. Dit aspect heeft ook betrekking op de hoeveelheid respondenten die er is onderzocht. Daar is in dit onderzoek rekening mee gehouden door te proberen zoveel mogelijk interviews te houden.

Interne validiteit

De interne validiteit heeft betrekking op het uitsluiten van eventuele andere beïnvloedingsfactoren dan degene die er onderzocht worden in het onderzoek (Yin, 2003: 36). Met andere woorden, het gaat om het waarborgen dat factor X ook daadwerkelijk tot factor Y heeft geleid, en dat factor Y niet onopgemerkt toch eerder tot stand is gekomen vanwege factor Z. In dit onderzoek is dit gewaarborgd door de Z-factoren gelijk te houden, zoals toegelicht in paragraaf 3.5. Deze Z-factoren zijn gebaseerd op de causale relaties die in de theorie naar voren zijn gekomen, waardoor de interne validiteit ook verder vergroot wordt (Yin, 2003: 111-112).

Externe validiteit

De externe validiteit heeft betrekking op de generaliseerbaarheid van het onderzoek (Yin, 2003: 37). Met andere woorden; kunnen de onderzoeksresultaten van dit onderzoek gegeneraliseerd worden naar andere HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Zuid-Afrika?

De onderzochte organisaties in dit onderzoek bevonden zich allen in Potchefstroom, waren geregistreerd bij het Department of Health, lid van het LAC, klein en resource-arm. Ik denk dat onderzoeksresultaten generaliseerbaar zijn voor organisaties die in dezelfde positie verkeren in Potchefstroom maar niet meegenomen zijn in dit onderzoek.

Het wordt al lastiger wanneer de organisaties zich niet in Potchefstroom bevinden. Een ander LAC kan anders functioneren, de gemeenteraadsvertegenwoordigers kunnen zich anders opstellen etc. Dit zijn aspecten die de manier van beleidsbeïnvloeding door organisaties in dit onderzoek beïnvloeden. Echter, wanneer organisaties wel in dezelfde omstandigheden functioneren, alleen in een andere stad, denk ik dat de onderzoeksresultaten in zekere mate wel iets te zeggen hebben over deze organisaties. Aan het einde van dit onderzoek zal nog op dit aspect teruggekomen worden.

Betrouwbaarheid

Een andere factor die de betrouwbaarheid van het onderzoek bepaalt, is de consistentie van het onderzoek, waarmee bedoeld wordt dat het onderzoek op dezelfde manier herhaald kan worden zonder andere resultaten op te leveren (van Thiel, 2007: 55-56). Om de consistentie van dit onderzoek te verhogen zijn alle stappen en keuzes die er gemaakt zijn verantwoord, en de manier waarop onderzoek is uitgevoerd nauwkeurig vastgelegd. Daarnaast is in de bijlage de topiclijst en codeboom opgenomen. Deze zijn voor alle interviews gebruikt. Ook zijn in bijlage 3 de transcripties van de interviews opgenomen.

4. Samenwerking van de HIV/AIDS gerelateerde organisaties

Dit hoofdstuk zal de deelvraag: *'Hoe ziet de samenwerking van HIV/AIDS gerelateerde organisaties eruit?* Beantwoorden. Ten eerste zal er worden ingegaan op het bestaan van samenwerking, en in welke vorm. Ten tweede wordt er ingegaan op de richting van de samenwerking, dus waarin de organisaties samenwerken. Ten derde zal er worden gekeken naar de mate van de samenwerking en tot slot nog naar de motivering voor de samenwerking. Voor de beantwoording van deze deelvraag zal vooral gebruik worden gemaakt van de interviews en eventuele observaties. Wanneer niet expliciet genoemd wordt wie welke zaken benoemd zal naar het betreffende interview door middel van een voetnoot verwezen worden.

4.1 Het bestaan van samenwerking

Uit de interviews met de zes verschillende organisaties kwam naar voren dat al deze organisaties een incidentele samenwerking kennen met andere organisaties. Ook noemen alle organisaties de samenwerking met het Department of Health. Daarnaast kwam in alle interviews, behalve met BCC, het LAC voorbij met betrekking tot samenwerking.

Wat betreft een netwerk van organisaties; alle organisaties geven aan dat zij vergaderingen hebben met meerdere organisaties tegelijk. Deze worden echter in samenwerking met het Department of Health georganiseerd en bijgewoond. Er zijn dus geen onafhankelijke NGO vergaderingen tussen meerdere NGO's of netwerk activiteiten los van het Department of Health. De organisaties reageren echter vaak wel bevestigend op de vraag of zo'n netwerk bestaat, of op de vraag of er vergaderingen tussen alleen NGO's zijn. Het blijkt dan echter elke keer te gaan over de vergaderingen met de verschillende organisaties *en* het Department of Health. Hier wordt door de NGO's geen duidelijk onderscheid in gemaakt, zij lijken het zelfs eerder te zien als NGO ontmoetingen, dan als ontmoetingen met het Department of Health met verschillende NGO's³. De aanduiding van deze vergaderingen is daarbij erg divers: de medewerkers bij WIPAA noemen het een forum, de coördinator van WIPAA een platform, de coördinator van Tsogong zou het eigenlijk niet eens een 'bij elkaar komen' noemen, en de meeste andere organisaties refereren eraan als 'meetings', terwijl Tshepong het woord netwerk noemt. Organisaties noemen de momenten dat ze als alle organisaties bij elkaar komen dus allemaal anders, maar bedoelen hier wel dezelfde ontmoetingen mee, namelijk die met het Department of Health.

4.2 De mate van samenwerking

Organisaties onderling

Er is geen sprake van een structurele samenwerking tussen organisaties onderling, behalve tussen Tshepong en WIPAA. Structurele samenwerking wordt bedoeld in de zin dat de organisaties op regelmatige en min of meer officiële basis samenwerken. De coördinator van Tshepong geeft aan dat zij de coördinator van WIPAA bijna elke dag spreekt. Ook werken de organisaties samen in de meer structurele en permanente activiteiten van hun organisaties,

³ WIPAA1: 91, BCC: 103 Tsogong: 146 WIPAA2: 120. Vukuzenzele: 135. Tsogong 1: 146

zoals de inkomsten/fondsverwerving en de thuiszorg⁴. Thuiszorg is de zorg voor zieke mensen aan huis en houdt praktische zaken in, zoals het wassen, koken en schoonmaken en is voor de meeste organisaties de kerntaak.

Overige organisaties, behalve Re-Ikaga, noemen echter bij de onderlinge samenwerking alleen de incidentele activiteiten die zij wel eens gezamenlijk doen, met name de publieke campagnes en outreach. Het gaat dan vooral om de publieke campagnes die georganiseerd worden in nationale weken en/of dagen⁵. Afgezien van deze incidentele gezamenlijke campagnes neemt onderlinge samenwerking dus geen grote plek in bij de meeste NGO's.

Department of Health

Wat betreft het Department of Health; hier is intensief contact mee. Ten eerste heeft elke organisatie een 'persoonlijk' contact met het Department of Health, in de zin dat een 'license officer' van het Department de organisatie opzoekt en hun programma's, activiteiten en de problemen hierbij bespreekt. Ook als er een praktisch probleem is binnen een organisatie gaan zij voor hulp naar het Department of Health.

Daarnaast zijn er vergaderingen waarbij alle coördinatoren van de organisaties samenkomen met het Department of Health. Hoe vaak deze vergaderingen plaatsvinden is niet geheel duidelijk geworden, waarschijnlijk één keer per kwartaal.

En dan zijn er tot slot nog de vergaderingen, of misschien beter; ontmoetingen, waarbij alle medewerkers van de organisaties kunnen komen. Deze ontmoetingen vinden twee keer per maand plaats op een vrijdag. De coördinator van het BCC is voorzitter van deze vergaderingen.

In de dagelijkse bezigheden van de organisaties nemen deze activiteiten al met al een belangrijke plek in. De coördinator van Tsogong verwoordt dit door haar antwoord op de vraag wat de organisatie dan precies allemaal doet in samenwerking met het Department als volgt te beginnen: 'Everything'⁶.

Local AIDS Council

Hoewel er van het LAC verwacht wordt dat zij minimaal één per kwartaal een vergadering hebben, vinden de vergaderingen al ruim een jaar niet plaats en er is geen zicht op verandering in de nabije toekomst⁷. Hierdoor volgt dat het contact met het LAC minder gestructureerd verloopt dan wenselijk zou zijn.

Wanneer de organisaties een praktisch probleem hebben, kunnen zij besluiten naar het LAC te gaan voor hulp in plaats van naar het Department, wat ook gebeurt. Dus er is nog steeds wel sprake van samenwerking met het LAC, maar dit vindt plaats op onregelmatige basis, wanneer er bij de organisaties behoefte aan is. Hierin is een verschil aan te wijzen tussen de organisaties. De ene organisatie gebruikt de diensten van het LAC op frequentere basis dan de andere⁸. Zo

⁴ Zie interview Tshepong, blz. 113

⁵ Zie interview BCC, blz. 109

⁶ Zie interview Tsogong, 147

⁷ Dit volgt uit de gesprekken met de coördinator van het LAC.

⁸ Zie interview Tsogong 151

geven Tsogong en Vukuzenzele aan regelmatig naar het LAC te gaan voor praktische hulp. WIPAA en Tshepong noemen het feit dat het LAC hen belangrijke informatie doorgeeft, bijvoorbeeld over wanneer er een raadsvergadering is met betrekking tot HIV en AIDS waar de organisaties voor uitgenodigd zijn⁹, maar geven verder niet aan van de praktische diensten van het LAC gebruik te maken. Tshepong benadert het LAC daarnaast ook wel eens voor donaties. De mate van contact met het LAC verschilt dus van organisatie tot organisatie.

4.3 De richting van de samenwerking

Organisaties onderling

Zoals al vermeld werkten de organisaties onderling het meest samen als het om publieke campagnes tijdens nationale werken en dagen gaat. Elke organisatie, behalve Re-Ikaga, noemt deze vorm van samenwerking. Dit betekent overigens niet dat de organisaties niet ook hun eigen campagnes hebben. Elk van de organisaties heeft een eigen focus, WIPAA richt zich bijvoorbeeld op vrouwen terwijl Re-Ikaga en BCC respectievelijk jongeren en kinderen als doelgroep hebben. De eigen campagnes van de organisaties richten zich dan ook met name op hun eigen doelgroep. Echter, de campagnes die over algemenere zaken gaan, worden wel samen georganiseerd. Hier wordt er samengewerkt, omdat 'it affects everybody', zoals de coördinator van BCC het verwoord¹⁰. Hierbij kan gedacht worden aan World AIDS Day of de STI week. Hierbij neemt Tshepong een belangrijke plek in, omdat deze organisatie binnen Potchefstroom 'gespecialiseerd' is in publieke campagnes. Zij hebben hiervoor een aparte afdeling binnen de organisatie; LoveLife. Wanneer er zo'n publieke campagne georganiseerd wordt, wordt Tshepong zoiezo hiervoor benaderd¹¹.

Andere activiteiten die zo nu en dan gezamenlijk georganiseerd worden zijn deur-tot-deur acties en outreach programma's, waarmee informatie verspreiding op scholen en in gevangenissen e.d. wordt bedoeld. De coördinator van BCC noemt de samenwerking tussen verschillende organisatie dan ook als plaatshebbend op practical niveau.

De enige structurele samenwerking die gevonden is, is tussen WIPAA en Tshepong, en dit richt zich op 'dagelijkse' aangelegenheden binnen de organisaties, zoals vermeld.

Samenwerking als netwerk/Department of Health

Wanneer het gaat om het contact met het Department of Health kan gezegd worden dat dit zeer divers is. Ten eerste is er van de kant van het Department of Health veel praktische hulp. Zij voorzien in materialen (van posters tot schoonmaak benodigdheden) en verlenen assistentie bij het organiseren van publieke campagnes of 'events' waar waarschijnlijk hetzelfde mee bedoeld wordt. Er kan ook om een verpleegster worden gevraagd bijvoorbeeld¹².

Daarnaast kunnen hier nog de vele andere activiteiten genoemd worden die door het Department of Health aangeboden dan wel verplicht gesteld worden, zoals de workshops,

⁹ Zie interviews WIPAA en Tshepong, blz. 96 en 115-116

¹⁰ Interview BCC, blz. 110

¹¹ Zie interview Tshepong, blz. 115

¹² Zie interview Tsogong blz. 132

trainingen, het schrijven van een constitutie en een beleid¹³. Ook zijn er de subsidies. Uit het National Strategic Plan blijkt dat 20% van het gezondheidszorg budget naar de HIV/AIDS problematiek gaat (NSP 2007-2011: 141). Hiervan gaat een deel via subsidies van het Department of Health, en het aanbieden van de workshops en trainingen ter capacity-building, naar de HIV/AIDS gerelateerde NGO's. Daarnaast zijn er nog tal van andere subsidies waar de NGO's gebruik van kunnen maken. De overheid doet er veel aan deze mogelijkheden bekend te maken bij de NGO's. Zo was ik aanwezig tijdens een vergadering van de NGO's en iemand van het Department of Health, waarbij een nieuwe subsidie werd toegelicht, die in samenwerking met het Department of Justice opgezet was en die betrekking had tot het promoten van de mensenrechten. De afgevaardigde van het Department of Health legde uit waar de organisaties precies een subsidie voor zouden kunnen aanvragen en waar ze dan rekening mee moesten houden. Eén van de 'subsidie-afdelingen' binnen de subsidie betrof de 'public policy dialogue'. Als sleutelactiviteiten die organisaties zouden moeten doen om voor deze subsidie in aanmerking te komen worden genoemd: 'advocacy and lobby activities by CBO's to influence policy; community campaigns to enhance participation in public policy dialogues; activities that seek meaningful engagement with parliamentary processes such as participation in public hearings by vulnerable groups and CBO's. Beleidsbeïnvloeding in bijzonder wordt dus ook aangemoedigd door de overheid; er is zelfs een speciale subsidie voor. Tijdens de vergadering werd verder een afspraak gemaakt over wanneer er een workshop zou komen met betrekking tot het aanvragen van de subsidie, opnieuw een voorbeeld van de hulp die de overheid met betrekking tot het ontwikkelen van de organisaties biedt.

Een ander aspect in de samenwerking met het Department of Health is dat de organisaties hun bezigheden en activiteiten moeten rapporteren. Het Department of Health controleert hen hier ook op, door bijvoorbeeld de organisaties te bezoeken en mee te gaan met de thuiszorg hulpverleners. Daarnaast vinden er vergaderingen met alle medewerkers van een organisatie en iemand van het Department of Health plaats, waarin de specifieke problemen en programma's van de organisaties worden besproken.

Wat ook een belangrijk element is in de verhouding tussen de organisaties en het Department, zijn de 'stipends'. In principe zijn de medewerkers van alle organisaties vrijwilligers, de zorg die zij verlenen is ook gratis. Echter, het Department of Health betaalt alle medewerkers stipends, wat eigenlijk neerkomt op een salaris. De stipends zijn wel voor iedereen hetzelfde, van coördinatoren, tot supervisors tot 'veldmedewerkers', alhoewel er gewerkt wordt aan een nieuw systeem¹⁴. Veel organisaties klagen echter wel over de onregelmatige uitbetaling van deze stipends en sommigen zien het zelfs als reden hun werk niet naar behoren uit te voeren.

Qua praktische hulp en voorziening in financiële middelen, is het Department of Health dus belangrijk voor de organisaties.

Ook het voorzien in posters en pamfletten tot het geven van workshops/trainingen over het houden van een publieke campagne genoemd¹⁵. Dit heeft als consequentie dat de

¹³ Zie interviews WIPAA 1, BCC en Tshepong, blz.100, 101 en 114/117

¹⁴ Interview Tsogong, blz. 146

¹⁵ BCC 109/110, Tsogong, 149/150

informatievoorziening in de vorm van posters en pamfletten bij elke organisatie hetzelfde is. Er is daardoor dus ook sprake van een helder en eenduidig geluid richting de maatschappij, voortkomend uit de interactie met het Department of Health. Verder noemde BCC dat er regelmatig iemand van het Department of Health wordt gevraagd als spreker tijdens de publieke campagne¹⁶. Deze vorm van samenwerking neemt echter geen grote plek in.

Dan is er ook nog sprake van samenwerking tussen het Department en de organisaties als geheel. Hierin zijn er ten eerste de coördinatorenvergaderingen. Tijdens deze vergaderingen worden de programma's van de organisatie besproken en de problemen die er zijn. Er wordt hier vooral de nadruk gelegd op de verschillende eisen waaraan de organisatie moet voldoen, en in welke mate ze hier nog veel aan moeten veranderen. Ook worden de problemen die de organisaties ervaren in de uitvoering van hun taken besproken. Een voorbeeld dat aangehaald wordt is het feit dat rapporten vaak niet volledig of juist geschreven worden¹⁷. Het doel van de coördinatorenvergaderingen is het functioneel maken en managen van de organisaties.

In de tweede plaats zijn er ook nog de vergaderingen waarbij alle leden en medewerkers van een organisaties kunnen komen. Hier worden open discussies gehouden, en contact gelegd met de medewerkers van de organisaties. Het doel is om erachter te komen wat er leeft, waar de medewerkers tegenaan lopen en welke oplossingen zij zelf aandragen. Het biedt een platform voor klachten, opmerkingen en bijdrages. De coördinator van Tsogong ziet deze ontmoetingen ook als een vorm van netwerken van het Department, niet alleen tussen hen en de organisaties, maar ook tussen de organisaties onderling. Volgens haar wil het Department met deze vergaderingen de organisaties bij elkaar brengen, zodat ze elkaar meer gaan opzoeken¹⁸. Dit lijkt inderdaad waarschijnlijk te zijn, gezien het feit dat het Department de vergaderingen niet zelf leidt, maar dit heeft overgelaten aan de coördinator van één van de organisaties, namelijk BCC¹⁹. Organisaties voelen zich door dit soort vergaderingen serieus genomen, en zien het als ruimte die hen geboden wordt voor aanbevelingen, klachten en tips waar het Department echt wat mee wil doen.

Het contact met het Department heeft dus betrekking op verschillende aspecten, van praktische hulp bij het uitvoeren van de dagelijkse taken tot het bieden van een platform voor inbreng van de organisaties.

Samenwerking als onafhankelijk netwerk

Zoals in paragraaf 4.1 is toegelicht is er geen sprake van een onafhankelijk netwerk van NGO's, los van de overheid. Ook betreft samenwerking als netwerk met betrekking tot het benaderen van raadsleden en/of wardraadsleden is geen sprake. Wanneer organisaties contact hebben met gemeenteraadsleden en/of ward raadsleden, is dit uitsluitend uit naam van hun eigen

¹⁶ Interview BCC, blz. 110

¹⁷ Interview Tsogong, blz. 148

¹⁸ Interview Tsogong, blz. 146-147

¹⁹ Interview BCC en WIPAA 2, blz. 104 en 121

organisatie²⁰. De coördinator van BCC ziet ook een grote taak en kans voor samenwerking als netwerk voor NGO's liggen.

And as NGO's, one has got to take it a bit broader. Because we find that NGO's in this area, they belong to different wards. [...] Because they belong to different wards, then they are able to influence different wards, even though the NGO's will at the same time come together as NGO's or CBO's and say; 'this is what we want'. Then they will come up [...] with this strategy that when you will attend the ward meetings we'll speak about these things. We should push for what we want²¹.

Het is opmerkelijk dat hierin geen sprake is van een onafhankelijk netwerk. In het theoretisch kader van dit onderzoek worden de voordelen van een eenduidige stem en een grote achterban genoemd. Ook wordt er gewezen op de sterkere capaciteiten en grotere kennis van sommige organisaties, waarvan gebruik gemaakt kan worden. In Potchefstroom is dit aspect goed terug te zien. BCC is een organisatie die de zaken goed op orde heeft staan, de coördinator is voorzitter van de maandelijkse NGO-Department of Health vergadering en vertegenwoordiger bij het Health AIDS Council. Ook bleek uit het interview met hem dat hij de voordelen van de ward councils kent en hier ook gebruik van weet te maken²². Gevraagd naar de overige organisaties en hun capaciteiten maakt hij een duidelijk onderscheid. Zo'n 70% van de organisaties zou nog niet in staat zijn te dealen met de informatie van de overheid, en gebruik te maken van de structuren in de gemeenschap: 'They have not yet got into the stage of understanding' en 'they are not yet fully capacitated to deal with this matters on their own. Or, they are still learning'²³. Dit wordt door de coördinator van het LAC bevestigd. Hij zegt dat veel organisatie nog niet doen wat ze behoren te doen. De reden hiervoor ziet hij in een gebrek aan resources²⁴. De coördinator van BCC noemt hierbij het gebrek aan opleiding, educatie, bij de medewerkers. BCC ziet in de leverage politics echter wel een grote rol voor NGO's, als gezamenlijke eenheid, weggelegd, zoals toegelicht. De NGO's zouden samen overeenkomen wat ze willen en hoe ze het willen, en daarna zou elke NGO naar zijn eigen ward gaan om hiervoor te pleiten, zodat veel ward raadsleden in de gemeenteraad met dezelfde punten komen. Kortom; het zou een groot voordeel opleveren wanneer de organisaties samen optrekken richting de politieke en de overheidadministraties. Zover is het echter nog niet, en de organisatie die naar de ward vergaderingen gaan, geven aan dit vooral in het belang van de eigen organisatie te doen, en niet als NGO's als geheel.

Local AIDS Council

De richting van de samenwerking met het Local AIDS Council is al gedeeltelijk ter sprake gekomen bij de mate van samenwerking met het LAC. Er zijn geen vergaderingen meer en de samenwerking komt met name neer op praktische dienstverlening vanuit het LAC.

²⁰ Re-Ikaga: 84. WIPAA1: 95. BCC: 107-108 Tshpong: 116. WIPAA 2: 121-122 Tsogong 1: 131
Vukuzenzele: 138 Tsogong 2: 152

²¹ Interview BCC: 107

²² Interview BCC: 106-108

²³ Interview BCC: 105-106

²⁴ Interview LAC: 125

Een duidelijke scheiding tussen het LAC en het Department of Health in taken en functies blijkt in de praktijk dus niet echt te bestaan. Zelf beschrijft de coördinator van het LAC de officiële scheiding als dat het LAC er speciaal is voor HIV en AIDS, en dat het Department over alle andere ziekten en gezondheidszaken gaat. Echter, als men eenmaal besmet is met HIV en AIDS heeft, krijgen deze patiënten meestal ook te maken met tuberculose of andere ziekten. Een duidelijke scheiding is in de praktijk dus erg moeilijk te maken, en hier ligt volgens hem de oorzaak dat het LAC en het Department of Health eigenlijk gewoon dezelfde dingen doen²⁵.

Voor organisaties is het dus nog lastiger een duidelijk onderscheid te maken. Daar komt nog bij dat in het dagelijkse leven deze twee overheidsinstellingen gebruik maken van elkaars faciliteiten. Zo was ik aanwezig op een vergadering van het Department of Health voor de organisaties in het kantoor van het LAC. De coördinator van Tsogong geeft het beetje onderscheid dat organisaties misschien nog maken, weer door aan te geven dat het LAC er speciaal voor de NGO's is, om de NGO's bij te staan. Het Department of Health is divers en groot, en daarom minder toegankelijk²⁶. Ze noemt hierbij voorbeelden dat organisaties gemakkelijker bij het LAC krijgen waar ze om vragen (bijvoorbeeld internettoegang) dan bij het Department of Health. Dit lijkt echter het in tegenspraak te zijn met wat de coördinator van Vukuzenzele vertelde, namelijk dat ze elk moment wanneer er een probleem was, contact konden opnemen met het Department of Health en hulp kregen²⁷. Er is dus een verschil in de mate waarin NGO's gebruik maken van de diensten van het LAC.

4.4 De motivering om samen te werken

Slechts drie organisaties noemden de voordelen van het samenwerken. BCC vermeldde dat samenwerken hielp om de organisaties 'an sich' op een hoger niveau te helpen. Hierbij refereerde hij voornamelijk aan het feit dat er grote verschillen bestaan tussen de organisaties onderling, en dat de organisaties met meer ervaringen, capaciteiten en kennis konden helpen de organisaties die nog in de kinderschoenen stonden, op te bouwen. Ook benoemde hij het feit dat hij graag zou zien dat de organisaties met elkaar gingen samenwerken in het benaderen van de ward raadsleden zodat ze de gemeenteraad konden beïnvloeden. Verder noemde hij, en ook de coördinator van WIPAA het feit dat de organisaties elkaar konden bijstaan in praktische zaken en problemen²⁸. Waarschijnlijk refereerde WIPAA hier aan de samenwerking met Tshepong. En Tshepong noemde als reden ook nog het feit dat Tshepong en WIPAA hetzelfde werk deden en daardoor goed konden samenwerken.

4.5 Conclusie

Uit de onderzoeksgegevens met betrekking tot samenwerking van HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Potchefstroom, is een drietal vormen van samenwerking aangetroffen:

²⁵ Interview BCC, blz. 123

²⁶ Interview Tsogong, blz.151-152

²⁷ Interview Tsogong, blz. 132

²⁸ Interview BCC: blz. 103-104 en 107. Interview WIPAA: blz. 120

onderlinge samenwerking, samenwerking als netwerk en samenwerking met het Department of Health.

Alleen van de organisaties Tshepong en WIPAA kan gezegd worden dat er sprake is van een structurele onderlinge samenwerking. Deze samenwerking richt zich op 'dagelijkse' zaken binnen de organisaties, zoals fondsverwerving en de thuiszorg. Tussen overige organisaties is geen structurele samenwerking gevonden. Echter, een totale afwezigheid van samenwerking is er ook niet. Alle organisaties geven aan tijdens nationale weken of dagen in het teken van HIV/AIDS en aanverwante zaken, samen te werken in het organiseren van gezamenlijke publieke campagnes. Ook wordt er zo nu en dan samengewerkt in overige voorlichtingsactiviteiten.

Wat betreft samenwerking als netwerk, dit is in grote mate afhankelijk van de samenwerking met het Department of Health, de meest intensieve en structurele samenwerking die er plaatsvindt. Samenwerking met het Department of Health gebeurt namelijk zowel met organisaties apart, als met de organisaties als geheel. Hierin is onderscheid aan te brengen tussen drie soorten vergaderingen met het Department of Health, waarbij de eerste soort vergaderingen betrekking hebben op de samenwerking met elke organisatie apart en de tweede en derde soort vergadering op de samenwerking als netwerk.

Ten eerste zijn er dus de vergaderingen die gehouden worden met de organisaties zelf. Hier worden de specifieke programma's en problemen van die organisatie besproken. Ten tweede zijn er vergaderingen met alle coördinatoren van alle organisaties die geregistreerd zijn. Op deze vergaderingen worden de algemene problemen en het functioneren van de organisaties besproken. Tot slot zijn er nog de twee maandelijkse vergaderingen voor alle medewerkers van alle organisaties waar het gaat om gezamenlijke discussie en netwerken. Deze laatste twee soorten vergaderingen maken de samenwerking als netwerk van de HIV/AIDS gerelateerde organisaties uit. Deze samenwerking als netwerk wordt dus in hoge mate door het Department of Health geïnitieerd en gefaciliteerd en bestaat niet onafhankelijk van het Department of Health.

Er kan gezegd worden dat het hier niet gaat om samenwerking tussen gelijke partners. De ongelijkheid is te vinden in de grote mate van afhankelijkheid van veel organisaties van het Department of Health. Ten eerste voor het kunnen uitvoeren van hun taken. Hierbij staat een gebrek aan resources centraal en organisaties wenden zich tot het Department voor de onmisbare hulp. Hierbij kunnen ook de 'stipends' genoemd worden die de medewerkers van de organisaties ontvangen van het Department of Health en waardoor de organisaties een minder onafhankelijke positie in kunnen nemen. De organisaties kunnen ook naar het LAC gaan voor deze praktische maar dat is voor alle financiële en materiële zaken zelf ook afhankelijk van het Department of Health.

Daarnaast is er de hulp die de organisaties krijgen bij hun capacity-building. Er worden workshops en trainingen gegeven, en verwacht van de organisaties dat ze een constitutie opstellen en hun activiteiten en bezigheden rapporteren. Deze taak wordt ook wel eens gedelegeerd aan het LAC. Wat hier belangrijk is op te merken, is dat het Department of Health

door deze workshops en trainingen aan de gezamenlijke organisaties aan te bieden, opnieuw bezig is met de samenwerking tussen organisaties aan te moedigen.

Eén en ander leidt ertoe dat de organisaties zich nauw verbonden weten met het Department of Health, en het initiatief voor het oplossen van problemen en het functioneren van de organisatie voor een groot deel daar neerleggen. Er is echter ook een andere kant van het verhaal. Ten eerste zijn sommige delen van de capacity-building van het Department er uiteraard op gericht de organisaties zelfstandiger te maken, vandaar de term *capacity-building*. Door bijvoorbeeld fondsen buiten het Department aan te vragen, worden organisaties uiteindelijk zelfstandiger en onafhankelijker van de hulp van het Department. Ook moedigt het ministerie de onderlinge samenwerking tussen de organisaties aan, zoals geconstateerd, onder andere door gezamenlijke vergaderingen, workshops en trainingen te organiseren. De vergaderingen dienen hierbij echter ook nog een ander doel, namelijk om de organisaties een platform te bieden, en hen als gelijkwaardige partners te behandelen door ruimte te bieden voor klachten en aanbevelingen en deze ook serieus te nemen. Dit kan het zelfbewustzijn van organisaties als zelfstandige lichamen, los van de overheid, versterken. Zo ver lijkt het echter nu nog niet te zijn, over het algemeen kan gezegd worden dat de organisaties op dit moment vooral als verlengstuk van het Department of Health functioneren.

Tot slot nog een kort verhelderend woord met betrekking tot de rol van het LAC is de hele gang van zaken. Het LAC voert eigenlijk dezelfde taken uit als het Department of Health. Voor organisaties is er dan ook geen duidelijk onderscheid in welke situatie ze naar het LAC kunnen stappen en in welke naar het Department of Health. Dit resulteert erin dat er organisaties op verschillende wijze en in verschillende mate gebruik maken van de diensten van het LAC.

5. De institutionele context voor beleidsbeïnvloeding

In dit hoofdstuk wordt de deelvraag *‘Wat is de institutionele context van beleidsbeïnvloeding voor HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Zuid-Afrika’* beantwoord. Voor een antwoord op deze vraag wordt ten eerste gekeken naar decentraliserings- en democratiseringsproces van de lokale overheid, en welke consequenties dit heeft voor NGO’s. Ten tweede wordt er gekeken naar de Non-Profit Organisations Bill uit 1997, waarin de overheid zichzelf bepaalde doelen stelt ten opzichte van Non-profit organisaties. Tot slot wordt de overheidsstructuur specifiek met betrekking tot HIV/AIDS problematiek geschetst. Verschillende documenten zullen geanalyseerd worden en tevens zal informatie die uit de interviews naar voren is gekomen meegenomen worden.

5.1 Decentralisering en democratisering

Sinds de machtsovername door de ANC en de overgang naar democratie is er veel veranderd in de structuur van de Zuid-Afrikaanse regering. Er zijn een aantal wetten aangenomen die er zorg voor moeten dragen dat er decentralisatie plaatsvindt en lokale gemeenten meer autonomie en aanzien krijgen. Dit met het oog op het feit dat de lokale overheid het dichtst bij de mensen staat en daarom een belangrijke rol kan spelen in de democratisering van het land. Deze transformatie begon met de Grondwet van 1996. Hierin werd gewaarborgd dat de lokale regering niet langer een aanhangsel van de provinciale en nationale regering zou zijn, maar de capaciteit en ruimte kreeg om eigen machten en functies zelfstandig uit te voeren (sectie 40(i)). Eén van de vijf doelen van deze nieuwe lokale overheid is het bevorderen van de inbreng vanuit de gemeenschap in lokale overheidszaken. Een ander doel is het voorzien in een democratische en verantwoordelijke overheid voor de lokale gemeenschap. De hoeksteen voor het bereiken van zo’n democratische overheid is de inbreng vanuit de maatschappij (sectie 152(1)). Eén specifieke maatregel om dit te bevorderen noemt de Grondwet al, namelijk dat alle wetsvoorstellen die de status, instituties, machten of functies van de lokale overheid beïnvloeden, gepubliceerd moeten worden voor het publiek zodat deze er aanvullingen dan wel veranderingen in kunnen aandragen (sectie 154).

Na de Grondwet volgde de White Paper on Local Government in 1998, die actieve participatie door burgers op vier manieren beoogde te bewerkstelligen:

1. als stemmers om de accountability van politici te maximaliseren
2. als burgers die hun opinies via organisaties en verenigingen uiten
3. als consumenten die waar voor hun geld verwachten
4. als georganiseerde partners in de mobilisatie van resources (White Paper, 1998: 33).

Daarnaast legt deze White Paper, in navolging van de Grondwet, eveneens grote nadruk op ‘community empowerment’, één van de belangrijke ontwikkelingsuitkomsten die de White Paper voorstaat (White Paper, 1998: 22).

Ook de Municipal Structures Act 117 uit 1998 voorziet in de oprichting van ward (wijk) comités. Een ward comité bestaat uit een ward councilor en maximaal tien andere personen uit een specifieke ward (sectie 73). Het doel van de ward comité is het bevorderen van participerende inbreng vanuit de gemeenschap (sectie 72). Het ward comité kan de bijdragen en wensen van de

gemeenschap via de ward councilor overbrengen naar de gemeenteraadsleden, de uitvoerende macht of de burgemeester (sectie 73).

Tot slot is er nog de Municipal Systems Act 32 uit 2000, waarin de actieve inbreng vanuit de gemeenschap het meest centraal staat. Ten eerst wordt er de eis aan de gemeenteraad gesteld er zorg voor te dragen dat de gemeenschap niet alleen participeert in de besluitvorming en levering van diensten, maar moet de gemeenteraad zelf ook de gemeenschap actief te 'raadplegen' (sectie 4). De gemeente overheid moet een duidelijke relatie met de gemeenschap opbouwen en coöperatie en communicatie gaan faciliteren. Er moet volledige en accurate informatie over de bezigheden van de raad en gemeentelijke dienst gepubliceerd worden voor de burgers (sectie 6). In de secties 16 tot 20 wordt uitgebreid ingegaan op de participerende inbreng vanuit de maatschappij. De lokale overheid moet een cultuur van gemeentelijke governance creëren waarin de formele representatieve overheid wordt gecompliceerd door een systeem van een participerende overheid. Participatie moet worden aangemoedigd, voorwaarden gecreëerd en mechanismes ingesteld zodat de gemeenschap kan bijdragen aan de voorbereiding, implementatie en evaluatie van het IDP (Integral Development Planning), het budget en strategische beslissingen met betrekking tot de voorziening in gemeentelijke diensten (sectie 16). Concrete uitvoering van deze eisen kan door middel van de ward comités, raadsleden, petitie, publieke inbreng procedures, publieke vergaderingen, consultatieve sessies en terug rapportage naar de gemeenschap (sectie 17 (1) en (2)). De gemeente moet informatie over de rechten en plichten van de gemeenschap, de structuur en procedures van de democratische overheid, en informatie over vergaderingen communiceren naar de gemeenschap, waarbij rekening moet worden gehouden met de verschillende talen en met analfabeten (sectie 18 en 19). Alle raadsvergaderingen moeten open zijn voor het publiek en de media, behalve wanneer het onderwerp van vergadering een redelijke reden vormt dit niet te doen, waarbij alle vergaderingen betreffende de IDP, het budget of een beslissing inzake gemeentelijke dienstverlening nooit gesloten mogen worden voor publiek en media (sectie 20).

Uit de Grondwet, het White Paper on Local Government, de Municipal Structures Act en de Municipal Systems Act blijkt dat inbreng vanuit de gemeenschap als een leidend principe gezien wordt voor de democratisering van de overheid. Er zijn, naast de verkiezing van vertegenwoordigers, veel mogelijkheden gecreëerd voor de gemeenschap om te participeren in de processen rond en bij te dragen aan wetsvoorstellen, beleid en beslissingen. Wanneer dit naast de verschillende institutionele kansen die genoemd zijn in het theoretisch kader gelegd wordt, zien we dat deze bovenstaande mogelijkheden met name betrekking hebben op de openheid van het politieke systeem (ruime gelegenheid tot inbreng vanuit de maatschappij) en de aanwezigheid van eventuele politieke bondgenoten (vertegenwoordigers). Deze mogelijkheden kunnen ook door HIV/AIDS gerelateerde NGO's aangegrepen worden om vanuit hun expertise en kennis bij te dragen aan beslissingen en beleid die er op het gebied HIV en AIDS gemaakt worden. Bovenstaande wetten en White Paper voorzien de gemeenschap, dus ook de NGO's van een groot aantal rechten, die gebruikt kunnen worden om invloed uit te oefenen op beleid en wetsvoorstellen.

5.2 Non-Profit Organisations Bill

In 1997 is de Non-Profit Organisations Bill aangenomen in Zuid-Afrika. Deze wet moet een positieve omgeving voor non-profit organisaties creëren en de wettelijke regelingen aangaande non-profit organisaties in lijn brengen met grondwettelijke garanties over de vrijheid van vereniging en het algemene principe van het aanmoedigen van een veerkrachtige en verantwoordelijke civil society. De vijf doelen van de wet luiden als volgt:

1. Een omgeving creëren waarin non-profit organisaties zich kunnen ontwikkelen
2. Voorzien in een administratief en regulatief framework waarin non-profit organisaties hun activiteiten kunnen uitvoeren
3. Non-profit organisaties aanmoedigen om adequate standaarden van governance, transparantie en verantwoordelijkheid te onderhouden en verbeteren
4. Een omgeving creëren waarin het publieke toegang heeft tot informatie betreffende geregistreerde non-profit organisaties
5. Een houding ('spirit') van coöperatie en gedeelde verantwoordelijkheid bevorderen binnen de overheid, donors en andere geïnteresseerde personen in hun bezigheden met non-profit organisaties (sectie 2).

De non-profit organisaties worden aan allerlei eisen onderhevig gesteld door deze wet, zoals het opstellen van de belangrijkste doelen en activiteiten, het uiteenzetten van de organisatiestructuur, het zorgen voor het voortbestaan van de organisatie als de belangrijkste leden weg zijn, het kiezen van een einddatum voor het financiële organisatiejaar, het opstellen van diverse procedures en het opstellen van een constitutie (sectie 12 en 13).

De wet voorziet echter ook in hulp bij het voldoen aan deze eisen. Er is, in opdracht van de wet een directoraat Non-profit Organisaties gekomen. De taak van dit directoraat bestaat uit het bereiken van bovenstaande doelen. Onder andere moet het zorg dragen voor het ontwikkelen van programma's die organisaties helpen bij de registratie-eisen en het opstellen van een constitutie. Ook zal het directoraat op zoek moeten gaan naar manieren om multi-sectorale programma's op te stellen en moet het een handboek voor 'good practice' voor non-profit organisaties opstellen, met onder andere een model documenten (sectie 4, 5 en 6).

Uit de wetten en het White Paper met betrekking tot decentralisering en democratisering van het lokale bestuur bleek al dat de Zuid-Afrikaanse overheid veel belang stelt in een sterke en betrokken civil society bij het aanpakken van problemen in het land. Vanuit deze wet kan gezegd worden dat de overheid zelf ook daadwerkelijk mee wil helpen om een sterkere en betrokken civil society te creëren, door organisaties te helpen bij de ontwikkeling tot volwaardige en capabele NGO's. Dit heeft te maken met de institutionele kans van facilitatie, zoals die in het theoretisch kader omschreven is. Er wordt de NGO's namelijk mogelijkheden geboden ook daadwerkelijk te groeien als organisatie en capabeler te worden in de (eventuele) beleidsbeïnvloeding.

5.3 Structuren in de Zuid-Afrikaanse overheid die zich richten op HIV/AIDS

Nu de meer algemene omgeving waarin HIV/AIDS gerelateerde NGO's te werk kunnen gaan duidelijk is geworden, is het tijd te kijken naar de specifieke omgeving van de HIV/AIDS problematiek.

SANAC

Het South-African National AIDS Council is het hoogste adviesorgaan in Zuid-Afrika, dat de overheid adviseert over alle zaken die betrekking hebben op HIV en AIDS en zorg moet dragen voor verdere integratie met alle sectoren uit de samenleving in een gezamenlijk antwoord op HIV en AIDS. De doelen van het SANAC, waar ook vaak aan gerefereerd wordt als het National AIDS Council, luiden als volgt:

- De overheid adviseren over HIV, AIDS en sexueel overdraagbare aandoeningen, beleid, strategie en gerelateerde zaken.
- Partnerschappen creëren en te versterken voor een uitgebreid nationaal reactie op HIV en AIDS in Zuid-Afrika.
- Rapporten van alle sectorale interventies over HIV en AIDS te ontvangen en door te geven, en over de uitdagingen te denken.
- De monitoring en evaluatie van alle aspecten van het Nationaal Strategisch Plan voor HIV en AIDS en STI's (NSP 2007-2011: 12) te overzien.

Het adviesorgaan wordt voorgezeten door de afgevaardigde president en bestaat uit 15 leden vanuit de overheid, en 16 leden vanuit de civil society (NSP 2007-2011: 13)

PCA's en LAC's

Om zijn taak goed te kunnen uitvoeren heeft het SANAC voorzien in een structuur van Provincial Council on AIDS, District AIDS Council en Local AIDS Councils. In de Provincial Council on AIDS Act uit 2001 van de North-West Province wordt gesteld dat in het uitvoeren van haar functies, de PCA verplicht is de civil society te betrekken bij haar activiteiten met betrekking tot de implementatie van de programma's en strategieën voor de preventie van HIV/AIDS en het minimaliseren van de impact van HIV/AIDS in de provincie (sectie 3 (2)). De PCA moet opnieuw mede bestaan uit leden van de civil society (sectie 4 (1d)). De vergaderingen dienen één keer per jaar plaats te vinden (sectie 11 (1)). De Provincial Council on AIDS Act verplicht de PCA verder tot het oprichten van District en Local AIDS Councils, die in opdracht van het PCA hun taken kunnen uitvoeren (sectie 18). Deze Local AIDS Councils zijn bedoeld om, in navolging van de taken van het SANAC en de PCA de verschillende organisaties en sectoren die zich bezighouden met HIV en AIDS te coördineren en samen te brengen en deze organisaties te leiden in het uitvoeren van het nationale en provinciale beleid met betrekking tot HIV en AIDS (NSP 2007-2011: 44).

Zoals uit bovenstaande documenten blijkt neemt de HIV/AIDS problematiek een grote plek in in de Zuid-Afrikaanse overheid. Er is een formeel 'terrein' voor het issue, waarbij NGO's een grote plek toebedeelt krijgen. Dit tot slot, heeft ook te maken met de facilitatie, als institutionele kans.

Voor NGO's biedt dit opnieuw een aantal mogelijkheden. Als kleine organisaties kunnen zij in ieder geval plaatsnemen in het Local AIDS Council en daar hun zaak bepleiten. Daarnaast hebben de belangen van de NGO's een stem in het DAC, PCA, en in het SANAC. Dit zijn dus ideale mogelijkheden om invloed uit te oefenen op het beleid en de plannen van de overheid.

5.4 Conclusie

Met de nadruk op decentralisatie en democratisering van de overheid wil Zuid-Afrika de inbreng vanuit de maatschappij bevorderen en stimuleren. Hiertoe zijn verschillende wetten opgesteld, waarin eisen worden gesteld aan lokale overheden voor de facilitatie van deze inbreng, zoals het instellen van ward comités. Voor NGO's zijn dit mogelijkheden waar zij gebruik van kunnen maken wanneer zij hun inzichten en ideeën willen bijdragen en invloed uit willen oefenen op het beleid. Daarnaast kan er vanuit bovenstaande documenten gezegd worden dat de institutionele structuur rond de HIV/AIDS problematiek ideaal is voor NGO's om aan beleidsbeïnvloeding te kunnen doen. Er is veel ruimte voor NGO's in de officiële structuren van de overheid om hun inzichten, ideeën en plannen bij te dragen. Daarnaast biedt de overheid niet alleen deze ruimte, maar voorziet zij ook in hulp bij het ontwikkelen van de NGO's.

In het kort kan er dus gezegd worden dat de overheid een positieve houding heeft tegenover de civil society, en daarmee de NGO's, en dat zij de participatie vanuit de civil society aanmoedigt en faciliteert.

6. Gebruikte beleidsbeïnvloedingstactieken

In dit hoofdstuk wordt vanuit de gehouden interviews en verschillende observaties geprobeerd een antwoord te geven op de derde deelvraag: *Welke activiteiten/tactieken gebruiken HIV/AIDS gerelateerde organisaties bij hun beleidsbeïnvloeding?* Hierbij zullen de verschillende tactieken, information politics, symbolic politics, leverage politics and accountability politics één voor één behandeld worden. Hierbij zal ook, wanneer dit aanwezig is, aandacht zijn voor de rol die samenwerking speelt in de gebruikmaking van deze tactieken en op welke manier de organisaties binnen deze tactieken gebruikmaken van de politieke kansen die er zijn. Dit betekent dat deze twee elementen niet onder elke tactiek allebei ter sprake komen.

6.1 Information politics

Bij information politics gaat het om het formuleren van statements en het uitdragen hiervan, het organiseren van publieke campagnes en overige voorlichtingsactiviteiten. Ook beleidsvoorbereidend werk kan gezien worden als passend binnen de information politics. Hier zal worden gekeken hoe de onderzochte organisaties gebruik hebben gemaakt van de information politics.

Voorlichting

Alle organisaties noemen het aspect van voorlichting²⁹. Dit neemt een grote plaats in in de activiteiten van de organisaties, en wordt naast de thuiszorg het meest genoemd. Voorlichting heeft met name betrekking op het verspreiden van informatie over de ziekte. Er is nog veel onwetendheid over HIV en AIDS. De ziekte wordt bijvoorbeeld nogal eens aan alcoholproblemen gerelateerd, of mensen weten wel dat het vanwege seksuele omgang is maar denken dat douchen na de seks een oplossing is, met president Zuma als lichtend voorbeeld.

Binnen voorlichting zijn er veel varianten aanwezig. Ten eerste worden de publieke campagnes en outreach genoemd. Bij de publieke campagnes gaat het meestal om georganiseerde bijeenkomsten. Vukuzenzele verteld dat er bij hen eerst kaarsen worden aangestoken om degenen die gestorven zijn aan AIDS en degenen die ziek zijn te gedenken. Daarna wordt er een speech gehouden waarna de medewerkers met mensen in gesprek gaan. BCC noemt dat voor de speech ook wel eens mensen van het Department of Health worden gevraagd. Bij outreach gaat hem om het bezoek van scholen en/of gevangenissen. Dit wordt door sommige organisaties, zoals WIPAA ook wel gelijk gesteld met het houden van publieke campagnes. Andere organisaties plakken het etiket outreach echter weer op alle activiteiten die met voorlichting te maken hebben. Hier worden genoemd huis-tot-huis acties, waarbij langs de huizen wordt gegaan om te praten met mensen over HIV/AIDS en informatie te geven of het ophangen van posters. WIPAA geeft aan dat zij ook wel de plekken opzoeken waarvan ze weten dat mensen zich er altijd verzamelen, zoals bij de stoplichten, en daar informatie verspreiden en praatjes met mensen aanknopen. Tsogong noemt ook nog ontmoetingen in de kerk als een plek waar zij informatie verspreiden. Vukuzenzele en Tsogong geven verder ook aan dat veel informatie

²⁹ Re-Ikaga: 83/86. WIPAA1: 89. BCC: 109. Tshpong: 111/115. Tsogong: 130. Vukuzenzele: 134

verspreiding kleinschalig plaatsvindt, omdat mensen om een gesprek vragen. Naast dat de informatieverspreiding voor de bevolking goed is, zien de organisaties dit ook als belangrijk voor de organisaties zelf, omdat er meer mensen gebruik zullen gaan maken van hun diensten. In een aantal gesprekken noemden medewerkers hier ook het effect van mondelinge reclame, burens en familieleden zullen die zieke vriend of zus of neef aanraden om eens om hulp te vragen bij de organisaties.

Al met al betekent dit dus dat de organisaties veel van hun tijd besteden aan het geven van voorlichting. Wanneer de organisaties hierin vergeleken worden blijkt dat Tshepong de meeste nadruk heeft op het aspect van voorlichting, en dat de overige organisaties hierin redelijk gelijk zijn. Elke organisatie heeft binnen de voorlichting andere accenten wat betreft de vorm van de voorlichting.

Organisaties doen ook aan media-activiteiten. Het merendeel van de organisaties, behalve Tsogong en Vukuzenzele, noemen het 'community' radiostation, Aghana, waarvan gebruik kan worden gemaakt voor het verspreiden van radio-boodschappen³⁰. Deze staan vaak in het teken van informatie verspreiden en voorlichting. BCC verwoordt het doel van de radio-boodschappen als volgt: '...you are like sending thoughts. So that people can begin to talk about issues.' Organisaties gebruiken het echter ook om het bestaan van hun organisatie bekend te maken, duidelijk te maken waar ze te vinden zijn en mensen uit te nodigen eens langs te komen wanneer ze meer willen weten of hulp nodig hebben. WIPAA geeft ook aan dat ze via de radio nieuwe vrijwilligers zoeken.

Daarnaast maken WIPAA, BCC en Vukuzenzele ook zo nu en dan gebruik van de lokale kranten om meer bekendheid te verkrijgen als organisatie³¹. Mensen moeten bekend worden met het feit dat er NGO's zijn die thuiszorg en hulp aanbieden. WIPAA noemt het voorbeeld dat de week na het interview een verslaggever van de Gazet zou meegaan bij één van de huisbezoeken en er een artikel met foto over zou maken, zodat mensen zouden weten dat ze bij WIPAA konden aankloppen wanneer ze ook hulp nodig hadden. Er was al eens eerder zo'n artikel geweest en de medewerkers bij WIPAA vertelden dat de aanvraag voor hulp daarna was gegroeid.

BCC bestempeld de media-activiteiten als makkelijk voor de organisaties om te doen. De media zijn bekend met het fenomeen en staan er open voor. Dit lijkt inderdaad overeen te komen met de mate waarin organisaties aan media-activiteiten doen. Zelfs Re-Ikaga, die van alle onderzochte organisaties het minst 'georganiseerd' is, geeft aan gebruik te maken van Aghana. Tsogong is de enige organisaties die geen gebruik maakt van media-activiteiten.

De-stigmatisering

Naast informatie verspreiding en het bekendmaken van het bestaan van de organisaties dienen de voorlichtingsactiviteiten ook nog een derde doel: de-stigmatisering. Veel organisaties vertelden, vaak buiten het interview om, dat mensen met HIV en AIDS van familieleden niet meer in huis mogen leven, waardoor veel patiënten in schuurtjes liggen. Wanneer men naar de

³⁰ Re-Ikaga: 87. WIPAA1: 97. BCC: 109. Tshepong: 119.

³¹ WIPAA: 98. BCC: 109. Vukuzenzele: 141

AIDS kliniek gaat is het oppassen geblazen, want geen bekende mag je er naar binnen zien gaan. Ook laten erg veel mensen zich niet testen, uit angst voor de uitslag. Of als ze zich laten testen is het in het ziekenhuis in een andere stad, zodat degene die hen getest heeft niet kan doorvertellen dat die-en-die HIV-positief is. Over het algemeen wordt er niet over gepraat. Kortom; er hangt een stigma omheen.

Het formuleren van statements heeft dan ook voornamelijk betrekking op het de-stigmatiseren van de problematiek; een alternatieve, positieve boodschap uitdragen. Dit wordt dan met name tijdens de voorlichtingsactiviteiten gedaan. De coördinator van Tsogong noemt bijvoorbeeld het feit dat tijdens de publieke campagnes vaak ook een toespraak wordt gehouden door een HIV-positief persoon.³² Het aansteken van kaarsen tijdens de publieke campagnes voor diegenen die gestorven zijn aan of leven met HIV en AIDS door Vukuzenzele kan ook als het uitdragen van een positieve boodschap gezien worden. Tijdens de voorlichtingsactiviteiten worden er dus duidelijke boodschappen uitgedragen door de organisaties. Ook op de locaties van de organisaties zelf is dit te zien. 'Proud to be positive' is een bekende slogan op een veel terugkerende poster bijvoorbeeld.

Naast de specifieke voorlichtingsactiviteiten gaat het formuleren en uitdragen van statements echter nog verder. Alleen het bestaan van een organisatie die zich met HIV en AIDS bezighoudt op zich wordt door de coördinator van Tshepong al genoemd als een begin van de de-stigmatisering³³. Tijdens het interview vertelde zij dat Tshepong één van eerste HIV/AIDS organisaties was en dat men er toen vanuit ging dat iedereen die er werkte ook wel AIDS zou hebben. De medewerkers binnen de organisaties hebben allen de taak open en eerlijk over AIDS te praten. De coördinator van Tsogong vertelt dat ze met de organisatie wel eens bijeenkomsten in kerken hebben waarbij ze het hebben over de gevolgen van het stigmatiseren van HIV en AIDS.

6.2 Symbolic politics

Bij symbolic politics worden krachtige verhalen en opzienbarende gebeurtenissen gekoppeld aan het issue, zodat er mensen voor de zaak gewonnen kunnen worden. Het uiteindelijke doel van symbolic politics is dan ook het mobiliseren van mensen. Er zal hier gekeken worden naar symbolic politics en de plek binnen de HIV/AIDS problematiek.

Gezien deze stigmatisering van de problematiek, is het moeilijk om op symbolic politics in te springen. Opzienbarende gebeurtenissen binnen de HIV/AIDS problematiek vinden niet echt plaats en krachtige verhalen zijn ook niet echt voor handen.

Een eerste stap hierin zou dus de de-stigmatisering van HIV en AIDS zijn. De HIV/AIDS gerelateerde organisaties zijn hier actief mee bezig. Het gaat dan wel niet om opzienbarende gebeurtenissen, maar om 'kleine' verhalen, zoals het verhaal van een HIV-positief persoon over een leven met HIV. In het kader hiervan kan het verhaal van WIPAA genoemd worden, dat

³² Interview Tsogong, blz. 156

³³ Interview Tshepong: blz. 118

tijdens één van de campagnes ook het voorbeeld van een man werd gebruikt die al erg lang HIV-positief was, maar nog steeds leefde³⁴.

Daarnaast zou als vervanging van een spontane opzienbarende gebeurtenis het organiseren van bijvoorbeeld een World AIDS Day gezien kunnen worden. Op dit soort nationale dagen en weken springen de organisaties wel in, door in die tijden publieke campagnes te organiseren.

Het blijkt dus dat de activiteiten die eventueel onder symbolic politics geplaatst kunnen worden een grotere affiniteit hebben met information politics. Symbolic politics en information politics liggen zoiezo al dicht bij elkaar, en het lijkt er dus op dat met betrekking tot het HIV/AIDS issue deze niet heel sterk van elkaar gescheiden kunnen worden. Wel kan er gezegd worden dat de activiteiten meer passen bij de information politics, en eventueel ook nog voor een deel symbolic politics zijn. Uiteindelijk volgt dus dat symbolic politics eigenlijk geen rol van betekenis spelen in de beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's, en dat de activiteiten die er worden gedaan nauw verbonden zijn aan de information politics.

6.3 Leverage politics

In deze paragraaf zal in kaart worden gebracht op welke manier de HIV/AIDS gerelateerde organisaties met leverage politics bezig zijn. Er zijn voor de HIV/AIDS gerelateerde organisaties over het algemeen twee doelgroepen voor het lobbyen open. Dit zijn de gemeenteraadsleden, en de ward raadsleden. Daarnaast zijn er natuurlijk ook nog de persoonlijke contacten die ingezet kunnen worden. Deze zullen hier één voor één behandeld worden, te beginnen met de gemeenteraadsleden.

Gemeenteraadsleden

Bij alle interviews is het lobbyen bij de gemeenteraadsleden bij alle interviews ter sprake gekomen³⁵. Er is bij alle organisaties geen sprake van een structureel contact met gemeenteraadsleden, alleen Vukuzenzele vormt hierop een uitzondering. De raadsvergaderingen worden over het algemeen niet vanuit de organisaties zelf bezocht. Er lijkt een passieve houding te bestaan hieromtrent. De organisaties WIPAA en Tshepong geven aan dat ze wel een keer, of een aantal keer, naar de raadsvergadering zijn geweest, maar dat dit was nadat ze gebeld waren door de burgemeester, of een raadslid³⁶. De keer waar Tshepong aan refereerde was dat omdat de raad de vrouwenorganisaties wilde 'openen' en 'empoweren'. Ze hebben toen een aantal vrouwenorganisaties uitgenodigd, waarbij deze konden uitleggen wat ze precies deden en voor welke uitdagingen ze stonden. Hierna is Tshepong echter nooit weer naar een raadsvergadering geweest en heeft ook geen contact meer gezocht met de raadsleden. De reden die de coördinator van Tshepong hiervoor aandroeg was: 'they never called us again'³⁷. Eveneens de medewerkers bij WIPAA vertellen dat zij wel eens naar de raadsvergadering gaan,

³⁴ Interview WIPAA, blz. 98

³⁵ WIPAA1: 95-96. BCC: 107 Tshepong: 115/117. WIPAA 2: 121-122 Tsogong 1: 131 Vukuzenzele: 136-137 /141 Tsogong 2: 151-152

³⁶ WIPAA: 96. Tshepong, 119

³⁷ Interview Tshepong, 120

mits ze gebeld worden. Ook zij refereren aan de keer dat de ex-burgemeester gebeld had, om navraag te doen naar hun activiteiten, waarna ze een donatie kregen³⁸. Het feit dat de organisaties zelf niet gebeld worden lijkt dus een groot obstakel te zijn voor hen om contact te onderhouden met de raadsleden. Raadsleden zelf lijken dus wel aardig actief te zijn in het zoeken van contact met de gemeenschap. Wel geven de organisaties aan dat zij geen beschikking hebben over de documenten met betrekking tot beslissingen van de raad. Dit zou echter eerder kunnen komen vanwege het feit dat veel organisaties geen internet hebben, dan zozeer vanwege het feit dat deze informatie er niet is. De coördinator van BCC zegt daarbij dat de beslissingen van de raad ook te weten gekomen kunnen worden door het ward comité vergaderingen bij te wonen³⁹.

Er worden echter ook andere redenen aangedragen. Zo legt de coördinator van Tsogong uit dat het voor haar frustrerend is naar de raadsvergaderingen te gaan en te horen over alle mogelijkheden die er zijn. Ze trekt dit breder naar de andere organisaties en zegt dat de organisaties vaak toch niet voldoen aan de eisen die gesteld worden aan de organisatie om in aanmerking te komen voor een bepaald fonds, of een bepaalde subsidie. Ze noemt hierbij problemen met capabel management en het rapporteren van de uitgaven en dergelijke. Haar eigen organisatie had ze wel eens aangemeld voor een fonds, maar toen was hij op dit soort gronden afgewezen. Frustratie over de kloof die er tussen het niveau dat er van hen gevraagd wordt en het niveau waar de organisaties daadwerkelijk op functioneren is dus voor haar een reden niet naar de raadsvergaderingen te gaan⁴⁰.

De coördinator van het LAC vertelt dat veel organisaties niet naar de raadsvergaderingen gaan vanwege het feit dat er geen mogelijkheid tot eigen input is⁴¹. Dit lijkt echter in tegenspraak te zijn met de verhalen van Tshepong en WIPAA, die duidelijk over een dialoog spreken. Het kan echter wel zo zijn, dat dit uitzonderingen waren, omdat ze die keren speciaal gebeld zijn door de raad. BCC noemt als reden om niet naar de raad te gaan verder nog dat de gemeenteraadsleden erg ver van de bevolking afstaan, ze hebben hun eigen issues, zoals hij het uitdrukt. Tshepong sluit hierbij aan door te zeggen dat het bij de raadsvergaderingen lang niet altijd over HIV/AIDS gaat. De coördinatoren van BCC en Tshepong zouden daarom eerder pleiten voor lobby activiteiten bij de ward raadsleden⁴².

De enige uitzondering in het contact met de gemeenteraadsleden is Vukuzenzele. Deze organisatie geeft aan elke maand contact te hebben met één van de raadsleden. Zij bespreken dan de gang van zaken in de organisatie, en de problemen waar ze tegenaan lopen. De organisatie belt haar ook op wanneer ze met een praktisch probleem zitten. Daarnaast geven ze aan dat zij hun belangen aankaart tijdens de raadsvergaderingen. Hier is de organisatie zelf

³⁸ Interview WIPAA 1: 95

³⁹ Interview BCC: 108

⁴⁰ Interview Tsogong, 151-152

⁴¹ Interview LAC: 127

⁴² Interview BCC: 107 en Tshepong: 115

echter nooit bij aanwezig, want ook zij gaan niet naar de raadsvergaderingen. Het laat echter wel zien dat contact met raadsleden dus wel mogelijk is, ook al worden door de meeste organisaties geen regelmatige pogingen ondernomen in contact te komen of te blijven met gemeenteraadsleden⁴³.

Als ander tegengesteld verhaal, noemde de coördinator van WIPAA de IDP vergaderingen. IDP staat voor Integral Development Program en tijdens deze jaarlijkse vergadering gaat het over het budget. De bevolking heeft hier de kans hun visies hierop duidelijk te maken. WIPAA gaat naar deze vergaderingen mede in het belang van hun organisatie, om te bediscussiëren wat ze nodig hebben in termen van geld⁴⁴. Het is waarschijnlijk dat de coördinator van Tsogong ook op deze vergaderingen doelde toen zij het had over de frustratie over waar organisaties aan moeten voldoen voordat ze een fonds of subsidie toegewezen krijgen.

Ward raadsleden

Zoals uit deelvraag 2 bleek is er ook de structuur van de ward councils. Deze staan tussen de bevolking en de gemeenteraad in, en dienen om de participatie vanuit de bevolking aan te moedigen en beter te weten te komen wat er leeft onder de bevolking. Van de onderzochte organisaties geeft de helft echter aan geen gebruik te maken van de ward vergaderingen in het belang van de organisaties. Dit zijn Tshepong, Vukuzenzele en Re-Ikaga. BCC en WIPAA zijn wel actief bij de ward vergaderingen. De medewerkers van Tsogong geven aan dat zij ook naar de ward vergaderingen gaan, maar de coördinator van Tsogong is daarvan niet op de hoogte en gaat zelf ook niet.⁴⁵

Tshepong geeft niet echt een duidelijke reden aan waarom ze niet naar de ward vergaderingen gaan. De coördinator draagt aan dat het moeilijk is om de ward raadsleden te contacteren over je issue vanwege de drukte⁴⁶. Dit lijkt echter een vreemde uitspraak te zijn, gezien het feit dat deze raadsleden er juist zijn voor de issues van de bevolking. De directeur van Re-Ikaga deelde mee dat één van zijn medewerkers zelf een ward raadslid was, maar op de vraag of zij vanuit haar positie iets deden met de belangen van de organisatie hierin antwoordde hij ontkennend⁴⁷.

De coördinator van Vukuzenzele geeft aan dat zij nooit weet wanneer de vergaderingen zijn. Dit komt omdat ze geen lid is van het ANC, en alleen lidmaten van het ANC worden uitgenodigd⁴⁸. Ook dit lijkt geen waarschijnlijk verhaal, en toen dit later ter sprake kwam bij Tsogong, ontkende de coördinator van Tsogong dat de vergaderingen iets te maken hadden met lidmaatschap bij het ANC⁴⁹. Dit zou alleen misschien het geval zijn wanneer het over een onderwerp ging dat speciaal de partij aanging. Zelf gaat de coördinator van Tsogong echter ook niet, voornamelijk

⁴³ Vukuzenzele: 136-137, 141-142

⁴⁴ Interview WIPAA 2: 121

⁴⁵ Re-Ikaga: 84. WIPAA1: 95. BCC: 107-108 Tshepong: 116. WIPAA 2: 121-122 Tsogong 1: 131
Vukuzenzele: 138 Tsogong 2: 152

⁴⁶ Tshepong: 115

⁴⁷ Re-Ikaga: 85

⁴⁸ Interview Vukuzenzele: 138

⁴⁹ Interview Tsogong 2: 154

vanwege slechte ervaringen met de ward raadsleden. Zo vertelde ze van een actie die Tsogong een keer hield onder zieke, oude mensen, en waarvoor ze een aantal ward raadsleden had uitgenodigd. Dit had ze gedaan omdat het haar belangrijk leek voor de ward raadsleden te weten wat er omging in de ward, en om hun steun voor het project te werven. Er was toen echter niemand gekomen. Hierdoor heeft ze het vertrouwen in de ward raadsleden eigenlijk verloren en ziet ze niet echt de zin ervan in om naar de ward vergaderingen te gaan. Een andere reden voor haar is dat ze zelf in een ward woont dat ver van het ward van de organisatie vandaan ligt. Hierdoor is ze niet op de hoogte van de datum en tijd van vergaderingen. De datum en tijd van een ward vergadering wordt mondeling bekend gemaakt. Een bericht in de krant bijvoorbeeld heeft weinig zin aangezien het onder de zwarte bevolking niet gebruikelijk is regelmatig een krant te lezen, er is meestal geen geld of mensen zijn analfabeet. De coördinator geeft hierbij ook aan niet te weten of de medewerkers van Tsogong wel naar deze vergaderingen gaan⁵⁰.

Uit het interview met de medewerkers van Tsogong blijkt dat zij hier inderdaad heen gaan⁵¹. Zij bepleiten de zaak van Tsogong en krijgen ook wel eens hulp van de kant van de ward raadsleden. Het lijkt een vreemde zaak te zijn dat de coördinator hier niet van op de hoogte is. Echter, zij is nu al drie maanden bezig met een onderzoek op de universiteit, als medewerker, en is daarom al die tijd niet op de organisatie geweest, zonder dat ze vervangen is. Vergaderingen met het Department of Health bijvoorbeeld gaan ook gewoon door. Hieruit kan de voorzichtige conclusie getrokken worden dat men elkaar zoiezo niet echt op de hoogte houdt van de activiteiten binnen de organisatie en de gevolgen daarvan, en dit kan eventueel verklaren waarom de coördinator niet op de hoogte is van de activiteiten van haar medewerkers.

Ook BCC en WIPAA gaan in naam van de organisatie naar de ward vergaderingen. BCC geeft aan dat dit *de* manier is om te proberen invloed uit te oefenen op de gemeenteraad, waar de beslissingen worden genomen. De wensen, problemen en aanbevelingen vanuit de maatschappij staan centraal bij deze vergaderingen. De ward raadsleden worden door de inwoners van een ward gekozen uit één van hen. Vervolgens worden vergaderingen belegd waarin de wensen van de bevolking dus aan bod komen. De coördinator van BCC geeft aan dat de inwoners van een ward bij wijze van spreken een mandaat opleggen aan de ward raadsleden, en dat deze het issue meenemen naar de gemeenteraad en daar hun ward verdedigen, en voor het ward 'vechten'. Hij ziet dit als een goed systeem, omdat het ward raadslid erg dichtbij de mensen staat, en daardoor makkelijk ter verantwoording geroepen kan worden door zijn 'buren'⁵².

⁵⁰ Interview Tsogong 2: 152-154

⁵¹ Interview Tsogong 1: 131

⁵² Interview BCC: 107-108

Persoonlijk contact met invloedrijke personen

Als laatste kunnen nog persoonlijke contacten genoemd worden, die ingezet worden om het issue te promoten. De coördinator van Tsogong vertelde dat ze mensen bij de universiteit kent, omdat ze daar meedoet met een onderzoek naar HIV/AIDS patiënten. Naast dat ze aangeeft dat dit voor een enorme verrijking van haar kennis is, zegt ze ook kansen te zullen gebruiken met deze mensen wanneer die zich voordoen. Heel specifiek was ze hier echter niet in⁵³.

Verder hebben of zoeken de organisaties niet veel persoonlijk contact met invloedrijke personen. De coördinator van BCC verwoordt dit ook door te zeggen dat hij persoonlijk niet ziet dat de organisaties gebruik maken van mogelijkheden bij het politieke leiderschap⁵⁴.

6.4 Accountability politics

Als laatste volgt vanuit het theoretisch kader dat het bij accountability politics gaat om de moeite die er wordt gedaan om machtige actoren aan hun uitgesproken beleidsplannen of uitgesproken principes te houden. Hierbij is het ten eerste noodzakelijk dat organisaties van het beleid en de plannen op de hoogte zijn. Daarna kunnen zij op verschillende manieren aan het werk gaan om de overheid 'accountable' te houden. In deze paragraaf zal er ingegaan worden op de activiteiten die betrekking hebben op accountability politics.

Het volgen van overheidsactiviteiten op het gebied van HIV/AIDS

Er is ten eerste gekeken of en op welke manieren de organisaties de overheidsactiviteiten op gebied van HIV/AIDS volgen. Er is hier niet echt consistentie in te ontdekken. Organisaties geven verschillende dingen aan. BCC is de enige organisatie die aangeeft in zekere mate op de hoogte te zijn van wat er in de politiek op dit gebied speelt en wat politieke partijen erover zeggen, of in ieder geval wat de ANC erover zegt. WIPAA noemt de budgetplannen van de overheid. Ook noemen deze beide organisaties het bijwonen van 'events' die de overheid georganiseerd voor het op de hoogte blijven van de overheidsactiviteiten⁵⁵. Op World AIDS Day wordt er bijvoorbeeld altijd een toespraak gehouden waarin de overheid toelicht wat ze op welke gebieden doen met betrekking tot HIV/AIDS, op welke gebieden vooruitgang wordt geboekt en waar nog verbetering nodig is. Re-Ikaga noemt verder het lezen van kranten⁵⁶.

Wat betreft de inhoud van het beleid van de overheid, hier zijn de organisaties niet tot nauwelijks van op de hoogte. Dit volgt uit observaties tijdens interviews van een medestudente die onderzoek deed naar de implementatie van het overheidsbeleid. De coördinator van Tsogong bevestigde dit ook tijdens het interview: 'If people are already struggling with writing the reports, how are they going to know the policies?'⁵⁷

⁵³ Interview Tsogong: 156

⁵⁴ Interview BCC: 106

⁵⁵ Interview BCC: 106/109. WIPAA: 95/98

⁵⁶ Interview Re-Ikaga: 86

⁵⁷ Interview Tsogong 2: 156

In heel algemene zin weten een aantal organisaties dus wel wat er gedaan wordt, maar er kan geconcludeerd worden dat organisaties niet intensief bezig zijn met het volgen van de overheidsactiviteiten op het gebied van HIV/AIDS.

Dialogo met overheidsadministraties

De dialoog aangaan met overheidsadministraties is een andere manier om overheden aan de afgesproken plannen en doelen te houden. Heel concreet kan hierbij gedacht worden aan het plaatsnemen in adviesraden en/of werkgroepen van de overheid om op die manier invloed uit te oefenen op de daadwerkelijke uitvoering of invulling van de plannen.

Zoals uit deelvraag 1 is gebleken is er sprake van een intensief contact tussen HIV/AIDS gerelateerde organisaties en het Department of Health. Dit richt zich op een aantal aspecten, waarbij praktische dienstverlening en coördinatie door het Department of Health een belangrijke plek innemen. Er worden echter ook (coördinatoren en medewerkers) vergaderingen georganiseerd waarbij de organisaties inbreng kunnen hebben op de gang van zaken. Al de organisaties geven aan aanwezig te zijn bij deze vergaderingen. Deze vergaderingen zijn bij uitstek geschikt om invloed uit te oefenen op de overheid aangezien er ruime aandacht is voor het bediscussiëren en bespreken van de programma's en problemen waar organisaties tegenaan lopen. Dit is iets wat alle organisaties noemen wanneer het over deze vergaderingen gaat⁵⁸. Ook geven zij aan dat er mogelijkheden zijn om aanbevelingen te doen aan het Department of Health.

Dialogo met LAC en DAC

In deelvraag 1 is tevens het contact met het LAC al besproken. Het ging hier met name om het LAC als praktische hulp-in-nood voor de NGO's. Het LAC zou echter ook kunnen dienen als medium om tot beïnvloeding te kunnen komen. Zoals echter ook uit deze deelvraag is gebleken vinden er niet zulke vergaderingen meer plaats, waarin dit platform niet gerealiseerd wordt. Ook geeft de coördinator van het LAC aan dat dit voor de organisaties eigenlijk zoiezo geen logische weg is. Ze moeten volgens hem helemaal bij het Provincial AIDS Council zijn, en om dan via het LAC te werk te gaan duurt erg lang. Het LAC moet het dan eerst naar het DAC brengen en vandaar uit kan het pas naar het PCA. En dan moet het opnieuw via het DAC terug naar het LAC die dan terug kan rapporteren naar de organisaties. Hij zou de organisaties dan ook adviseren maar gelijk naar het Department of Health te gaan, want zij 'zijn de mensen met het geld'⁵⁹. Vanuit de afwezigheid van de vergaderingen volgt dat de organisaties voor de beleidsbeïnvloeding dus geen gebruik kunnen maken van het LAC.

Er is echter ook nog het District AIDS Council, het DAC. In het DAC zitten rond de vier vertegenwoordigers van NGO's. BCC is één van die organisaties. Er is zes keer per jaar een

⁵⁸ WIPAA1: 85. WIPAA 1: 91 BCC: 104. Tshepong: 117. WIPAA 2: 120. Vukuzenzele: 135. Tsogong 2: 148-149

⁵⁹ Interview LAC: 125-126

vergadering. Via het Department of Health wordt het DAC op de hoogte gebracht van waar de knelpunten en verbeterpunten zitten voor elk gebied. Dit wordt besproken en er worden bepaalde doelen opgesteld. Na de vergadering rapporteert BCC aan de andere organisaties wat er is besproken en besloten met betrekking tot hun gebied, door middel van een vergadering. Bij navraag hiernaar bleek dat de NGO's zelf geen gezamenlijk bepaalde doelen opstellen tijdens deze vergaderingen en het DAC proberen te beïnvloeden, maar met name doorspreken wat tijdens de vergadering met het DAC is besproken⁶⁰. BCC geeft aan zelf wel te proberen het DAC te beïnvloeden⁶¹. Beleidsbeïnvloeding door middel van het DAC speelt dus, afgezien van BCC zelf, echter niet zo'n grote rol bij de overige organisaties.

Staking

Een andere manier om invloed uit te oefenen die de organisaties hebben geprobeerd is via een staking. De coördinator van Tsogong noemde het feit dat er vorig jaar een staking is geweest door de medewerkers van NGO's. Zij zei ook dat de staking effect had gehad, gezien er sinds de staking meer expliciete aandacht is voor de wensen en belangen van de NGO's. Tijdens de staking kwam zelfs het hoofd, van wat was onduidelijk, naar de organisaties toe om de excuses aan te bieden en met de organisaties in gesprek te gaan⁶².

6.6 Conclusie

Accountability politics hebben een belangrijke plek in de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's. Vanuit het theoretisch kader is accountability politics omschreven als het ter verantwoording roepen van de overheid. Wanneer deze zich niet aan afgesproken plannen en/of beloftes houdt kunnen NGO's de overheid hiervoor ter verantwoording roepen. Dit kan door middel van juridische acties, waarvan in het kader van de HIV/AIDS problematiek de rechtszaak door Treatment Action Campaign een mooi voorbeeld is. Het kan echter ook door de discrepantie via de media aan de kaak te stellen. Een andere weg die gekozen kan worden is minder aanvallend, hier gaat het erom dat de organisaties in dialoog gaan met de overheid en via die weg proberen de overheid aan de plannen en beloftes te houden. Een belangrijk element hierbij is het op de hoogte zijn van de overheidsplannen en beleid met betrekking tot het issue. Uit de empirische resultaten is gebleken dat de HIV/AIDS gerelateerde organisaties niet tot nauwelijks van het beleid op de hoogte zijn. Kennis van het beleid bleek geen voorwaarde te zijn voor het doen aan accountability politics. De dialoog met de overheid is zeker aangegaan, door middel van de facilitatie hiervan door het Department of Health. Er worden vergaderingen gehouden waarbij de organisaties input kunnen leveren in de gang van zaken en aanbevelingen kunnen doen. Dit platform wordt door hen in grote mate gebruikt. Het DAC functioneerde ook in het aanbieden van een platform maar er kan geconcludeerd worden dat de organisaties hier geen grote waarde aan hechten en er geen gebruik van maken om te proberen tot

⁶⁰ Interview BCC: 105

⁶¹ Interview BCC: 104

⁶² Interview Tsogong 145/147

beleidsbeïnvloeding te komen. Uiteindelijk kan echter wel vastgesteld worden het platform met het Department of Health een grote plek innemen binnen de activiteiten van de organisaties.

Na de accountability politics nemen ook de information politics een belangrijke plek in. Information politics is in het theoretisch kader omschreven als het creëren van een frame rond de gebeurtenissen, rond de HIV/AIDS problematiek in dit geval. Het gaat erom informatie te verspreiden, op een geloofwaardige en betrouwbare manier. Hierbij is het doel om gedeelde visies op de werkelijkheid te ontwikkelen. Naast dat deze verspreiding van informatie hierdoor op zichzelf nastrevenswaardig wordt gevonden door de organisaties, is het met betrekking tot beleidsbeïnvloeding ook een manier om de organisatie als belangrijke 'stakeholder' op het gebied van het issue op de kaart te zetten. Concrete uitingen van deze information politics zijn media-activiteiten, publieke campagnes of het formuleren van standpunten.

Een groot deel van de activiteiten van de organisaties is gericht op het geven van voorlichting. Dit doen zij door middel van publieke campagnes, huis-aan-huis acties, outreach in scholen en gevangenissen en media-activiteiten, waarbij een overeenkomst wordt gezien met de literatuur. Bij de media-activiteiten moet met name gedacht worden aan het verzenden van radio-boodschappen, maar enkele organisaties plaatsen ook regelmatig berichten in de krant. De-stigmatisering kan, wanneer het naast de literatuur wordt gelegd, als het formuleren van standpunten worden opgevat. Het gaat hier om het ontwikkelen van gedeelde visies op de werkelijkheid. Samen met deze de-stigmatisering is preventie van nieuwe besmettingen een belangrijk doel. En ook zien de organisaties het als het bekend maken van het bestaan van hun organisatie. Mensen moeten weten waar de organisaties te vinden zijn en wat voor hulp ze aanbieden. De gemeenschap wordt uitgenodigd langs te komen voor een gesprek, of zieke burens en/of familieleden te wijzen op de hulp die ze bij de organisaties kunnen krijgen. Ook dit aspect dat naar voren is gekomen in de empirische data, sluit aan bij de literatuur. Uiteindelijk willen de organisaties dus ook hun invloed en waarde in de problematiek rond HIV en AIDS vergroten.

Op de derde plek staan de leverage politics. Bij leverage politics gaat het om het hefboom effect. Er wordt contact gezocht met invloedrijke of machtige personen, waarbij wordt geprobeerd die persoon voor de zaak te winnen en denkbeelden, oplossingen, aanbevelingen en visies over te brengen op deze persoon. Deze persoon kan vervolgens vanuit zijn of haar positie de zaak daar brengen waar het invloed heeft, waar beslissingen worden genomen.

Uit de empirische gegevens blijkt dat organisaties in verschillende mate aan leverage politics doen, maar dat over het algemeen genomen de organisaties hier niet veel belang aan hechten en er niet actief mee bezig zijn. Gemeenteraadsleden wordt niet actief benaderd met betrekking tot de HIV/AIDS problematiek, met als enige uitzondering Vukuzenzele. Hiervoor worden voornamelijk redenen aangedragen die herleid kunnen worden op de afstand die organisaties ervaren tot de gemeenteraad. Echter, ook van de ward raadsleden wordt niet in ten volle gebruik gemaakt. Hier is wel meer activiteit te ontdekken dan bij de raadsleden, de organisaties BCC, Tsogong en WIPAA geven aan te lobbyen bij het ward comité. Dit gebeurt dan wel op basis van hun eigen organisatie. Concluderend kan dus gezegd worden dat leverage politics geen

prominente plek innemen in de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's.

Tot slot de symbolic politics. Vanuit het theoretisch kader is symbolic politics beschreven als de mogelijkheid tot het gebruiken van symbolen, acties en verhalen die reactie oproepen bij het publiek. Concrete voorbeelden zijn de gevangenneming van een politiek figuur of de publicatie van een geruchtmakend boek. Hieruit blijkt al dat dit lastig toe te passen is op de problematiek van HIV en AIDS. Bij de toepassing van de symbolic politics op de HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Potchefstroom is dan ook de verwachting geformuleerd dat symbolic politics geen rol van betekenis zullen spelen.

Uit het empirisch onderzoek is gebleken dat er in de praktijk wel activiteiten aan te wijzen vallen die onder symbolic politics vallen, maar dat het moeilijk is deze activiteiten te scheiden van de activiteiten die onder information politics vallen. De verhalen van HIV-positieve mensen over hun leven met HIV en voorbeelden van mensen die lang gezond blijven ondanks hun HIV-besmetting zijn afgezwakte vormen van symbolic politics. Het blijkt echter dat deze verhalen vooral tijdens publieke campagnes en andere voorlichtingsactiviteiten worden verteld. Ook pogingen tot de-stigmatisering van de problematiek kan genoemd worden, maar hier is eveneens het geval dat deze met name tijdens de voorlichtingsactiviteiten uitgevoerd worden. Aangezien het om zaken gaat die niet geheel overeenkomen met de inhoud van symbolic politics (het kan moeilijk geruchtmakend of opzienbarend genoemd worden), vallen deze activiteite dus eerder onder information politics en spelen symbolic politics daarmee geen grote rol in de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's. Wel kan geconcludeerd worden dat symbolic politics en information politics in de praktijk niet altijd zo duidelijk van elkaar onderscheiden zijn als in de literatuur.

7. Conclusies

In deze conclusie zal er een terugkoppeling zijn naar de literatuur zoals die in het theoretisch kader is opgesteld. Aan de hand van deze literatuur en de empirische resultaten zoals weergegeven in de hoofdstukken vier tot en met zes zal er een antwoord worden gegeven op de hoofdvraag: *Op welke manier vullen HIV/AIDS gerelateerde organisaties hun rol op het gebied van beleidsbeïnvloeding op lokaal niveau in?* Hierbij zullen de hypothesen die naar aanleiding van het onderzoek zijn opgesteld met betrekking tot samenwerking en institutionele kansen, getoetst worden in de empirische data. Van daarruit zullen enkele aanbevelingen aan de HIV/AIDS gerelateerde NGO's worden gedaan.

7.1 Manier van beleidsbeïnvloeding

Het is allereerst verhelderend nog even in het kort de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's weer te geven.

De accountability politics nemen de grootste plek in binnen het geheel aan beleidsbeïnvloedingstactieken van de HIV/AIDS gerelateerde organisaties. Hierin is de dialoog met het Department of Health het meest belangrijk. Deze dialoog wordt met name gevoerd via het participeren in de vergaderingen en het platform dat geboden wordt. Hierbij moet wel opgemerkt dat niet alle mogelijkheden binnen de accountability politics door de organisaties benut worden, hier valt te denken aan de inactieve houding ten opzichte van het DAC. Na de accountability politics nemen ook de information politics een belangrijke plek in. Een groot deel van de activiteiten van de organisaties is gericht op het geven van voorlichting. Hier zijn veel varianten in mogelijk, zoals het organiseren van publieke campagnes, het houden van huis-aan-huis acties, outreach, de-stigmatisering en media-activiteiten. Het verschilt per organisatie waar de nadruk op ligt. Een belangrijk doel van deze voorlichtingsactiviteiten is voor de organisaties het op de kaart zetten van hun organisatie en bekend maken aan mensen dat er HIV/AIDS gerelateerde organisaties bestaan. Als derde kunnen de leverage politics genoemd worden. Hier zijn de organisaties over het algemeen minder actief in. De meeste organisaties leggen bij wat ze hier doen, de nadruk op het lobbyen bij ward raadsleden. Symbolic politics tot slot, worden door HIV/AIDS gerelateerde organisaties niet tot nauwelijks gebruikt.

7.2 De invloed van samenwerking op de manier van beleidsbeïnvloeding

Er zal nu ingegaan worden op de eerste hypothese die naar aanleiding van de literatuur opgesteld is. *De aan- of afwezigheid van samenwerking is van invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's.*

In hoofdstuk vier is de samenwerking onderscheiden in drie verschillende vormen, waarbij de eerste vorm de onderlinge samenwerking betrof en de tweede en derde vorm de samenwerking als netwerk en de samenwerking met het Department of Health en waarbij geconcludeerd kon worden dat deze onlosmakelijk met elkaar verbonden waren. Uit een analyse van de drie verschillende vormen op de verschillende tactieken bleek dat onderlinge samenwerking zich

met name richt op de information politics, en de samenwerking als netwerk in combinatie met het Department of Health op de accountability politics. In de leverage politics is een opvallende afwezigheid van samenwerking op te merken. Bovenstaande zaken zullen nu toegelicht worden.

Onderlinge samenwerking binnen information politics

De onderlinge samenwerking tussen verschillende HIV/AIDS gerelateerde organisaties met betrekking tot beleidsbeïnvloeding is duidelijk zichtbaar in de information politics. Bij de beantwoording van deelvraag één in hoofdstuk zes is al gebleken dat de organisaties onderling met name samenwerken op het gebied van het organiseren van publieke campagnes. Uit deelvraag 1 was echter ook gebleken dat deze samenwerking incidenteel en niet structureel van aard was. Veel van deze campagnes staan namelijk in een groter verband, zoals nationale dagen en/of weken waarbij gedacht kan worden aan de STI week, World AIDS Day, TB week, een mother-to-child transmission week, 16-days-of-activity enzovoorts.

Wanneer er gekeken wordt naar de rol die deze gezamenlijke campagnes binnen het geheel aan activiteiten binnen information politics innemen, valt dus te concluderen dat deze niet groot is. Het is slechts één van de vele voorlichtingsactiviteiten die organisaties uitvoeren. Dit gecombineerd met het feit dat de samenwerking incidenteel en niet structureel is leidt tot de conclusie dat samenwerking met betrekking tot information politics geen belangrijke rol speelt.

Het is hier van belang nog apart te kijken naar de organisaties WIPAA en Tshepong. Zij kennen ook een structurele samenwerking, en het is de vraag of zij dan ook verschillen in hun activiteiten met betrekking tot information politics. Er is vastgesteld dat Tshepong als organisatie als enige een aparte afdeling heeft met betrekking tot voorlichting (LoveLife). WIPAA kent niet zo'n afdeling. Ook lijkt dat de oprichting van LoveLife iets te maken heeft met de samenwerking met WIPAA, omdat deze samenwerking zich vooral richt op fondsverwerving en de thuiszorg, en niet op voorlichting. Hoewel Tshepong dus een lichte uitzonderingspositie kent temidden van de andere organisaties met betrekking tot voorlichting, is dit geen resultaat van een structurele onderlinge samenwerking. Bij WIPAA is deze structurele onderlinge samenwerking net zo goed aanwezig, en deze organisatie kent geen uitzonderingspositie met betrekking tot voorlichting.

De aanwezigheid of afwezigheid van (structurele) onderlinge samenwerking lijkt dus niet van invloed te zijn op de information politics zoals uitgevoerd door HIV/AIDS gerelateerde organisaties.

Samenwerking als netwerk / samenwerking met het Department binnen accountability politics

Binnen accountability politics zijn de organisaties het meest duidelijk en actief bezig met beleidsbeïnvloeding, is gebleken uit hoofdstuk zes. De accountability politics richtte zich dan met name op het gebruik maken van het platform dat door het Department of Health werd aangeboden, als gezamenlijke organisaties. Alle organisaties maken gebruik van dit medium tot beleidsbeïnvloeding, en hierin is dan ook geen onderscheid aan te brengen tussen organisaties.

Zonder deze vergaderingen en dit platform, zouden de organisaties een stuk minder actief zijn binnen accountability politics.

De samenwerking met het Department of Health / de onderlinge samenwerking vallen dus precies samen met de vorm van accountability politics die door organisaties het meest gebruikt wordt: de dialoog met het Department of Health. De samenwerking met het Department of Health in combinatie met de samenwerking als netwerk richt zich niet op het District AIDS Council, waar net zo goed de dialoog mee aangegaan kan worden, en hier valt te concluderen dat deze vorm van accountability politics niet ten volle gebruikt wordt. Een aanwezigheid van samenwerking als netwerk (gefaciliteerd door het Department) komt dus overeen met een actieve houding met betrekking tot de dialoog met het Department, en een afwezigheid van een netwerk komt overeen met een inactieve houding met betrekking tot de dialoog met het DAC (waar het Department in directe zin niet veel mee te maken heeft).

De aan- of afwezigheid van onderlinge samenwerking lijkt dus van invloed te zijn op de accountability politics zoals uitgevoerd door de HIV/AIDS gerelateerde organisaties. Echter, deze conclusie moet worden toegevoegd met de opmerking dat de aanwezigheid van onderlinge samenwerking in grote mate bepaald wordt door de samenwerking met het Department of Health. De aan- of afwezigheid van samenwerking met het Department of Health is dus net zo goed van invloed op de accountability politics zoals uitgevoerd door HIV/AIDS gerelateerde organisaties.

Samenwerking als netwerk binnen leverage politics

Uit de conclusie op hoofdstuk zes is gebleken dat er binnen leverage politics een inactieve houding is bij de HIV/AIDS gerelateerde organisaties. Ook is uit hoofdstuk vier gebleken dat de organisaties niet als één samenwerken in het benaderen van raadsleden en/of ward raadsleden, hoe opmerkelijk dat ook moge zijn. De afwezigheid van samenwerking als onafhankelijk netwerk valt dus samen met een inactieve houding wat betreft de leverage politics.

Hierdoor kan worden gesteld dat een aan- of afwezigheid van samenwerking invloed heeft op de leverage politics zoals deze door HIV/AIDS organisaties wordt uitgevoerd.

De aan- of afwezigheid van samenwerking is van invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's.

We zien dat deze hypothese is het geval van information politics niet bevestigd wordt, en in het geval van accountability politics en leverage politics wel bevestigd wordt.. Aangezien de hypothese betrekking heeft op de *totale* manier van beleidsbeïnvloeding, kan dus worden gesteld dat de aan- of afwezigheid van samenwerking van invloed is op de manier van beleidsbeïnvloeding. Hiermee kan de hypothese als bevestigd worden beschouwd. Men kan hier nog aan toevoegen dat accountability en leverage politics een veel directere manier van beleidsbeïnvloeding zijn dan de information politics, en dat bij deze directere vormen van

beleidsbeïnvloeding de hypothese dus bevestigd wordt wat de uiteindelijke overtuiging waarmee de hypothese bevestigd wordt doet toenemen.

7.3 De invloed van institutionele kansen op de manier van beleidsbeïnvloeding

De tweede hypothese staat in deze paragraaf centraal; de aanwezigheid van de institutionele kansen met betrekking tot openheid van het politieke systeem, aanwezigheid van potentiële bondgenoten en facilitatie zijn van invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's.

In hoofdstuk vijf is de institutionele context met betrekking tot beleidsbeïnvloeding in kaart gebracht, waarbij de kansen die hierin volgens we wet lagen voor de organisaties besproken zijn. De institutionele kans die binnen accountability politics een belangrijke rol inneemt is het bieden van een platform voor het issue, ook wel facilitatie genoemd in de literatuur. Binnen leverage politics staan met name de kansen met betrekking tot de decentralisering en democratisering van de overheid centraal, dus de openheid van het politieke systeem en de aanwezigheid van potentiële bondgenoten. En dan zijn er ook nog de kansen met betrekking tot facilitatie die te maken hebben met het geheel van beleidsbeïnvloeding en niet passen binnen één bepaalde tactiek. Deze institutionele kansen zullen nu besproken worden.

Facilitatie van een platform met betrekking tot het issue binnen accountability politics

In deelvraag twee is de wet met betrekking tot de instelling van het PCA, en de daaruit volgende DAC's en LAC's besproken. Deze institutionele context zou kansen moeten bieden voor de NGO's. In de deelvragen vier en zes is echter gebleken dat het functioneren van het LAC te wensen overlaat. Hoewel het council wel contact onderhoudt met de verschillende HIV/AIDS gerelateerde organisaties en erop toeziet dat ze niet allen precies dezelfde dingen gaan doen, is het niet succesvol in het uitvoeren van zijn de taak die met betrekking tot de beleidsbeïnvloeding het belangrijkste is; namelijk een platform bieden voor de verschillende sectoren uit de samenleving. Hierin is de overheid er dus niet volledig in geslaagd de wet uit te voeren. Er is dus dus wat betreft het LAC geen sprake van een institutionele kans voor de NGO's. Wat betreft het District AIDS Council, dit functioneert vanuit de overheid wel naar behoren. De vergaderingen vinden plaats en de NGO's hebben een rol in het council. Echter, in deelvraag zes kon geconcludeerd worden dat de NGO's van deze kans niet ten volle gebruik maken. De DAC vergaderingen nemen geen plek van betekenis aan in de activiteiten van de organisaties. BCC meldt wel dat er besproken wordt wat de NGO's willen bereiken voor deze vergaderingen, maar de organisaties zelf refereren geen één keer aan dit soort vergaderingen.

Wat in deelvraag vier niet naar voren gekomen is, maar wat in de interviews van groot belang bleek, is het andere platform dat de organisaties aangeboden krijgen; namelijk de mogelijkheid tot dialoog met het Department of Health. Hierbij gaat het dus om de vergaderingen die het Department de gezamenlijke organisaties aanbiedt om inbreng in de HIV/AIDS problematiek en het functioneren van de organisaties te hebben. Uit deelvraag zes is gebleken dat dit platform

voor de organisaties een belangrijk medium is om tot accountability politics te komen en dat ze ook in grote mate gebruik maken van dit platform.

De institutionele kansen die de overheid aanbiedt worden dus in het ene geval (Department of Health) wel gebruikt door de organisaties en in het andere geval (DAC) niet. Het gaat hier om exact dezelfde tegenstelling als die tussen de samenwerking binnen de accountability politics, waarbij de verklaring lag in de afwezigheid van onderlinge samenwerking in het ene geval. De institutionele kans is in beide gevallen echter aanwezig, en daarom leidt dit tot een verwerping van de hypothese met betrekking tot accountability politics: de aanwezigheid van de institutionele kans met betrekking tot facilitatie van een inbreng vanuit de NGO's in de HIV/AIDS problematiek heeft geen invloed op de manier van samenwerking van HIV/AIDS gerelateerde organisaties.

De openheid van het politieke systeem en de aanwezigheid van potentiële bondgenoten binnen de leverage politics

Hierbij gaat het om de open gemeenteraadsvergaderingen, het instellen van de ward comités, de inbreng vanuit de maatschappij die constant gezocht moet worden door de gemeenteraadsleden en het mededelen van belangrijke informatie en dergelijke. In deelvraag twee is de Grondwet, de Municipal Structures en Systems Act en de White Paper on Local Government is dit opzicht besproken, waaruit bleek dat er volgens de wet kansen waren voor NGO's met betrekking tot beleidsbeïnvloeding.

Vanuit deelvraag zes kan gezegd worden dat de overheid in grote mate de wetten met betrekking tot bovenstaande zaken uitvoert. Uit de interviews is gebleken dat de ward comités in werking zijn en over het algemeen goed functioneren, dat het mogelijk is de gemeenteraad bij te wonen, dat er inspraakmogelijkheid is gekomen in de IDP budget planning. Ook refereren organisaties regelmatig aan raadsleden die contact hebben opgenomen met hen om meer te weten te komen over de organisatie en de activiteiten. HIV/AIDS gerelateerde organisaties worden speciaal uitgenodigd wanneer er gerelateerde zaken op de agenda van de gemeenteraadsvergadering staan. Inbreng vanuit de maatschappij is dus inmiddels zeker gefaciliteerd, en wordt ook gezocht vanuit de overheid.

Uit deelvraag zes bleek ook dat er verschil is in hoeverre de organisaties gebruik maken van deze kansen. BCC is erg actief bij de ward raadsleden maar niet bij de gemeenteraadsleden, Vukuzenzele stapt eerder naar gemeenteraadsleden dan naar ward raadsleden. Tshepong en Tsogong maken van beiden niet regelmatig gebruik, en WIPAA is weer bij allebei actief. Aangezien voor al de organisaties de kansen hetzelfde zijn, maar zij hier niet op dezelfde manier gebruik van maken, kan er opnieuw niet geconcludeerd worden dat een verklaring voor deze variatie in activiteit zou ergens anders gezocht moeten worden dan in de aanwezigheid van institutionele kansen. De hypothese dat aanwezigheid van openheid van het politieke systeem en potentiële bondgenoten van invloed is op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's is daarmee ook in dit geval niet bevestigd.

Facilitatie met betrekking tot capacity-building van NGO's binnen beleidsbeïnvloeding

Tot slot nog de institutionele kansen die niet binnen één van de beleidsbeïnvloedingstactieken passen. Dit heeft betrekking op de capacity-building van NGO's door de Non-Profit Organisations Bill. Uit de analyse van de Non-Profit Organisations Bill in deelvraag twee is gebleken dat de overheid zichzelf verplicht stelde te werken aan de ontwikkeling van deze organisaties. Door dit soort capacity-building zullen de organisaties in de toekomst beter opgewassen zijn tegen hun taken, ook met betrekking tot beleidsbeïnvloeding.

In deelvraag één is besproken hoe het Department of Health als mede-uitvoerder van deze wet functioneert door het aanbieden van subsidies, workshops en trainingen. Er kan worden geconcludeerd dat de organisaties gebruik maken van de bovenstaande mogelijkheden. Of de aanwezigheid van deze kansen op dit moment al daadwerkelijk in de manier van beleidsbeïnvloeding terug te vinden is, is twijfelachtig. Dit is echter een vraag die met dit onderzoek niet beantwoord kan worden. Het gaat hier namelijk niet om een direct verband, van de facilitatie van capacity-building naar beleidsbeïnvloeding, maar van een indirect verband, namelijk van de facilitatie van capacity-building via capabelere organisaties naar beleidsbeïnvloeding. Dit onderzoek reikt helaas niet zo ver dat dit eventuele verband getoetst kon worden, en daar komt nog bij dat dit iets is wat de toekomst moet uitwijzen. De hypothese is dus met betrekking tot de facilitatie van capacity-building noch bevestigd noch verworpen.

De aanwezigheid van institutionele kansen met betrekking tot openheid van het politieke systeem, aanwezigheid van potentiële bondgenoten en facilitatie zijn van invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's.

Er is vastgesteld dat de openheid van het politieke systeem en de aanwezigheid van potentiële bondgenoten niet van invloed was op de manier waarop HIV/AIDS gerelateerde NGO's aan beleidsbeïnvloeding doen. Tevens is vastgesteld dat de facilitatie van een platform voor inbreng vanuit de NGO's op de problematiek ook geen invloed had op de manier van beleidsbeïnvloeding. Hiermee kan met redelijke zekerheid de bovenstaande hypothese verworpen worden. Er is hier geen sprake van absolute zekerheid, gezien het feit dat de facilitatie van de capacity-building in de literatuur ook als verband houdend met de manier van beleidsbeïnvloeding wordt gezien, maar deze hypothese is niet in de praktijk getest door dit onderzoek. Daarom dient enige voorzichtigheid in acht genomen te worden bij het verwerpen van deze hypothese.

7.5 Aanbevelingen

Uit dit onderzoek blijkt dat HIV/AIDS gerelateerde organisaties nog een behoorlijke stap kunnen maken met betrekking tot beleidsbeïnvloeding. In deze laatste paragraaf zal nog worden ingegaan op aanbevelingen voor de HIV/AIDS gerelateerde organisaties met betrekking tot beleidsbeïnvloeding die logischerwijs uit dit onderzoek voortkomen.

Ten eerste is een aanbeveling dat de HIV/AIDS gerelateerde organisaties zich beter bewust kunnen worden van de mogelijkheden die er op het gebied van beleidsbeïnvloeding liggen. Hoewel zij wel in zekere mate bezig zijn met beleidsbeïnvloeding, kan gezegd worden dat zij het vaak niet bewust zo ervaren. Het belang van beleidsbeïnvloeding wordt door hen niet opgepakt, maar het initiatief ligt grotendeels bij het Department of Health. Wanneer ze hiermee

gestructureerd bezig gaan, zou het kunnen dat ze ook veel meer de kansen benutten die er zijn. Bewustzijn creëren voor beleidsbeïnvloeding is dus een eerste vereiste.

Samenwerking als netwerk kan hierbij een stap in die richting zijn. Het zou de zelfstandigheid en het zelfbewustzijn van de organisaties verhogen wanneer zij elkaar op structurele en regelmatige wijze opzoeken. Ondanks grote homogeniteit op veel vlakken, is er ook sprake van een redelijk groot verschil tussen de capabiliteit en het organisatie niveau van organisaties. Uit de literatuur blijkt dat samenwerking in dit soort situaties erg zinvol is, omdat organisaties van elkaar kunnen leren en van elkaar gebruik kunnen maken. Wanneer het gaat om beleidsbeïnvloeding is dit helemaal van belang. De aanwezigheid van samenwerking heeft immers invloed op de manier van beleidsbeïnvloeding, zo is uit dit onderzoek gebleken. Met name op het gebied van leverage politics ligt nog een ruime hoeveelheid kansen die als gezamenlijk netwerk op effectieve en efficiënte wijze gebruikt kan worden invloed uit te oefenen.

8. Reflectie

Aan het eind van dit onderzoek zal nog gereflecteerd worden op het onderzoek zelf. Hierbij zal ten eerste ingegaan worden op de inhoud van het onderzoek waaruit ook enkele aanbevelingen voor een eventueel vervolgonderzoek zullen volgen. En ten tweede zal er worden gereflecteerd op de betrouwbaarheid en validiteit van het onderzoek.

8.1 Inhoudelijke reflectie

Beleidsbeïnvloeding

In het theoretisch kader is gekozen voor de tactieken information politics, symbolic politics, leverage politics en accountability politics om de manier van beleidsbeïnvloeding in kaart te brengen. Tijdens het verzamelen van de empirische data bleek dat HIV/AIDS gerelateerde organisaties hier zeker mee bezig waren, op het enige gebied actiever dan het andere. Echter, het is de vraag of hier voor hen altijd zo duidelijk het doel *beleidsbeïnvloeding* achter zat. Er waren respondenten die aan beleidsbeïnvloeding refereerden, maar een groot deel van de respondenten had niet zo'n duidelijk idee bij het begrip beleidsbeïnvloeding. Vaak werd het binnenhalen van fondsen, geld of andere materiële zaken genoemd als uitkomst van het gebruik van de tactieken. Dit zou niet hoeven betekenen dat de organisaties indirect niet ook het beleid hebben beïnvloed, zeker gezien het feit dat zij binnen beïnvloeding in het algemeen gebruik maken van tactieken die in ieder geval geschikt zijn het beleid te beïnvloeden. Dit onderzoek is echter niet geschikt om zo'n vraag te beantwoorden. Het zou dus ten eerste nuttig kunnen zijn expliciet onderzoek te doen naar de doelen die organisaties voor ogen hebben in hun beïnvloedingspogingen, en naar de plek die beleidsbeïnvloeding hierin inneemt. Ook een onderzoek naar het effect van deze beïnvloeding zou nuttig kunnen zijn, mede om na te gaan in hoeverre zij ook het beleid daadwerkelijk beïnvloeden.

Een ander aspect van bovenstaande constatering, is dat het zou kunnen betekenen dat de tactieken information politics, symbolic politics, leverage politics en accountability politics net zo goed voor andere doelen van beïnvloeding kunnen worden ingezet. Het zou ook weer per tactiek kunnen verschillen in hoeverre er gebruik van kan worden gemaakt bij andere beïnvloedingsdoeleinden. Er kan dus tot slot ook onderzoek gedaan worden naar de inzetbaarheid van de tactieken information politics, symbolic politics, leverage politics en accountability politics voor andere doeleinden dan beleidsbeïnvloeding.

Afhankelijke positie van organisaties

Er is gebleken dat de samenwerking met het Department of Health en de daaruit volgende samenwerking als netwerk van invloed is op de manier waarop organisaties aan beleidsbeïnvloeding doen. Hierin is gewezen op de afhankelijk van het Department of Health en is geconstateerd dat een onafhankelijk netwerk niet bestaat. Een eventueel vervolgonderzoek zou zich ook kunnen richten op andere consequenties van de afhankelijkheid van HIV/AIDS organisaties van het Department of Health. Dit zou nuttige resultaten kunnen opleveren met

betrekking tot de relatie tussen de overheid en de HIV/AIDS NGO-sector in Zuid-Afrika, waar zowel de overheid als de organisaties mee gebaat kunnen zijn.

8.2 Methodologische reflectie

Interviewen bij de HIV/AIDS gerelateerde organisaties – concept validiteit

In het hoofdstuk over methodologie is naar voren gekomen hoe er voorafgaand aan de dataverzameling rekening is gehouden met het feit dat de informatie die deze dataverzameling oplevert ook moet corresponderen met de informatie waar naar gezocht wordt. Daarom is er gekozen voor een duidelijke focus binnen het onderzoek. Op die manier is het voor de onderzoeker duidelijk en helder waar hij precies naar op zoek is.

Echter, tijdens het interviewen bleek dat respondenten niet altijd dezelfde associaties hadden bij de begrippen waar naar gevraagd werd. Soms ook hadden ze geen associaties of begrepen ze niet waar naar gevraagd werd. Er was zagezegd sprake van een kloof tussen de onderzoeker en de respondent. Een manier om dit op te vangen is om de begrippen concreet en praktisch te maken, door zelf voorbeelden te geven waar aan gedacht kan worden. Dit beïnvloedt echter wel in zekere mate de uitkomst van de gegevens. De onderzoeker stuurt de respondenten in grote mate naar een bepaald antwoord, of naar het denken richting een bepaald antwoord. Hierdoor is er minder ruimte voor eigen invulling van de begrippen door respondenten, waardoor er wellicht informatie niet boven tafel is gekomen. Ook is het gevaar geweest dat er vaker gesloten vragen gesteld zijn, wat eveneens minder informatie oplevert. Een ander bijkomend effect dat hiermee te maken heeft is dat respondenten, vanwege het feit dat ze niet precies hetzelfde onderscheid maakten als ik in en tussen bepaalde begrippen, vaak gingen vertellen over aanverwante zaken of zaken die er wat hun betreft erg dichtbij lagen. Dit resulteerde bijvoorbeeld in verwarring over welk soort vergadering de respondent nu precies bedoelde. Vanwege deze kloof tussen onderzoeker en respondent heb ik als onderzoeker tijdens de analyse van de onderzoeksgegevens vaak zelf dingen moeten invullen of verbanden moeten zoeken die door de respondent zelf niet werden gelegd. Kortom, ook in de verwerking van de onderzoeksgegevens is mijn invloed als onderzoeker groot geweest. Uiteindelijk resulteren deze zaken dus in een afgenomen concept validiteit vanwege een grote sturings- en interpretatierol van de onderzoeker.

Een ander aspect van met de concept validiteit van het onderzoek te maken heeft is de 'eliminatie' van onsystematische antwoorden. Het doel was daarom om zoveel mogelijk van de HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Potchefstroom te onderzoeken, zodat informatie door andere respondenten bevestigd of tegengesproken kon worden, waardoor betrouwbaardere informatie ontstond. Uiteindelijk zijn er zes organisaties geïnterviewd door middel van achtinterviews, waarbij er bij twee organisaties twee keer een interview is afgenomen. Het negende interview was met de coördinator van het LAC. Hiermee zijn er minder organisaties geïnterviewd dan het doel was. Echter, bij de laatste interviews kwam er steeds minder nieuwe informatie boven tafel, wat betekent dat er in zekere mate al verzadiging optrad (Boeije, 2006:

52). Niet alle informatie was echter al bekend, en hierdoor zou de consistente validiteit van het onderzoek hoger zijn geweest wanneer er meer organisaties onderzocht zouden zijn geweest.

Verschillen in onderzochte organisaties – interne validiteit

Tijdens het doen van het onderzoek bleken de verschillen tussen organisaties die lid zijn bij het LAC groter te zijn dan gedacht. Zo is er een wereld van verschil in de structuur en organisatiediscipline tussen Re-Ikaga en het Baptist Children Centre, bijvoorbeeld. Er is in ieder geval sprake van verschil in capabel personeel. Dit kan uitgedrukt worden in de aanwezigheid van immateriële resources, waardoor de Z-factoren bij de organisaties in zekere mate toch verschillen en wat invloed heeft op de interne validiteit van het onderzoek.

Potchefstroom als onderzoeksveld – externe validiteit

Aan het eind van dit onderzoek zal ook nogmaals worden ingegaan op de externe validiteit van dit onderzoek, dat wil zeggen, de vraag in hoeverre de onderzoeksresultaten generaliseerbaar zijn naar andere HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Zuid-Afrika.

De HIV/AIDS gerelateerde organisaties in dit onderzoek zijn allen gevestigd in Potchefstroom. De reden hiervoor waren praktisch van aard, als onderzoeker beschikte ik niet over de middelen om heen en weer te reizen tussen verschillende steden. Zoals bij het hoofdstuk over de methodologie is toegelicht, zijn de onderzoeksresultaten in zekere mate generaliseerbaar naar organisaties die zich in een vergelijkbare situatie bevinden als de organisaties die in dit onderzoek onderzocht zijn. Dit wordt bevestigd door het feit dat naarmate er meer interviews waren gehouden, er minder nieuwe informatie boven tafel kwam. Echter, kunnen de onderzoeksresultaten gegeneraliseerd worden naar HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Zuid-Afrika als geheel? De organisaties in dit onderzoek waren geselecteerd op de kenmerken registratie bij het Department of Health, lid van het LAC, klein en resource-arm. Wil het onderzoek zeggingskracht hebben over andere HIV/AIDS organisaties, dan zouden deze organisaties ten eerste ook aan deze kenmerken moeten voldoen.

Er zijn gedurende het onderzoek echter nog een aantal andere kenmerken boven water gekomen. Zo is er geen intensieve onderlinge samenwerking tussen de onderzochte organisaties en is er geen onafhankelijk netwerk van organisaties. Wanneer organisaties ook hierin overeenkomen met de onderzochte organisaties, is de verwachting dat zij op dezelfde manier met beleidsbeïnvloeding bezig zijn groot. Echter, het blijft moeilijk om dit volledig in te schatten omdat elke stad zijn unieke situaties kent. Een uitbreiding van dit onderzoek zou dan ook kunnen zijn om hetzelfde onderzoek in enkele andere steden ook uit te voeren. Er kan dan een completer beeld ontstaan over HIV/AIDS gerelateerde organisaties in Zuid-Afrika en hun beleidsbeïnvloeding over het algemeen.

Observaties - betrouwbaarheid

Tijdens het presenteren van de onderzoeksgegevens is ook gebruik gemaakt van mijn observaties tijdens het verzamelen van de onderzoeksdata. Om de betrouwbaarheid van het

onderzoek te vergroten, zou het onderzoek door iemand anders opnieuw uitgevoerd moeten kunnen worden. Hiervoor zijn in de bijlagen de codeboom, interviewtopics en transcripties met open en axiale coderen toegevoegd. De observaties zijn echter moeilijk vast te leggen en daarom niet toegankelijk voor een andere onderzoeker. Dit heeft enige invloed op de betrouwbaarheid van het onderzoek. Echter, aan de observaties is tijdens de presentatie van de onderzoeksgegevens duidelijk gerefereerd, en hierdoor is wel inzichtelijk waar de observaties een plek krijgen.

9. Afronding

In dit laatste hoofdstuk zal er tot slot nog een reflectie zijn op de probleemstelling zoals die in de inleiding verwoord is.

In de probleemstelling die de aanleiding vormde voor dit onderzoek, werd ten eerste vanuit de literatuur met betrekking tot dit onderwerp vastgesteld dat de implementatie van overheidsbeleid over HIV en AIDS faalde. Ook op dit moment kampt Zuid-Afrika nog met de snelst groeiende AIDS cijfers ter wereld, en het belang dat aan HIV/AIDS wordt gegeven binnen het scala aan politieke prioriteiten is niet enorm hoog. Hoewel dit onderzoek zich niet richtte op het onderzoeken van de implementatie van de beleidsplannen van de overheid, kan er wel worden vastgesteld dat er veel veranderd is. Er zijn nieuwe beleidsplannen en nieuwe overheidsstructuren met betrekking tot HIV en AIDS gekomen. In hoeverre ook deze falen dan wel slagen, is een nieuwe vraag die gesteld moet worden. Er is uit dit onderzoek alleen gebleken dat het LAC niet naar behoren functioneert met betrekking tot het faciliteren van een platform, en daarin een groot gat laat vallen, maar het is nog maar de vraag of andere (delen van) wetten en beleidsplannen ook falen en of de Zuid-Afrikaanse overheid op dit gebied niet enorme stappen heeft gezet.

Vanuit het overheidsfalen konden NGO's twee verschillende rollen aannemen, namelijk die van partners van de overheid en die van promotors tot reformatie van het beleid. In dit onderzoek is gefocust op de laatste rol, maar er is gebleken dat deze ook (en zelfs voornamelijk) uitgevoerd worden in het kader van samenwerking met de overheid, of in het kader van NGO's als partners van de overheid. Een strikte scheiding hierin maken blijkt dus niet altijd mogelijk.

Er werd gesteld dat de NGO's en de overheid faalden in het opzetten van een effectief partnerschap. Ook deze stelling kan aan het einde van dit onderzoek betwijfeld worden. Er is juist sprake van een intensieve samenwerking tussen het Department of Health en de NGO's waarvoor partnerschap geen verkeerde benaming zou zijn.

Daarnaast is er in de inleiding gesteld dat over de manier van beleidsbeïnvloeding door HIV/AIDS gerelateerde NGO's niet veel bekend was. Tijdens de uitvoering van dit onderzoek ben ik die ook niet tegengekomen. Ik hoop met dit onderzoek dan ook een bijdrage te hebben geleverd aan meer kennis over dit onderwerp, waarmee zowel overheid als NGO's geholpen kunnen zijn om hier beter zicht op te krijgen en de juiste weg voorwaarts te vinden.

Bronnenlijst

Literatuur

- Baarda D.B., M. de Goede (2006) *Basisboek methoden en technieken*. Hoogeveen: Noordhoff Uitgevers B.V.
- Boeije H. 2006. *Analyseren in kwalitatief onderzoek. Denken en doen*. Boom Onderwijs.
- Bollinger L., J. Stover (2009) *The economic impact of AIDS in South-Africa*. The Policy Project.
- Boone C., en J. Batsell, 'Politics and AIDS in Africa: Research Agendas in Political Science and International Relation' in *Africa Today*. Vol. 48, No. 2, 2001, pp. 3-33
- Coninx, I., Bachus, K. (2008). *Effectiviteit van de beleidsbeïnvloeding door Bond Beter Leefmilieu. Resultaten perceptieonderzoek*, 58 pp. Leuven: HIVA.
- Dluhy M.J. 1990. *Building Coalitions in the Human Services*. Newbury Park: Sage Publications, Inc.
- Dür A., en D. De Bièvre, 2007, 'The Question of Interest Group Influence' in: *Journal of Public Policy*, Vol. 27, No.1, 2007, pp. 1-12
- Fuchs C., 'The Self Organization of Social Movements' in *Systemic Practice and Action Research*, Vol. 19, No. 1, 2006, pp. 101-137.
- Habib A. & R. Taylor, 'South-Africa: Anti-Apartheid NGO's in transition' in *Voluntas*, Vol. 10, No. 1, 1999, pp. 73-82.
- Johnson K, 'The Politics of AIDS Policy Development and Implementation in Postapartheid South Africa' in *Africa Today*, Vol. 51 No.2, 2005. pp 107-128
- Keck M.E., & K. Sikkink, 1998. *Activists beyond borders. Advocacy Networks in International Politics*. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- Mahoney, C., 'The Power of Institutions: State and Interest Group Activity in the European Union' in *European Union Politics*, Vol. 5(4), 2004, pp. 441-466
- McCarthy J.D. & M. Wolfson, 'Resource Mobilization by Local Social Movement Organizations: Agency, Strategy, and Organization in the Movement Against Drinking

- and Driving Author(s)' in *American Sociological Review*, Vol. 16, No. 6, 1996. pp. 1070-1088.
- SANPAD Research Project: 01/14. *The Sustainability of Local AIDS Councils. HIV/AIDS Programmes in the North-West Province: an Analysis of Organizational Processes Focussing on Similarities and Differences in Meaning*. North-West University 2006.
 - Schendelen R. van, 2002. *Machiavelli in Brussels: The Art of EU-lobbying*. Amsterdam: Amsterdam University Press.
 - Schneider H., 'On the fault-line: the politics of AIDS policy in contemporary South Africa' in *Africa Today*, Vol. 61, No. 1, 2002. pp. 145-167.
 - Schneider H., J. Stein, 'Implementing AIDS policy in Post-Apartheid South-Africa' in *Social Science and Medicine*, Vol. 52, 2001. pp. 723-731
 - Tarrow S. 1998. *Power in Movement. Social Movements and Contentious Politics*. New York: Cambridge University Press.
 - Thiel S. van, 2007. *Bestuurskundig onderzoek. Een methodologische inleiding*. Bussum: Coutinho.
 - Vervisch T. 'De nieuwe civil society: een nieuwe partner in een oud systeem?' In: *Afrika Focus*, Vol. 19, Nr. 1-2, 2006. pp. 5-42.
 - Waldt, G van der. 2007. *Municipal management. Serving the people*. Cape Town: ABC Press.
 - Yin R.K. 2003. *Case Study Research. Design en methods*. 3th ed. (Applied social research methods series; vol. 5) Thousand Oaks: Sage Publications Inc.
 - Zhu J. 'AIDS in South Africa; NGO-State Relations and a Path Towards Reconciliation' in *Duke Journal of Public Affairs*, Spring 2007, pp. 6-13.

Wetten/beleid

- South-Africa. 1997. *Nonprofit Organisations Bill*. Gevonden op: <http://www.info.gov.za/view/DynamicAction?pageid=547&sdate=%201997&orderby=B&NBR%20desc,BC%20desc>

- South-Africa. 1998. *Constitution of the Republic of South-Africa Act 108 of 1996*. Gevonden op: <http://www.info.gov.za/documents/constitution/index.htm>
- South-Africa. 1998. *Local Government White Paper*. Gevonden op: <http://www.info.gov.za/view/DynamicAction?pageid=549&tabfield=kcYYYY&tabval=1998&sdate=&orderby>
- South-Africa. 1998. *Local Government Municipal Structures Act 117 of 1998*. Gevonden op: http://www.info.gov.za/view/DynamicAction?pageid=545&sdate=%201998&orderby=act_no%20desc
- South-Africa. 2000. *Local Government Municipal Systems Act 32 of 2000*. Gevonden op: http://www.info.gov.za/view/DynamicAction?pageid=545&sdate=%202000&orderby=act_no%20desc
- HIV & AIDS and STI Strategic Plan for South Africa 2007-2011. Gevonden op: <http://www.info.gov.za/otherdocs/2007/aidsplan2007/index.html>

Internet

- <http://www.unaids.org/en/KnowledgeCentre/Resources/PressCentre/FactSheets/default.asp> Geraadpleegd januari/februari 2010.
- <http://www.aidsbuzz.org/> Geraadpleegd maart/april 2010
- <http://childrenofsouthafrica.com/index.html> Geraadpleegd maart/april 2010
- <http://www.gov.za/> Geraadpleegd mei/juni 2010
- <http://www.doh.gov.za/> Geraadpleegd mei/juni 2010
- <http://www.sanac.org.za/> Geraadpleegd juni 2010
- <http://www.coqta.gov.za/> Geraadpleegd juni 2010

Overig

- *Ontwikkeling door samenwerking: nieuwe allianties op het kruispunt van handles en hulpketens*. Rede (in verkorte vorm uitgesproken) bij de aanvaarding van het ambt van hoogleraar ontwikkelingsstudies aan de Faculteit der Sociale Wetenschappen van de Radboud Universiteit Nijmegen op woensdag 23 mei 2007 door prof. dr. Ruerd Ruben.

Bijlage 1: Codeboom

Cooperation

Existence of cooperation

- Other organizations
 - o Vukuzenzele
 - o Tshepong
 - o Bambanani, Extensions Service, Tshepong
 - o Tshepong
 - o WIPAA
 - o Tshepong, WIPAA, Bambanani, BCC, Vukuzenzele/not really
- Network
- LAC
- Department of Health

Direction of cooperation

- Programs
- Public campaigns
- Outreach
- Door to door actions
- Practical level
- Fund raising
- Bonding
- Department of Health
 - o Providing materials
 - o Assistance with public campaigns
 - o Events
 - o Giving Statistics
 - o Sending nurses
 - o Supervising
 - o Reporting to Department of Health
 - o Meetings – purpose of meetings
 - Discussing programs and problems with other organizations
 - Information dissemination
 - Managing offices
 - Networking
- Local AIDS Council
 - o Providing food parcels
 - o Information
 - o Donations

- Organizes meetings with councilors
- Assisting in problems (material needs)
- Supervising
- Reporting to LAC
- Direct help for NGO's

Intensity of cooperation

- Department of Health
 - Frequency of meetings
- Network
 - Frequency of meetings

Motivation of cooperation

- Assisting each other
- Improvement
- Doing the same job
- Effective in policy influencing

Ways of policy influencing

Information politics

- Public campaigns
- Outreach
- Door-to-door activities
- Media activities
 - Radio
 - Article in newspaper
 - Effect of article in the newspaper
- Formulation of statements
 - Change stigmatizing

Symbolic politics

- Connect event to purpose and mission or organization
 - Stories of HIV-positive persons

Leverage politics

- Way of lobbying
 - Personal contact with influential people
 - Councilors
 - Meetings
 - IDP-meeting
 - Why no councilors lobbying:

- Have their own issues
 - Other places to go to
 - Not always about HIV/AIDS
 - No input during meetings
 - Discouraging since no capacity of organization to apply for funds
 - Not being called
 - Ward committee's
 - Why no ward committee's
 - Lack of information
 - Difficult to contact with ward committee councilor about your issue
 - Bad experiences
 - District AIDS Council
- Purpose of lobbying
- Materials
 - Funding
 - Pushing for what we want
 - Empowering women's organizations
 - Explaining organizations mission
 - Making presence known
 - Permission needed

Accountability politics

- Follow government activities on HIV/AIDS
 - Political parties
 - Newspapers
 - Events
 - Budget plans
 - Policies
- Dialogue with government administrations (Department of Health)
 - Meetings
 - Making recommendations, Making recommendations
 - Concerning funding
 - Concerning complains
 - Why no recommendations:
 - A long process
 - Discussion of programs and problems
 - Conference
- Striking

Institutional Chances

Openness:

- Open council meetings
- Access to documents of council meetings
- Strategy with respect to NGO's/interest groups
 - o Improving NGO's
 - Networking
 - Workshops/training
 - Help with writing constitution

Presence of potential allies

- See leverage politics

Facilitation

- Subsidies
- Formal arena for issue

Bijlage 2 – Interviewtopics

Introductie – informatie over organisatie

Associaties met beleidsbeïnvloeding

Samenwerking

- Het bestaan van samenwerking
 - o Onderlinge samenwerking
 - o Samenwerking als netwerk
 - o Overige samenwerking
- De mate van samenwerking
 - o Onderlinge samenwerking
 - o Samenwerking als netwerk
 - o Overige samenwerking
- De richting van samenwerking
 - o Onderlinge samenwerking
 - o Samenwerking als netwerk
 - o Overige samenwerking

Institutionele context

- Kennis van de kansen op institutioneel gebied
 - o Openheid van het politieke systeem
 - o Aanwezigheid potentiële bondgenoten
 - o Facilitatie van het beleidsterrein
- Gebruikmaking van deze kansen
 - o Openheid van het politieke systeem
 - o Aanwezigheid potentiële bondgenoten
 - o Facilitatie van het beleidsterrein

Tactieken binnen beleidsbeïnvloeding

- Information politics:
 - o Het formuleren van statements en het uitdragen hiervan
 - o Publieke campagnes
 - o Voorlichtingsactiviteiten
 - o Beleidsvoorbereidend werk
- Symbolic politics:
 - o Het combineren/linken van de eigen boodschap aan een opzienbarende gebeurtenis
 - o Activiteiten die erop gericht zijn mensen te mobiliseren (organiseren van demonstraties etc.)

- Leverage politics
 - Contact zoeken met invloedrijke personen binnen de politiek, overheidsinstanties of andere instanties
 - Lobbyen bij gemeenteraadsleden
 - Lobbyen bij ward raadsleden
- Accountability politics
 - Overheidsactiviteiten op het gebied van HIV/AIDS volgen
 - Juridische stappen
 - Media activiteiten die erop gericht zijn bepaalde misstanden bij de overheid aan de kaak te stellen / bekend te maken
 - Beleidsevaluerend werk
 - De dialoog aangaan met de politieke en/of overheidsadministraties

Bijlage 3: Transcripties en open/axiale coderingen

<p><i>Introduction</i></p>	<p>Interview Re-Ikaga – Daniël, general - 16 april</p> <p>I: Okey, well, my research is about the way HIV/AIDS related NGO's try to influence policy and decisionmaking. I would like to speak with you about cooperation, political chances and forms of policy influencing during the interview, but I first have some general questions. [silence] Okey, well than to start, what is your function?</p> <p>R: [silence] Ehm.</p> <p>I: I mean, what are you doing within the organization?</p> <p>R: I work with people, youth, with HIV and AIDS, and disability. ... tb. ...and cancer.</p> <p>I: Okey, so your organization focuses mainly on the youth?</p> <p>R: Yeah, youth...</p> <p>I: Okey, and what are you exactly doing with these people?</p> <p>R: We are going to be caregivers to them.</p> <p>I: Okey. So Re-Ikaga focuses mainly on assisting disadvantaged youth who are sick?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: And what is your exact function then, within the organization?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: Ehm, does your organization have a formal policy?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: Like written down? Like, what is the goal, the activities, the functions within the organization...stuff like that.</p> <p>R: No, nothing.</p> <p>I: Okey. Are you planning to make eh, a formal policy for the organization?</p> <p>R: Yes.</p>
----------------------------	--

<p>Associations with policy influencing</p>	<p>I: Okey. And what is the goal of the organization? R: [Silence]</p> <p>I: Or is there no formal goal? That's also possible...</p> <p>R: The goal... all we want... we want to...see ourselves...far from here. And be the best in this world.</p> <p>I: Okey. So considering to the problem of HIV/AIDS you're helping to overcome the problem of HIV?</p> <p>R: Yeah.</p> <p>I: Well, okey. The subject of my research is about policy influencing. So I will ask questions about that. And there are questions about cooperation, forms of policy influencing and political chances. So I will just ask the questions and when you don't know what I mean with something, you really can just ask me! Ehm, maybe first a more general question about policy influencing; if you hear the word policy influencing, what are your associations with it?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: What do you think there is done when there is policy influencing?</p> <p>R: [silence] Ehh. The policy. [silence] Like helping us, from other things [silence] Yah.</p> <p>I: Okey. So who do you think is doing the policy influencing?</p> <p>R: [silence] They just help [silence] They do lots of things.</p> <p>I: And what do you think is the role of NGO's in policy influencing? Like your own organization and other organizations. Do you think they have a specific role in it, or...is it someone elses job?</p> <p>R: It's someones' job.</p> <p>I: Not the job of NGO's?</p> <p>R: No, not of NGO's.</p>
---	--

<p>Existence of cooperation – other organizations</p>	<p>I: Okey. Ehm, I will go on with cooperation now. Ehm, does your organization cooperate with other organizations in Ikageng?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey. And in what respect are they cooperating?</p> <p>R: [silence] No. I don't know nothing about that.</p> <p>I: Okey. Do you work together in programs, or...</p> <p>R: Yeah, yeah, we work together in programs.</p>
<p>Direction of cooperation – programs</p>	<p>I: Okey. And with which organizations do you cooperate?</p> <p>R: [silence] Vukuzenzele. ... And other public campaigns. I don't know about these things.</p>
<p>Existence of cooperation – other organizations</p>	<p>I: But then it's just a program of all the organizations together?</p> <p>R: Yes.</p>
<p>Existence of cooperation – network</p>	<p>I: Okey. Ehm, and is there also ehm ... like a cooperation network, that you're not just working with one organization but with lots of organizations?</p> <p>R: Lots of organizations, yes.</p> <p>I: Ehm. Do you also think the LAC is a cooperation place? Where people cooperate with each other?</p> <p>R: Yeah. I think so.</p>
<p>Existence of cooperation – LAC</p>	<p>I: Okey. And do you know how often the cooperating organizations see each other? Have meetings?</p> <p>R: No. I don't know nothing.</p>
<p>Intensity of cooperation – frequency of meetings</p>	<p>I: Okey. So it's not you who's actually working with other organizations, but there are other people in your organization who are doing that? The cooperation stuff?</p>

<p>Accountability politics – follow government activities – through political parties</p>	<p>R: Yeah. It's not mine.</p> <p>I: Okey. Ehm, let's see... Well, than about the political chances. Yeah, it means a lot of different things, but in general political chances is about the political situation in a land, or in a country and also in a city. And whether this makes it easy or difficult to participate... participate in policy influencing. Ehm. So do you know what the political parties in South-Africa say about HIV and AIDS?</p> <p>R: [silence] No.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – ward committee</p>	<p>I: Okey. Ehm, and do you or someone in your organization know someone who has an influential position in ehm, the politics, like perhaps he is someone of the court of Potchefstroom, or ehm... ehm... I'm looking for the word... ward committee, he is councilor in a ward committee or something?</p> <p>R: Yes. She is in the ward committee.</p> <p>I: In the ward committee, someone of your organization is in a ward committee?</p> <p>R: Yes</p> <p>I: Okey. And who is that?</p> <p>R: Leble...the big one.</p> <p>I: Okey...</p> <p>R: Who met you before.</p> <p>I: Okey! Oh, she. Okey. And she is also the one who is doing all the cooperation stuff?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: -onverstaanbaar-</p> <p>I: Sorry, what were you saying?</p> <p>R: She is secretary.</p>

<p>Functions within organization</p>	<p>I: Okey. She's secretary. Okey. And what are you than?</p> <p>R: Me?</p> <p>I: Yes. She is secretary and you are...</p> <p>R: I'm general...</p> <p>I: Okey. Ehm... Do you know whether in her ward committee, she is doing stuff about HIV and AIDS?</p> <p>R: [silence] No, she don't do nothing about that there.</p> <p>I: Okey. Ehm, and do you know whether there are any opportunities within Potchefstroom ehm to participate in decision making, on the local government?</p> <p>R: Yeah.</p> <p>I: There are?</p> <p>R: Yeah.</p> <p>I: Okey, and what kinds of opportunities are there?</p> <p>R: Ehm [silence] To go to ... city council... and ... yeah.</p> <p>I: Okey.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>R: Also with the Health Department.</p>
<p>Accountability politics – dialogue with government administration – official meetings</p>	<p>I: Okey. You can also go to meetings with the Health Department?</p> <p>R: Yeah.</p> <p>I: Okey. And what are you going to do there than?</p> <p>R: Ehm... It's not me who is going there.</p> <p>I: Okey. But you know what person...Is it also the woman who is going there or not?</p>

<p>Institutional context – openness – access to council meeting decisions</p>	<p>R: Yes, the woman is going there.</p> <p>I: Okey. So ehm...yeah, do you know what she is doing there or...not?</p> <p>R: No, I don't know.</p> <p>I: Ehm...Do you have access to documents of the local council meetings?</p> <p>R: No.</p> <p>I: Okey. Ehm. Well, than that's it about the political chances. Than my last eh subject, it's about the forms of policy influencing. I've got a list here.... These are all kind of things which are, which fall under forms of policy influencing, so maybe you can just read it through and than say what you're doing under the...or whether you do it or not...</p> <p>R: [reading the list] Ehm. Follow government activities on AIDS.</p> <p>I: Okey. So what, what are you doing on that?</p>
<p>Accountability politics – follow government activities on HIV/AIDS – newspapers</p>	<p>R: Ehm. [silence] We just need...To be hands to hands with...yah...the government...[silence]</p> <p>I: Yeah, so when someone, somebody in the politics is saying something about the HIV/AIDS problem and statements, you read it in the newspaper and know that he has said that, or stuff like that? And you know when there are new policies...</p> <p>R: Yeah, I used to reading newspapers... Like MNC, Gazet, something...</p> <p>I: Okey. Mm.</p> <p>R: I just record.</p> <p>I: Okey. And ehm what about public campaigns? Do you ever do something on that?</p> <p>R: Ehm. Yes. Sometimes...</p>
<p>Information politics – public campaigns</p>	<p>I: Okey. And do you something on media activities? Like, you have the newspaper, you write an article, or on the radio.</p>

<p>Information politics – media activities - radio</p>	<p>R: Yah, like... Soon we have a...radio station...</p> <p>I: Okey. Is it in that big hall?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: I think we've been there. It's next to that organization which is helping disabled children? Ehm, Tswaraganang?</p> <p>R: Yes. They are the ones who are going to help us. Get the informations.</p> <p>I: Okey. So you are giving, like information about HIV, and they are ehm, telling it on the radio?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: So you're working together with them?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: Kind of...</p> <p>R: Yeah, kind of...</p> <p>I: Eehm. Okey, that's nice. And you just mentioned that you are going to the meetings of the Health Department. And ehm, like do you, maybe you don't know, but do you know whether the organizations are coming up with, like new programs together at the meetings? With the government?</p>
<p>Cooperation to influence policy</p>	<p>R: Ehm nothing.</p> <p>I: So is there anything else on the list what you're doing?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: Maybe, do you know what lobbying means?</p> <p>R: Sorry?</p> <p>I: This one. The lobbying.</p>
<p>Leverage politics – lobbying</p>	

<p>Specific program of organization regarding grants for children</p>	<p>R: No.</p> <p>I: Okey. It's that when someone is in a council of a ward committee, you will make contact with them, and you'll talk with him or her about the HIV problem, and you're trying to get him do something. In the council.</p> <p>R: Yeah, there is someone.</p> <p>I: Okey. But there's someone of your organization who is doing that? Like making contact with the council of the ward committee?</p> <p>R: No.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: This spreading information, education.</p> <p>I: Yes?</p> <p>R: It's....there is a problem in schools...Like, this child who have...children's grants, we got problems with them. So we want to start going to different schools and talk to...and give us a list of those children who don't get enough support from their parents. So sooner or later we will be working with the schools.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: Because, there's parents, they don't...they don't satisfy the children, they satisfy themselves. So... you can find their child wearing an old shoe, but their child gets money from the government. So we're going record that, to solve that problem. Because we don't want to see a youth suffer.</p> <p>I: Yes.</p> <p>R: Because, government have taken out their money. For parents, for youth. And for disabilities. But the money doesn't work for those people, they work for those people who take the money for this people.</p> <p>I: Yeah.</p> <p>R: So sooner or later we will be working on top of that. Yeah.</p>
---	---

	<p>I: Okey. Because the money is going, is used wrongly...</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey. Well, that important indeed, that something is done on that.</p> <p>R: Yeah.</p> <p>I: So...well, than I think that was it about my interview.</p> <p>R: Okey.</p> <p>I: Really thanks for your time! And ehm for the information you gave. I will turn off the recorder now.</p>
--	---

<p><i>Introduction</i></p>	<p>Interview with WIPAA – R1: administrator and R2: project manager, and 8 caregivers from WIPAA – 22 April</p> <p>R 1-10: Introducing themselves.</p> <p>I: Okey, well I'm Machteld Vergunst. I'm a third year student in The Netherlands, and at the moment I'm doing my bachelor research, here in Potchefstroom. My research is about policy influencing through HIV/AIDS related NGO's, and that's of course also why I would like to have this conversation with WIPAA. So, well, I've three different topics which I would like to speak about with you, it's cooperation, political chances and forms of policy influencing. But I'll first start with some general questions about WIPAA. So, yeah, what are the main activities of WIPAA?</p> <p>R1: Ehm, it is home based care. Child care problems, R2: Child care problems...</p> <p>R1: Income generation. R2: DOT...</p> <p>R1: and DOT, gender based violence.</p> <p>I: DOT? D.O.T? What is that about?</p> <p>R2: DOT means Direct Observe Treatment. Like people who have to take</p>
----------------------------	---

<p>Associations with policy influencing</p>	<p>treatment, they have to look for them take their treatment...</p> <p>I: Okey, and does the organizations has a formal goal or not?</p> <p>R1: The goal, the goal...AIDS is our main problem, in South Africa. So we did...Our main problem is woman who are being abused. Gender...like gender based violence. So we're dealing with different subjects, like rape, children who are being abused by their stepfather...That's were we are active, that's our main goal.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R2: So we did integrate with AIDS and HIV because we find mostly in the house HIV, and people are pro-active there, yah...</p> <p>I: Okey...So than I will continue with the topic of my research. If you hear the word 'policy influencing', eh, what comes to your mind? What do you think it is, who does it?</p> <p>R1: Policy influencing...</p> <p>I: It's also possible that you don't really have associations with it...</p> <p>R1: Regarding our community or the policy of WIPAA?</p> <p>I: Eh...Policy influencing, then I mean the policy of the government, like the local government, or the provincial government.</p> <p>R1: The problem is that we are working with the Department of Health. So we get the policy from them, they provide, we care...</p> <p>I: Okey.</p>
<p>Existence of cooperation – network</p> <p>Accountability politics – dialogue with government – recommendation</p> <p>Direction of cooperation – discussing programs/problems</p>	<p>R1: But if there's anything we don't agree with, we tell the chairperson of the forum. How could they change, or how could they do something like this? And he will report back to the forum, and they will brief our ... officer. And then maybe our ... officer...Then our ...officer will tell us if the government say this or this...</p> <p>I: Okey...And that forum is the forum of the Health Department?</p> <p>R1: It's the NGO's, and the Department of Health, but it's an NGO's forum.</p>

<p>Direction of cooperation – fund raising</p>	<p>I: So what's that forum like? What...</p> <p>R1: The forum is...to help all the NGO's, the NGO's. Because each member from the forum, he or she comes from the NGO's. They represent each NGO's.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: Our complains...or let me not say our complai, our problems, we talk like the caregiver told the project manager or administrator, what do we want as care giver? That is why we want that.</p> <p>I: Yes.</p> <p>R1: And the person who comes from ehm, the problems not come as a monitor for once. They must come at least in a month twice...and see what we are doing ehm...the advantages and disadvantages...</p> <p>I: Okey...So...</p> <p>R2: And the forum also helps us at ehm, the fund helping. We don't get money. Just from the fundings and than the government of Health Department helps us. It is not a...we have problems with the funding and then we go to the forum and the forum and the boss of the (name). And then [silence].</p> <p>I: Okey. And does the forum has a name or is it just called forum?</p> <p>R1: Right now I don't think...</p> <p>R2: NGO forum</p> <p>R1: It's a NGO forum, because right now they've, right now they've counseled, they've counseled for a name.</p> <p>I: Oh.</p> <p>R1: Because it is like, when we have a name, they've got problems with other districts, they also have got NGO forums...</p> <p>I: Okey.</p>
--	---

<p>Problems within organizations – misuse of grants</p>	<p>R1: Like funding. Especially when it comes to funding, there was just budget for administer and coordinator. So they have a problem, because even the administer and coordinator and supervisor, they do get their money from the government. It is now 1000 rand. And then the care givers ask: why do they get another money from the funding? What can the funding do us all and give us the money. Because the...at the funding they explain to us; the money is for people, not for us.</p> <p>I: Yes.</p> <p>R1: It is for the problems.</p> <p>I: Okey. So they grant you with money, but you have to make sure that the money is going to the projects, and not just to the people working for the organizations?</p> <p>R: Yes, the money, it's not for us, it's for the people.</p>
<p>Existence of cooperation</p>	<p>I: Okey. I see. So well, yeah, you're cooperating with the other NGO's?</p> <p>R1: Yeah.</p> <p>I: And are all the NGO's who are... is it only HIV/AIDS NGO's or are there other NGO's as well?</p> <p>R2: Yeh, NGO's dealing with children. OVC R1: Orphan and Vulnerable Children</p>
<p>Intensity of cooperation – frequency of meetings</p>	<p>I: Yes. And how often do the cooperating organizations see each other?</p> <p>R1: Once a month. R2: Once a month. R1: And the CLE, license officer of the Department of Health.</p> <p>I: Okey. And ehm</p> <p>R1: pffff.</p> <p>I: Haha, a lot of talking!</p> <p>R1/R2: Hahaha.</p>

<p>Programs of the organization</p>	<p>I: So, the cooperation, does it direct at the HIV problem, or does it have to more generally have to do with care giving, whether is it AIDS or another disease?</p> <p>R2: No, we are dealing with home based care, and also with helping AIDS people. A lot of things. Any support, we provide any support.</p> <p>I: Yes, just where help is needed. And are there also programs that are not just of WIPAA or another organization, but of all the organization together? Or does every organization has its own programs?</p>
<p>Motivation of cooperation – assisting each other</p> <p>Direction of cooperation - outreach</p>	<p>R1: Yeah, like LoveLife, LoveLife doesn't do home based care. They're part of Tshepong AIDS Project, they are doing motivation at the school, they are teaching children...If you have the NGO, if you have a dialogue, there must be, we must integrate with them. Then they will come and help us.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: Outreach, they have outreach.</p> <p>I: Okey, so, the motivation for cooperating is that you can help each other when there are problems?</p>
<p>Motivation of caregivers</p>	<p>R2: Motivating...I think they called us from the Department of Health. There is a psychologist, we have meetings we her. But I can say most of the times we motivate ourselves. Because after we visited the community, we are back at half past 12. The number of us is two or three, and we talk about what we have realized. But we don't say the names or the house number. But how can we help those people?</p> <p>I: Yes.</p> <p>R1: And then there is Mamamuth. She is, what is she?</p> <p>R2: Also caregiver...</p> <p>R1: She is a preacher lady. She always comes, dealing with our problems. Because most of the times she was going with us to the patients, so she knows how we feel and she comes and motivate us.</p> <p>I: Okey. So there is also evaluation of the things that you are doing?</p> <p>R1: Yes. Yes, there is.</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – contact with mayor</p>	<p>I: Okey. So then I will go on with the next...thing, which is political chances. Ehm, it means a lot of different things, but in general it is about the political situation and whether this makes is easy or difficult to participate in decisions about the subject.</p> <p>R1: Political what?</p> <p>I: Chances...</p> <p>R1: Oh, okey.</p> <p>I: So do you know what politics are saying about the issue of HIV and AIDS?</p>
<p>Leverage politics – purpose of lobbying – funding and material</p>	<p>R1: Yeah, the ANC. I don't know, because sometimes...the project manager he...project...I think it was last year...I was...the mayor...The mayor called him, because he was the new mayor and he wanted to know; what is this home based care?</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: And they explained to the mayor about it and then he funded the money. Some of them give them 20.000, to improve yeah...</p> <p>I: Okey. And who again was the mayor speaking with?</p> <p>R1: To the NGO's, he called all the NGO's. The ex-mayor, he was doing that. We also have got a computer from mister Mhampi. And he was from the ANC. And if we have got a funeral, neh? They give us money to bury.</p> <p>I: Okey, and is it just one person who is going to the council or is it always the same person?</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>R1: It differs...Because if you attend a meeting, maybe the mayor calls us. Because you are going to deal with that. Like the other time, one of our care givers go to ...eehm Soeden,</p> <p>R2: Sweden...</p> <p>R1: Sweden. Mm. And the council wanted those people from us. They elect one from us and one from Tshepong only two from our district.</p> <p>I: Okey, and what was the purpose of going to Sweden?</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – going to Sweden to exchange information</p>	<p>R1: To exchange information. What are we doing in South-Africa and they must also know what we do, and those kind of things.</p> <p>I: Okey.</p>
<p>Accountability politics – follow government activities on HIV/AIDS – budget plans</p>	<p>R2: And also the president, Jacob Zuma of the ANC, they have budgeted 20% of their money for AIDS which is going to the Department. We are going to get help from the government, through ANC.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R2: See, the politics are helping.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – ward committee’s</p>	<p>I: So do you know persons who are councilors, who are in the council here. Or in the ward committee’s?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: And you’re contacting those people about the problem and then trying to get help?</p> <p>R1: Yes, especially if you got a problem in your ward and then maybe the councilor doesn’t, you don’t get that councilor each and every time. We go about protocol, we must get the next person who can at least identify. This is why at the NGO we made sure that at the council they know us and they give the names of the ward councilors because after five years they can change the councilor and the councilor must know and who at the council must know where at the WIPAA who to contact.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>I: Okey. So that’s a rather informal way to make contact with the government and councilors. And are there also formal ways, like attending meetings of the council?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: Yes? So you can attend the meetings of the councils?</p> <p>R1: Yes. R2: Yes.</p>

<p>Direction of cooperation – LAC – information dissemination</p>	<p>I: And do you do that also?</p> <p>R1: Yes, yes we do that but if they call us. If they call the NGO's. If there's something about HIV and AIDS, mostly it is about HIV and AIDS.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: They want to know, how many children can we help...yeah... R2: through LAC. R1: Yeah, through LAC...</p> <p>I: Okey, so they call the Local AIDS Council and than the Local AIDS Council</p> <p>R1: Yes, mister Africa will inform us.</p> <p>I: Okey.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – going to Sweden to exchange information</p>	<p>R1: Yeah, sometimes it is not through the Council. Like, when they want women NGO's</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: We were not called by LAC. They call us straight, and that lady wants only two people. So that is why we got the chance to go to Sw...Sweden, because we did, I did represent WIPAA. And you must, they say we must sell ourselves.</p> <p>I: Yes</p> <p>R1: The NGO to the Sweden. So if there is a call you can go. That's why we get the chance to go, we did sell our project.</p> <p>I: Okey. That's really nice you had that chance!</p> <p>R1: Yes!</p> <p>I: Okey. Well than already my last topic. It's about the forms of policy influencing, like different activities you can do.</p> <p>R1: Okey.</p>

<p>Information politics – public campaigns</p>	<p>I: And I've got a list here with all kinds of activities which you can do. Maybe you can read it through and mention what you are doing and what you are not doing and why.</p> <p>R1: We must say what we are doing here and why we are doing?</p> <p>I: Yes.</p> <p>R1: Ehm, public campaigns. We are doing public campaigns, because we want to inform the community about what we are doing about let me say STI school week. We do it at the schools. But mostly we are doing it at the primary schools, not high schools. Those who doesn't have information, from eleven to fifteen years. Because we have the problem that they are pregnant.</p> <p>R2: Media activities...</p> <p>I: Okey...So the public campaigns are mostly information spreading?</p> <p>R1: Yes and giving them books. We spread corner to corner and maybe when someone has a question explain.</p> <p>I: Yes. Okey. And than it is at schools, or...</p> <p>R1: Also at the community.</p> <p>I: How at the community? Is it you organize a meeting, or just go to the houses?</p>
<p>Information politics – door to door actions</p>	<p>R1: Sometimes we go door to door by the houses, sometimes a meeting, we know that the people are gathered there. So we can spread the information. Even at the robots, we know people go to the robots and stand there.</p>
<p>Information politics – media activities – radio</p>	<p>I: Okey, and than media activities, you said...</p> <p>R2: Yes we have Aghana, radio station in Potch.</p> <p>I: Oh, I think we've been there. Is it in the big hall? Next to the organization who deals with disabled children?</p> <p>R2: Yes, and than we seek more volunteers. And than we educate again via Aghana. And we spread information about HIV and AIDS, condoms, and treatment also.</p>

<p>Accountability politics – follow government activities on HIV/AIDS – events</p> <p>Symbolic politics – connect story to mission of organization</p>	<p>R1: Yes, through media.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: Follow government activities on AIDS... Yes, each and every year they invite all the NGO's and then there will be who is going to disclosures and tell the people how did she or he manage to live so long with AIDS? What happened, others die and he's able to survive. So than we can explain about the medication.</p> <p>I: So that's the national government than?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: Lobbying?</p> <p>I: Yes, that's actually when you are contacting someone who is at an influential position, like a councilor, or a ward committee, but we have spoken about that already.</p> <p>R1: Dialogue with government administration...</p> <p>I: Yes, that means actually that you try to influence the Department of Health trough meetings en recommendations for example...</p>
<p>Information politics – media activities – newspaper</p>	<p>R2: Even that media-activities. We've got a local newspaper, Gazet. Like, right now, next week, we are going to clean the houses of old people. Who the children take their money, abuse them. Take the money to their boyfriends. But, the grandmother doesn't get the money. The child who is getting the money for the grandmother, she doesn't buy groceries, she doesn't clean. So WIPAA, next week, we are going to clean those houses. Right now she does have a bad treatment, but at least, we get ehm...</p> <p>[talking in Tswana with other respondents]</p> <p>R2: The person, she did have the support from us. We go there and bath the patient. And teach them, like for example they must open the window. Even if it's five o'clock, they must open the window, open the window. Because of the smell, which is very bad.</p>

	<p>I: Okey, and what does the Gazet has to do with it than?</p> <p>R2: The Gazet?</p> <p>I: Yes.</p> <p>R1: They are helping us, because people must know there are NGO's. They are taking a photo, like maybe if we give the food to the patient. Like, we do have a uniform, they take a photo with our uniform.</p> <p>I: O, okey.</p> <p>R2: Yes, it says WIPAA on it, and care-giving.</p> <p>I: Okey. So the Gazet writes an article about it and then the people know where to find you...</p>
<p>Media activities – newspaper – effect</p>	<p>R1: Yes, and they respond, you know. After the article the respond is more and more. People will come.</p> <p>I: Okey.</p>
<p>Accountability politics – dialogue with government – recommendations</p>	<p>R1: [Tswana], they fall under media-activities neh?</p> <p>R2: Yeah.</p> <p>R1: I think that's all...</p> <p>R2: So policy preparation, meaning?</p> <p>I: Well, you can also say it's making recommendations. Like the Health Department, they're making policies. About HIV and AIDS. And they are saying, well this is the goal, and this is what we are going to do, and these are the programs and so forth. And then the NGO's can think about that themselves, and make statements, or make goals themselves, or recommendations, and then go to the Health Department during the meetings for example, and you can say, well this is important and has to come back in the policy. So that is preparation. And evaluation is that when the policy is implemented, or when you're actually doing the programs, you think about what is going good, what is wrong, or when something is not really working well. And then again you can go back to the Department of Health, and tell them what needs to be changed.</p> <p>R1: Okey. Yeah, we're doing that. But mostly when we want funding. At</p>

<p>Institutional context – facilitation – improving NGO’s - through helping with writing a Constitution</p>	<p>funding they want business plans, policy, HIV and AIDS policy.</p> <p>R2: Constitution...</p> <p>R1: Constitution. It’s where the Department is helping us. Like in their HIV AIDS policy they will state that a care giver must be confidential, at least must be confidentially. Then they know that we can not erase that. Our policy is straight and forward. That most people, they grant, I mean your city (?) grant must include at least 300. You know it is to be cut, because they say you must look for a job. Now that you can stand for it, for yourself. But is that, the breadwinner with HIV and AIDS, again the City (?) grant drop.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: Mm, and then you’ll have a problem there.</p> <p>R2: So the Department works with our policies.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: So I think we’ve mentioned all the activities we do.</p> <p>R2: So your research was all about the policy influencing?</p> <p>I: Yes, indeed.</p> <p>R2: Okey. Did we give you what you want?</p> <p>I: Yes! Sure, you gave me a lot of new information! I’m really glad I could have this interview with you! Thanks you! It’s all in this recorder, so I’ll have a lot of work ahead...</p>
---	--

<p><i>Introduction</i></p>	<p>Interview Baptist Children Centre – Sphiwe Benjamin Ndebele, coordinator – 23 april</p> <p>I: My research is about policy influencing through NGO’s. Ehm, during the interview I would like to speak about cooperation, political chances and different forms of policy influencing. But I’ll first ask some general questions about your organization.</p> <p>R: Okey.</p> <p>I: So, to start, what is your function within the Baptist Children Centre?</p>
----------------------------	---

<p>Institutional context – facilitating – improving NGO’s – demanding Constitution</p> <p>Associations with policy influencing</p>	<p>R: I am coordinator of the project manager. I am employing the staff, I’m reporting to other stakeholders. And doing fund raising.</p> <p>I: And what are the main activities of the organization?</p> <p>R: We work with OVC, orphan and vulnerable children, who have HIV or AIDS. We help and assist them with different things. We help them with schoolwork, uniforms, we cook for them every day, we visit them at home. And we also assist children who are sexually or emotionally abused. We refer them to professional counseling, and when they go to court, we assist them. We are helping them and their families with opening cases against the offenders.</p> <p>I: Okey, and does your organization have a formal policy?</p> <p>R: Yes, we have a...that certificate there... that is the certificate of registration. Okey, is says that we are registered with the government as a non-profit organization.</p> <p>I: Yes.</p> <p>R: Which means that one must have your constitution. Okey. We also a, an initial policy, we have a communication policy; we have a contract of employment with all the caregivers that are working for us...</p> <p>I: Okey, that’s nice. So ehm, then we can continue with my subject. The first question is, if you hear the word policy influencing, what are your associations with it?</p> <p>R: Policy influencing?</p> <p>I: Yes.</p> <p>R: Well, with policy influencing my, it’s like, what I’d look at is, how to, let’s suppose the government wants to do something...Okey?</p> <p>I: Yeah.</p> <p>R: And then, for us, how do we influence, how do we bring our views, what we want to be done. So, we would than gather, then lobby around to gather information, so that we can then say; no, we don’t want it this way, we want it that way. So that when they come up in terms of making their policy, it will</p>
--	---

then either have what we, what we want or...counter a compromise. Because to that policy would then carry the agreement or what we or what the organization wants. That would be my ehm looking.

I: Okey. Eehm, and what do you think is the role of NGO's in policy influencing?

R: Well, the NGO's, they've got a major role in terms of policy influencing, see. Let's take an example that ehm, in, in South-Africa there's this TAC, I'm sure you've read about it, Treatment Action Campaign.

I: Yes.

R: Okey. Then you look in terms of the ARV, that the government did not want to give ARV's etcetera...And that ehm people would have to have the, the cidifical counts of what they got before they can get ARV's. And when you look that in the last year, the state president said that the ARV's will now be given to pregnant mothers with cidifical counts of 230; that is policy influencing. So we would then, it's, it's, that's how I would look at it. NGO's do play a role. That in the event that there is lack of medication, especially in the case of ehm antiretroval treatment, ARV's, you then find that the NGO's become a voice. Now they come together, they come to one. On behalf of their communities. So that something can be done with it. So in terms of relation to human rights again, the NGO's become one big voice. And then they sort out cases, they come up with case studies, and see, this is happening in area B, area A, area B, area C. So that either the government or the policy makers are able to see what they are not seeing before.

I: Yeah. So it's in terms of providing the information...

R: Yes...

I: And knowing what is going on and making it also known at the government level and then try to bring over your opinions...

R: Yes.

I: Okey. You just said that together the organizations have to be a voice, and that's exactly my first subject, about the cooperation. Ehm, does your, does Baptist Children Centre cooperate with other organizations here in Potchefstroom?

<p>Existence of cooperation – other organizations</p>	<p>R: Yes!</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: I think we work with Bambanani and Extensions Service. We sought the establishment of Vukuzenzele and other organizations. And every month, actually, when was it? This week, was it this week? We had a meeting of the NGO's.</p> <p>I: Oh, really?</p>
<p>Existence of cooperation - network</p>	<p>R: Yeah, and that's my, it was held here. In Baptist Children Centre...</p> <p>I: Okey!</p> <p>R: Haha, you see...Whereby all the people, the care-givers and their project managers came to Baptist Children Centre. So we know each other and we cooperate. And first, I must say that Baptist Children Centre, that's seen in Potchefstroom as the model. You know, because of the experience which we have. Over these years.</p> <p>I: And in what respect do you cooperate? In practical level...or...</p>
<p>Direction of cooperation – practical level</p>	<p>R: We cooperate in practical level. I give another example, that recently, in one of our meetings... ... can I get my cell phone, there's something I want to show...</p> <p>[Waiting for Mr. Ndebele]</p> <p>R: Here, this is a message that, on the messages sent, on messages sent...Where we had the meeting with the... with the...okey... this...This says that on the meeting held in February on the coordinators, the Department of Health and Social Development is content on the registration of Tshepong AIDS Project. And reverend Ndebele was asked to assist the organization, you see...</p>
<p>Motivation of cooperation – assisting each other</p>	<p>I: Okey. It's all in one sms!</p> <p>R: Yeah, all in one sms! Hahaha, this is also my laptop, hahaha. So we, cooperate a lot. Although in this case when you look at the message it says</p>

<p>Motivation of cooperation – improvement</p>	<p>that there is a problem. That it says, okey, who can assist us better in this?</p> <p>I: Yes.</p> <p>R: Then we’d informed those people. At this meeting, then I had to go and have a meeting with those people. So you see that you don’t just exist by yourself. But you also assist other people around you. So that you can get to do better.</p> <p>I: Okey. Ehm, and do you also cooperate in terms of trying to get things done at the government level?</p> <p>R: Well...Personally, or as BCC, yes we do. I’m also the chairperson of the government structure, Department of Health. Here in Potchefstroom. And then we also have our quarterly meetings. We’re supposed, to the Act, to have six meetings. By monthly meetings. Six meetings a year. So the...</p>
<p>Accountability politics – dialogue with Department of Health and DAC</p>	<p>I: And those meetings are with?</p> <p>R: Are held with the Department of Health and Social Development. So these clinics would then come and committees come also in and report and so forth. Then we facilitate that. Then they also come up with the, with our plan as to what do, what we want to achieve in the next year. There is this strategic plan, of the government, and then there’s also the District Health Council. Where the MMC of your Potchefstroom, your Klerksdorp, your Ventersdorp etcetera, all these councils together.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: So that’s the District AIDS Council. And then you’ve got your chief director. Of the Department of Health. And then you’ve got your director and so on. There’s six in this meetings. And then all the information is then disseminated and decisions are then taken. So this is what we do as part of our work.</p> <p>I: Yeah, and you do that on behalf of the Baptist Children Centre or do you do that on behalf of all the organizations?</p> <p>R: Well, I do it on behalf of all the organizations. Yes. Because I’m representing the organizations.</p> <p>I: Okey. So do you together make statements then? Make policies, or consider</p>

<p>Direction of cooperation – discussing of DAC meeting</p>	<p>achievements?</p> <p>R: Well, I attend those meetings, and then we have our meetings here. So that we can then say, well when they get the report. So I'm not the only person, I think there's four of us. Who are then representing us at the District. And then we come back and give reports. This was what was discussed, this is what in terms of the budget...Or how much budget have been located for us at the...and all other things. We then discuss that.</p> <p>I: Okey. And that is after the meeting with the District Council. Is there also a meeting before the meeting with the District Council?</p> <p>R: Yeah, well, because one...in...the, the government structure is, is establishing in terms of the Health Act. Okey?</p> <p>I: Yeah.</p> <p>R: And the District Health Council is also establishing in terms of the Act. So we must all meet six times a year. So when we meet, we see, we know when the meeting of the District Health Council is going to be...what is it that we are going to discuss... When the chairperson must then report, this is what we have done in Potchefstroom, complains, we receive many complains...This is what have been done about them...in terms of recruitment of staff, speaking to the professional nurses and doctors, and so on...that this is what have been done, and so forth.</p> <p>I: Okey...And do you think that some organizations here are more active, or have more knowledge about how to deal with the government and other organizations?</p>
<p>Differences between organizations</p>	<p>R: Well... The...Most of the organizations, I think only...30% of the existing organizations are capable of dealing with, handling the information of the government. The rest, they are still learning. They have not yet ehm, got into the stage of understanding. Because it also involves a lot of education...and that just have to take place. And involvement, within the community structures as well.</p> <p>I: Okey. But ehm, those 70%, are they ehm involved in the meetings?</p> <p>R: Yeah, they are involved. It's just that I'm speaking in terms of the capacity building. That as individual organizations, they are not yet fully capacitated to</p>

<p>Accountability politics – follow government activities on HIV/AIDS – through political parties</p>	<p>deal with this matters on their own. Or, they are still learning.</p> <p>I: Okey, I see. Ehm, well, that’s it about the cooperation. So I’ll go on with the political chances. It’s ehm, it is actually the political situation and the institutions and the possibilities, and whether it is easy or difficult to participate in decisions and policy making.</p> <p>R: Okey.</p> <p>I: Ehm, well, maybe you can tell me something about how the political parties deal with the problem of HIV and AIDS? Here in South-Africa?</p> <p>R: Well, in terms of the political parties, that are represented both provincially and locally, I think there is an understanding that has been raised between political parties that, with regard to the matter of HIV and AIDS. It’s not a political matter. That it is a matter that wants all the political parties to address and not use it to score political points. This is because almost all political parties, all political parties are infected and affected by HIV and AIDS. Meaning that there are either people who are sick of HIV and AIDS or infected and also have families that are also infected. So you cannot make that political, with the, over years, you see they have come up to that level. That at least HIV and AIDS is no longer a political matter. But all political parties are concerned about it. I think I can put it that way.</p> <p>I: Yeah. And do you know, whether it is formal or informal, someone who has an influential position ehm at a place where decisions are made? And do you make use of that contact?</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – personal contact with influential people</p>	<p>R: Well, there, especially in Potchefstroom at this moment in time, and looking at the ruling party, the African National Congress, or the ANC...Ehm, no...[Silence] So, when things are happening, you would rather approach...When just waits when the government wants to issue funding and so on...But personally, and I think also most of the organizations, ehm NGO’s in this area, they are not using individual opportunities with a political leadership to get assistance. But if you simply follow what is available to everybody, that means proposals and see whether you get it or not.</p> <p>I: Okey. So the main way in which you try to have influence in policymaking is in the District Council then?</p> <p>R: Yes, through the District Council...and it is through the ward committees.</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – ward committee’s</p>	<p>I: Ah, the ward committees...</p> <p>R: Yeah, the ward committees. The, the political structure in Potchefstroom is such that the...the...the city council in Potchefstroom had got wards, like here we are in ward 16. Okey?</p>
<p>Ideas about cooperation in leverage politics</p>	<p>I: Yes.</p> <p>R: So there are ward committees. So the way of having an influence or having opportunity to opinions as well, is by attending ward committee meetings. Whereby the ward meets, the ward has got it’s own leadership, and then it is responsible for the people of the ward. And then the people will either complain about service delivery or people say that this is not been done properly and so on. And as NGO’s, one has got to take it a bit broader. Because we find that NGO’s in this area, they belong to different wards. Okey. Because they belong to different wards, then they are able to influence different wards, even though the NGO’s will at the same time come together as NGO’s or CBO’s and say this is what we want. Then they will come up and say, we come up with this strategy that when you will attend the ward meetings we’ll speak about these things. We should push for what we want.</p>
<p>Leverage politics - purpose of lobbying – pushing for what we want</p>	<p>I: Okey So you rather would go to the ward committee meetings to achieve something than to the council meetings?</p> <p>R: Yeah, I would rather go to the ward committees than go to the council meetings. Okey, I think the council meeting in this case, is looking at the city council meetings. Because the city council meetings maybe there you got your...your councilors who are elected, in political way elected who are representing the political parties etcetera. So, and there, they are having their own, I mean they’ve got their own issues, they’ve got their own things. But it is best to influence the council through the ward committees. Because the councilors are part of those ward committees, like next year we are going to have elections. So each ward elects its councilor. And that councilor must have meetings with the ward. So...the ward will then give mandate to the councilor on what they want to be done, whether they want a road to be tarred, or they’re complaining about the running water and so forth. So that councilor must then represent his ward and fight for his ward. So it is better to go to the ward council meetings. Because there you have a, you, with your neighbors, are able to say; you have not done this, you have not done that, then he takes that mandate into the council. And then when they are locating</p>
<p>Why no lobbying through council meetings – have their own issues</p>	<p>I: Okey So you rather would go to the ward committee meetings to achieve something than to the council meetings?</p> <p>R: Yeah, I would rather go to the ward committees than go to the council meetings. Okey, I think the council meeting in this case, is looking at the city council meetings. Because the city council meetings maybe there you got your...your councilors who are elected, in political way elected who are representing the political parties etcetera. So, and there, they are having their own, I mean they’ve got their own issues, they’ve got their own things. But it is best to influence the council through the ward committees. Because the councilors are part of those ward committees, like next year we are going to have elections. So each ward elects its councilor. And that councilor must have meetings with the ward. So...the ward will then give mandate to the councilor on what they want to be done, whether they want a road to be tarred, or they’re complaining about the running water and so forth. So that councilor must then represent his ward and fight for his ward. So it is better to go to the ward council meetings. Because there you have a, you, with your neighbors, are able to say; you have not done this, you have not done that, then he takes that mandate into the council. And then when they are locating</p>

<p>Institutional chances – openness – access to council meeting decisions</p>	<p>money or budgets, then he says; this is what my people want. If you want elections, he will then say this is what his people want. And the councilors can have agreed to clean up the streets, pull out the tar road...or to provide water...or how many, how this...etcetera. So, it is strategic.</p> <p>I: So, that's the way it is supposed to work...</p> <p>R: Yeah, haha.</p> <p>I: But is it also actually working like that?</p> <p>R: Yeah, well, you see...well, this area in ward 16, where our church is, and in ward 9 in Promosa, where I stay, it's working.</p> <p>I: Okey...</p> <p>R: Yeah, it's a lot of fun there, hahahaha.</p> <p>I: Haha, well fun is always good! Well, than a last question about this, ehm, do you have access to documents of the local council meetings?</p> <p>R: No, I do not.</p> <p>I: Okey. So you cannot ehm, how are you ehm, made...acquainted with the decisions which are made at the local council meetings then?</p> <p>R: It is because the ward councilor.</p> <p>I: O, of course...</p> <p>R: He report to the ward. And says that this is discussed, this is what is happening, or a research has been done in that and so forth. So the ward councilor reports back to the ward. In that way you then get the information. This is why it becomes important to attend ward council meetings.</p> <p>I: Yeah. So it's not written down somewhere?</p> <p>R: Well, he would obviously have his material. Back from the council. But in the ward you then have your own mini secretary, because you've got your own committee. So he'll write down resolutions, that we have agreed in a particular ward. So he reports back that's why.</p>
---	--

<p>Information politics – media activities – newspapers & radio</p>	<p>I: Okey. Well, it's a lot clearer now! Then the last subject is the forms of policy influencing. Yeah, we've already mentioned a lot of them, but you can just have a look at it and then...</p>
<p>Accountability politics – follow government activities in HIV/AIDS – events</p>	<p>R: Well, in terms of media activities is that we, for example, we have the local paper, which is the Gazet, and the Herald, which is also local. We also have the Aghana radio station, which is a community radio station. So again, in terms of putting information in the media it's easy to do that. And that on its own, if people are not speaking about it. But the fact that they can read about it in the local newspaper, or they can hear it in the local radio station, you are like sending thoughts. So that people can begin to talk about issues. And that follow governments activities on AIDS matter, well this one does take place, 'cause for example you have got the national days, where they're telling about, like in December you've got your 16 days of activism, first December you've got your World AIDS Day, what is it that we are doing? As within this province, we are going to have the provincial AIDS day, that will be as a province, in the North-West. Then we see what is it that we are doing? In terms of STI's, and mother to child transmission and all those things, so what is what we then do in this case. Public campaigns we held ehm public campaigns, where you also share information. We get the pamphlets etcetera. And the Department I think also, like I, when I was speaking I also indicated that we then invite them to speak to us on a particular subject.</p>
<p>Information politics – public campaigns Direction of cooperation - Department of Health – assistance with public campaigns</p>	<p>Whereby the Department would, would stand up to people. So in that way it helps. In terms of education and information spreading. But we hold them differently, because each organization, each NGO, also gets involved in its own campaigns. Like our Baptist Children Centre they are about children. And their right. So most of the times when we have campaigns, mainly it is about children. So we try the issue of children. But when you go, when WIPAA has a campaign, it focuses about women. And when Tswaraganang has a campaign it focuses on disabilities. So, in that it is isolation, but everyone is touching an important area.</p>
<p>Direction of cooperation – public campaigns</p>	<p>I: Yes. Are there sometimes also campaigns which are run together? More general?</p> <p>R: Yes, we also do that. Like the STI's also, it's done together.</p> <p>I: STI's?</p> <p>R: STI's, sexual transmitted diseases or infections.</p>

<p>Judicial assistance from organization to people</p>	<p>I: Okey.</p> <p>R: Yes. That is done together. Tb is done together. Because it affects everybody. And then you have your 16 days of activities, which deals with woman and children abuse, and that affects everybody. So...And then the World AIDS Day also comes on that one. And your memorial service, for people who have died to HIV and AIDS. It affects everyone. So, there we collaborate with other people.</p> <p>I: Yes. Okey...</p> <p>R; Lobbying...I think we have spoken about that.</p> <p>I: Yes, you can leave that one.</p> <p>R: Judicial actions. Here for example, I indicated that we...when we have cases of children who are being raped and etcetera, we assist in opening cases against the perpetrator...we visit, or we go, we accompany the child and the families for them to go to the court. Well, and it also no notes that when you look around, Potchefstroom is not a very rich area, when it comes to people themselves. People are, are not very rich. Some people who are not...I find out that people who go to court, they don't even have the money to go to court, they don't have the transport. So, as NGO's in that we got to know that we are assisting those people. So that they are able to present themselves in court, because when they don't go to court, then the case gets thrown out. And the people get away with matter...So that is what we then do there.</p>
<p>Direction of cooperation – Department of Health – public campaigns</p>	<p>I: Okey.</p> <p>R: And then the government, again. Let me say, the Provincial government and the local government especially, also when they, they also run campaigns. And when they run campaigns, they always want the NGO's to be involved. Because they know the people better, they know exactly what to do. So we are always in partnership with them. Formulation of statements, together with other organizations. Yes, that we have already spoken about.</p> <p>I: Yes.</p> <p>R: Dialogue with government administration. Yes, we do, because, like every, every month we ride to court to them. We attend ward committee's where the local government is influenced. And other things. So these are the things that we do.</p>

<p>Accountability politics – dialogue with government administration</p>	<p>I: Okey. Well, really thanks for having the interview with me! I learned a lot of news things!</p>
--	---

<p><i>Introduction</i></p>	<p>Interview Tshepong – Nomalizo Sinazi, coordinator and 10 other caregivers from Tshepong – 26 april</p> <p>I: Well, my research is about the policy influencing. I don't know if you all know very much about it, but whenever you feel like saying something, just go ahead. But I'll first have some general questions about the organization itself, Tshepong. Am I pronouncing it right?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey. So, ehm, I understand Tshepong is a NGO?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey. And what is the goal of Tshepong?</p> <p>R: The goat?</p> <p>I: The goal.</p> <p>R: Okey. First of all, we are Tshepong AIDS Project. We are a non profit organization. Okey. Then, our aim and our goal is to see the rate of HIV decreasing. And the other thing is like, we are dealing with offence and tb patients.</p> <p>I: Okey. Well, that's quite clear. And what are the main activities of Tshepong?</p> <p>R: The main activities. Okey, in Tshepong we are doing home based care and ehm...outreach. Outreach is when like we are having people that are going</p>
----------------------------	---

<p>Association with policy influencing</p>	<p>around the school, teaching about teenage pregnancy, HIV, stuff like that. And than we have income generation.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: So, income generation, it's we are doing ehm...fund raising for the organization. Than, home based care, we are washing the patients...Yes, that's what we are doing in Tshepong.</p> <p>I: Okey. Ehm, and does the organization had a formal policy?</p> <p>R: Ehm...No, we don't have a policy, in this organization.</p> <p>I: Okey. So it's just informal than.</p> <p>R: Yeah.</p> <p>I: Okey, than I'll go on with my subject. If you hear the word policy influencing, what are your associations with it?</p> <p>R: Policy influencing around the country or policy influencing based on the organization?</p> <p>I: Eh, around the...</p> <p>R: Country, ooh...</p> <p>I: Or just in Potchefstroom.</p> <p>R: [silence] I can not answer that question really well...</p> <p>I: Ah, but there are no wrong answers, really, so...I'm just interested in what you think about it, and when you don't have associations, well, that's very good possible...So, yeah...</p> <p>R: About the policy?</p> <p>I: Yes, what you think it is, or...</p>
<p>Confidentiality in policies vs. practice</p>	<p>R: Ehm. The aims of the policy is... ehm, there are the policies of HIV and AIDS especially when it comes to...confidentiality. That is about the policy of HIV</p>

<p>Existence of cooperation – other organizations</p>	<p>and AIDS. Like people doing stigmatizing the people who are living with HIV. The policy than is that confidentiality and my wish is that if they say it is about confidentiality than let it be confidential. ‘Cause really, when you go around the clinic, they talk about confidentiality but they don’t practice it.</p> <p>I: Okey. Hm, that’s a problem then. We heard that before indeed...</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Well, ehm. I have three, like sub-subjects. And it’s cooperation, forms of policy influencing and political chances. And I will just go on with cooperation now. So does Tshepong cooperate with other organizations and in what respect do they cooperate?</p> <p>R: Yeah, we are doing, like WIPAA, it’s an organization we are working hand in hand with WIPAA.</p> <p>I: Okey, and what do you do with WIPAA?</p> <p>R: WIPAA, it’s Woman in Partnership Against Aids. I think you’ve been there, at the WIPAA neh?</p> <p>I: Yeah, we were there last week. Wow, you know already?!</p>
<p>Direction of cooperation – other organizations – home based care/outreach/fund raising</p>	<p>R: Yeah, because we’re communicating...</p> <p>I: Okey. But ehm, what exactly are you doing with WIPAA?</p> <p>R: WIPAA, we are in partnership with them because they are doing the very same thing as us, especially when it comes to the issue of HIV and AIDS. And then they are doing home based care, the same as we are. And then we took hand when it comes to outreach and income generation.</p>
<p>Direction of cooperation – discussing problems and programs</p>	<p>I: So are you also discussing about the problems you encounter?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: And then together you look for solvings?</p> <p>R: Yes.</p>
<p>Existence of cooperation –</p>	<p>I: Okey. And is there also a wider cooperation, like a network? That you’re not</p>

network	<p>just cooperating with one organization but a lot?</p> <p>R: Yes. There are different organizations that we are networking with, but the nearest organization is that one.</p>
Existence/Direction of cooperation - LAC – donations,	<p>I: Okey. And what about the LAC?</p> <p>R: Yeah, LAC is, like...we need donations...stuff like that. They help with constitution, stuff like that.</p>
Institutional context – facilitation – improving NGO’s – help with writing Constitution	<p>I: With..?</p> <p>R: Constitution of the organizations...</p> <p>I: Okey, so you do have a constitution, of the organization?</p> <p>R: Yeah, well, yes, I think so.</p> <p>I: Okey. And how often do you see each other?</p> <p>R: With the LAC?</p>
Intensity of cooperation – other organizations - frequency of contact/meetings	<p>I: Ehm, no sorry, I mean with the other organizations.</p> <p>R: Ehm, WIPAA, that’s like, every day. I just call with the coordinator.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: Than, LAC, it’s different. When we go there.</p> <p>I: And how often do you have meetings?</p> <p>R: O, pfff. Meetings, meetings, always meetings! Too much!</p>
Direction of cooperation – discussion about programs	<p>I: Haha, you must be very busy than! And what is discussed during those meetings?</p> <p>R: We talk about the programs we have, and what needs to be done.</p>
Direction of cooperation – outreach	<p>I: Okey. And are there also outreaches and programs that you are doing together?</p>

<p>Direction of cooperation – fund raising</p> <p>Direction of cooperation – outreach</p>	<p>R: Pardon?</p> <p>I: So, it's that you're not just doing the discussions together but also the programs. Or is every program just of one organization?</p> <p>R: Outreach is our baby in Tshepong. So if they do have activities, than they inform us. Especially as I'm the coordinator, they can not run anything that I don't know. So it's like, everything that we are doing we are doing together. Even income generation. It's like what we are doing, income generation.</p> <p>I: Okey. So when there something like an outreach somewhere in the city you will be contacted about it?</p> <p>R: Yes, because I'm also line manager to LoveLife organization. It's about outreach.</p> <p>I: O, so LoveLife and Tshepong, that belongs together than? Or is it two different organizations?</p> <p>R: It belongs together. I'm working for both.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – personal contact with influential people</p>	<p>I: Okey. Well, than I will go on with political chances. In general it's about the political situation and whether this makes it easy of difficult to participate in decision making. So do you know somebody who has an influential position, like in the ward committee or in the council? And do you sometimes contact him or her about the HIV AIDS problem?</p> <p>R: The only person...ehm...he was a mayor before, it was Raymond [name]. Now he is no more a mayor. Than, we only go there, municipality, if they're debating issue like HIV and AIDS.</p> <p>I: Okey. And why are you not doing that than?</p>
<p>Councilors - Why no lobbying through councilors – other places to go/not always about HIV/AIDS</p>	<p>R: Ehm. There isn't been like...there are communities like inside the municipality, so as the organizations, we just go there and ask help. Ehm, or if there's something else, like a program, like for example when our patient has a problem with ... than we negotiate with those people. But just like, we don't go easily there.</p> <p>I: Okey. Because it's difficult to discuss stuff there?</p>

<p>Direction of cooperation – LAC-organizing meetings with councilors</p>	<p>R: Usually when we go there, we are...they think that we are going with most of them...we are negotiating...like business stuff...So NGO's, like when you need donations. And most of the time when we met those people who...Simon Africa, from the LAC, he's the one who is organize the meetings.</p> <p>I: Okey, I see. And do you also go to the ward committee's? The meetings of the ward committee?</p> <p>R: Not exactly. As individual, but not for the sake of the organization. But we go there, yeah.</p>
<p>Ward committee - Why no lobbying through ward committee's - difficult to contact with the ward committee councilors about your issue</p>	<p>I: And do you think it's also good to go there for the organization?</p> <p>R: Ehm...</p> <p>I: Or do you think that doesn't make sense?</p> <p>R: Ehm, I used to go there but then when you go there it's all busy, you don't have time unless if somebody...like previously we had one of the councilors, he was one of the board members...of Tshepong AIDS Project. Than it was easy communicating to that guy, like anything we need we would talk to him.</p>
<p>Existence of cooperation – Department of Health</p>	<p>I: Alright. And do you also work together with the Department of Health?</p> <p>R: Wow. Yes!</p> <p>I: Okey. And what kind of cooperation is it then?</p> <p>R: Okey. The cooperation that we have with Department of Health...as like we are the volunteers so we are doing home based care</p> <p>I: Yeah.</p>
<p>Direction of cooperation – Department of Health – events/workshops/training/ parcels</p>	<p>R: And we're just collect their [onverstaanbaar] just like now. Each and every month they send us media activities, maybe. Like for instance, the TV month they include the organizations to be part of that activities. And than the other thing we are...workshops. We are doing workshops with them. And trainings.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: And there's parcels they are getting from the Department of Health.</p>

<p>Institutional context – facilitation – improving NGO’s – workshops/training</p>	<p>I: Okey. And those workshops and training are about becoming better in what you’re doing? Learning...</p> <p>R: Yeah...</p> <p>I: Okey. And you’ve also, like official meetings with the Department of Health?</p> <p>R: Yeah, each and every month we do have meetings with them.</p>
<p>Direction of cooperation – Department of Health – discussion of programs and problems</p>	<p>I: And what is discussed during those meeting?</p> <p>R: Ehm. During the meetings we are discussing the programs of the organizations. Ehm...if there’s any workshop or training they inform us...during the meetings.</p> <p>I: Okey. And do you also talk about the policies?</p>
<p>Institutional context – facilitation – improving NGO’s – help with writing Constitution</p>	<p>R: Yeah, usually they used to talk about the policies and then constitutions of the organizations they help with those things.</p>
<p>Accountability politics – dialogue with government – recommendations</p>	<p>I: Okey. And do you also recommend stuff to them? So you say that for example they should do this or that better or different? Or is it just the other way around; they advise you?</p> <p>R: Yeah, sometimes when I’m doing the reports we do have the comments like anything we need...as organization or anything that we ask for them to get through then we let them know...</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>I: Okey. Ehm, yeah I think I’ve asked that already, but have you ever attended a municipal council meeting?</p> <p>R: Yes, yes I do.</p> <p>I: Okey, and do you do that than also on behalf of Tshepong?</p> <p>R: Yes, it was on behalf of Tshepong.</p> <p>I: Okey. And in what context was it that you attended the meeting?</p>
<p>Leverage politics – purpose of</p>	<p>R: Okey. The context of that meeting was that they do wanted...they were</p>

<p>lobbying – empowering women’s organizations</p>	<p>planning to open sort of the organizations as municipality. Organizations of women’s, especially when it’s a women’s month. Than it was sort of a dialogue between the members of the municipality and us as a women’s around the organizations.</p> <p>I: Okey, and that dialogue was about?</p> <p>R: That dialogue was about all...like abuse...Yeah, and than like AIDS organizations, as woman’s they meeted to empower the women’s organizations.</p>
<p>Institutional context – openness – access to council meetings decisions</p>	<p>I: Okey. And do you also have access to the documents of the Local Council meetings? That when they have made a decision they write it down, make a copy of it and send it to you or you can download it somewhere?</p> <p>R: Not exactly.</p> <p>I: Okey. Yeah that's it, I think. So than the last subject already. It’s about the forms of policy influencing. I do have a list here with all kinds of activities you can do, and some of them we already discussed. But maybe you can read it trough and tell what you are doing and why.</p>
<p>Information politics – formulation of statements – change stigmatizing</p>	<p>[reading the list]</p> <p>R: Can I ask something, like about that, for instance formulate statements, ehm how, how formulate...like?</p> <p>I: Yeah, what I mean is, for example, that when people are stigmatizing that it’s very bad to have AIDS and you are thrown out of the community and stuff...and that as organization you make a statement, like that it’s not your own fault sometimes or that having a normal life with HIV is really possible then you’re going to say that over and over again to everybody...</p> <p>R: Okey...What I, like people who are stigmatizing, people who are HIV-positive...to us as organization it’s our...that’s what we say. Like for instance if they are stigmatizing the members, like previously when Tshepong started that was the only organization. So they used to say; people who are in Tshepong, they’ve got HIV.</p> <p>I: Yes...</p>

<p>Leverage politics – purpose of lobbying – explaining organizations mission/problems</p> <p>Leverage politics – lobbying – why no councilors – not called</p> <p>Information politics – media activities – radio</p>	<p>R: All of them. So...like as the organization it's for us to educate those people...to, to send information that HIV is not for...it's not for...it's not like a bad thing.</p> <p>I: Yes.</p> <p>R: Than for us as members, we need to change the stigmatizing of the community. So by so doing we are doing the campaigns, ehm campaigns like door to door campaigns, going house by house and talking about the issue of HIV and AIDS and how did it spread. Yeah, so that's what we do, the organizations.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: Ehm....public campaigns that's one I've been referring to we're doing. Ehm let me see the other things...okey. Lobbying...wow! Yeah we used to go there and lobbying...like for instance when we met with those women at the city council. They were opening the organizations of the woman's so they did want to know how did we work with the organizations, like Tshepong. Then we explain our duty on Tshepong what are we doing and what are the challenges we are facing. Yeah, than we are lobbying with those people.</p> <p>I: Okey. And that was that one time, when the mayor called you?</p> <p>R: Yes, the mayor called us, and he wanted us at the city council.</p> <p>I: And after that, have you ever been to the city council?</p> <p>R: No, they never called us again. This one, media activities we used to go there...radio...local radio. Than I went there to represent the organization. Aghana. Okey let's say I went there to Aghana the same thing as we are doing with outreach...Yeah. Than we do have communication with them. I think I've answered all the questions...wow!</p> <p>I: Haha, good job! Well, really thanks for having the interview! For making time...</p>
--	---

<p><i>Introduction</i></p>	<p>Interview WIPAA – coordinator – 27 April</p> <p>I: Well, I've already had an interview with the other women from the</p>
----------------------------	--

<p>Existence of cooperation – other organizations</p>	<p>organization, so I don't think I need to do all the questions still...But I'll just have some more, which I can perhaps better ask you about. So I don't know whether you've heard it already, but my research is about policy influencing through HIV/AIDS related NGO's. And I have different topics, cooperation, political chances and policy influencing forms. But I'll perhaps just ask some questions from each topic, since I've heard already a lot during the other interview.</p> <p>R: Okey.</p> <p>I: Well, then the first question. I've heard already you cooperate with other organizations. Especially Tshepong, if that's right?</p>
<p>Intensity of cooperation – other organizations - frequency of meetings</p>	<p>R: Yes.</p> <p>I: How often do you have meeting with them?</p> <p>R: Once a month a meeting with all the CBO's.</p> <p>I: And what kind of CBO's are that?</p> <p>R: All the organizations that are dealing with HIV and AIDS.</p>
<p>Direction of cooperation – discussion about programs and problems</p>	<p>I: Okey. And what do you discuss during those meetings?</p> <p>R: We discuss about our programs, and challenges. And then from them get permission what can we do there. And what tools can we use to improve our programs?</p> <p>I: Okey. And do you also go to the government with recommendations trough other ways?</p>
<p>Accountability politics – dialogue with government administration - meetings</p>	<p>R: Yes, we have quarterly meetings with the government people. We tell what are we concerned about and what can be done with this challenges, or to give us permission on other things. Yeah, they give us that platform here.</p> <p>I: Okey, and do all organizations go to that platform?</p> <p>R: Yes, only the project managers of the organization. They are representing them.</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – council meeting</p>	<p>I: So from every organization there's one representative?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey, eehm, and do you also work together with BCC?</p> <p>R: Baptist Children Centre, yeah. It's part of the meeting also.</p> <p>I: Because the reverend has told me that there are also meetings where you go only with a few of you...</p> <p>R: The government meeting, yes mister reverend is chairperson of the government meeting.</p> <p>I: Okey, he's chairperson. Okey, and after that government meeting, do you have a meeting again with the organizations? And if so, what is discussed during those meetings?</p> <p>R: Yes, we give them feedback. What are the solutions.</p> <p>I: Okey, you just mentioned the support groups. What is that exactly?</p> <p>R: We have a support group for people who are infected with HIV and AIDS. To share their mutual concern, experience, dealing with HIV and so on.</p> <p>I: Allright. And do you attend city council meetings or ward committee meetings on behalf of the organization?</p> <p>R: Like the IDP meetings?</p> <p>I: IDP? What is that?</p> <p>R: It's the Independent Development Program. Whereby the city council give us the budget of the year, budgets for housing, budgets for training. So if ever we have got something to discuss with them and if we need money we address on that IDP meeting. And if ever we have, like a road that is broken, we are also discussing that, on the infrastructure.</p> <p>I: Okey. So you go there also in behalf of WIPAA? To get money for WIPAA?</p> <p>R: Yes.</p>
--	--

<p>Leverage politics – way of lobbying – ward committee</p>	<p>I: And do you also already before that meeting contact with councilors? To already discuss the needs of WIPAA?</p> <p>R: Yeah, the ward councilors yeah.</p> <p>I: So you contact them before that budget meeting?</p> <p>R: Yes. And if the ward councilor maybe let me say I will go challenge to him that he provide me with answers. Than he raises those concerns at the IDP meetings.</p> <p>I: Okey. So you also go to the ward committee’s on behalf of WIPAA?</p>
<p>Leverage politics – purpose of lobbying – money</p>	<p>R: Yes. Like we have this woman issue. Sometimes we find that we don’t have money to women in rural areas, because that are the most that are being abused. To go there and educate them and help them. Then we request money from the councils to hire the transport to go there and educate for other women.</p> <p>I: And that is successful? You always get the things you need?</p> <p>R: Yes. Yeah, we get sometimes yeah. And then we give them a report back. What did we do with their money. To be accountable yeah.</p> <p>I: Okey. And how do you report then?</p> <p>R: Yeah, you just write it down and then you write what you have done with this money.</p> <p>I: Okey. Well, that’s actually already everything I need to know from you. And yeah, the other things I already know from the other women...</p> <p>R: Okey.</p> <p>I: So thanks... [recorder uit]</p>

<p><i>Introduction</i></p> <p>Relation LAC – Department of Health</p>	<p>I: Okey, well, you already know what my research is about of course. So I would just like to ask you some questions which make the situation here in Potchefstroom a bit clearer for me. I first have a question about the cooperation with the Department of Health. What exactly is the relation between the LAC and the Department of Health?</p> <p>R: It was until the beginning of, when was the elections? Yeah, it was until 2009 when they promised us that we will be moving out of the Department of Health and we will be falling directly under the Premium Office. Yeah, the Premium of the Province.</p> <p>I: Okey. And why was that?</p> <p>R: Because, LAC and Department of Health, we were doing the same job. So they are differentiating you away from the Department of Health and you are now under the Premium Office.</p> <p>I: Okey. But you're still doing the same thing then?</p>
<p>Direction of coordination – LAC - supervising / reporting to LAC</p> <p>Direction of coordination –DoH – supervising /reporting to DoH</p>	<p>R: We are doing the same thing. Going to the NGO, checking on what they are doing...Sometimes you find Simon and the coordinator from Department of Health at the same NGO's without knowing. Because we don't inform each other on today and which organization etcetera. I decide to go to organization A, B, C and then he'll also be there and they have to submit reports to both of us. And it is so boring and difficult to do the same job.</p>
<p>Relation LAC - Department of Health</p>	<p>I: Yes. But aren't they supposed to do different jobs then?</p> <p>R: Yes, they are supposed to do different jobs. They're supposed, Department of Health, they are supposed to do only the communicable diseases, tb, high blood, sugar diabetes and that. And we, PCA, we're supposed to focus on the HIV and AIDS issue. But in the end of the day we are working with the same jobs, HIV and AIDS</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: And you know why, once you have AIDS tb attacks you and that's why we are finally doing the same job. Yeah, the confusion came in here.</p> <p>I: Okey. But do you think they will go to change something about it?</p>

<p>Intensity of cooperation – organizations and Department of Health – frequency of meetings</p> <p>Difficulties in LAC’s job</p>	<p>R: Yeah, they must change it. Let Department of Health go concentrate on communicable diseases and let PCA do HIV and AIDS only.</p> <p>I: Okey. And do you also take that message yourself to the Department of Health?</p> <p>R: Yeah, we’ve been fighting with them for a very long time. With Department of Health we don't interfere when it comes to HIV and AIDS. Although they’re the mother body which gave the money to... which they never gave. I can’t tell you when last we have been refunded (?). Like that’s what I mean, I need money from you too if we go and visit. Because honestly, I don’t want you to go out biking to Ikageng. The boys are there very naughty. And I don’t want you to get into trouble like Mister Blanche...yeah, I’m afraid honestly.</p> <p style="text-align: center;">- Conversation about biking in Ikageng – not relevant -</p> <p>I: Ehm. Do you know how often the organizations have meetings with the Department of Health?</p> <p>R: Honestly, not.</p> <p>I: They don’t have meetings, or?</p> <p>R: They do have meetings, look you have to take them by surprise. Or I’ll go there and surprise them, yes! I’m here today. Because we know what time they are at the organizations and that’s the only way you can get them. They are so afraid to come up to us and confront us. ... Complain or do anything. That’s why you can’t go there or you can’t go and have a meeting. If you want them to come there you won’t find them there at the organization. So we know early morning before one they are all available. And then you go there and take them by surprise.</p> <p>I: At a meeting or just at the organization?</p> <p>R: At the organizations, you know. Sometimes we found them, last time we found them sitting and basking in the sun. People who are supposed being at work, sitting there. Why are you all sitting here and basking in the sun and complaining about stipenses?</p> <p>I: Yes. But why are they afraid of the LAC then?</p>
---	---

	<p>R: Because most of them, are not delivering the good. We've got to toi-toi against ... NGO's not delivering. Some of them are very pathetic. And they complain; eeh, three months we have not received any stipenses. That's why we surprise them, we just surprise them; yes! What are you doing?</p> <p>I: Okey.</p>
<p>Direction of cooperation – LAC – reporting to LAC</p>	<p>R: We've got reports when last have you been to the patients? And from there we go directly to the patient. And ask the patients what was the last time the NGO came to your house and yeah...what did they do? Did they clean you a nice house, motivation...or or or or or...</p>
<p>Differences in organizations</p>	<p>I: And do you think that some of the organizations have better capacities to do the job?</p> <p>R: Yeah, yeah, yeah. If you take now an organization like WIPAA, that's Women in Partnership, they are very nicely organized, they are very disciplined. You go to Bamabanani they're disciplined, you go to BCC, they are in line with what we require from them. But you go to people like Ipaleng, and, ach, most of them. They are lame and not really doing what they are supposed to do. Why, because a lack of resources.</p>
<p>Accountability politics – dialogue with government – why no recommendations – a long process</p>	<p>I: Yeah. That's indeed what we also hear a lot. Do you think it is easy to participate in decisionmaking, make recommendations?</p> <p>R: Not really.</p> <p>I: It's difficult then?</p> <p>R: Difficult, yes.</p> <p>I: And why is that?</p> <p>R: Ehm. Because they don't have access to PCA. Where they can complain directly to the motherbody. They're here, they must complain to LAC and we must take it forward. Yah, and then it must come down back to us, and from us back to the NGO. It's a very long process and I think that's why people they've lots of disinterest in what they're supposed to be doing. Or they must complain at the Department of Health because Department of Health are the people who sit with the money. That they're supposed to give to NGO's. so</p>

<p>Relation LAC – Department of Health</p>	<p>that the NGO's can deliver services to the community. So it will be best rather than going to PCA better go complain at Department of Health. They're the people who are rendering the pockets and they must pay people and see that the people deliver and it will make my job also easier.</p> <p>I: Okey. But then again the AIDS organizations go to the Department of Health, when they should go to you then.</p> <p>R: Huh?</p> <p>I: If they go to the Department of Health with an AIDS question they actually go to the wrong place then, since PCA is for HIV and AIDS.</p>
<p>Problems with staff</p>	<p>R: Yeah, Health is the people responsible for payment. And if they don't get money, they don't d their job. I can approve them to rather go to Department of Health and complain there. Up until last month Department of Health was the bank. They were supposed to see that we get our money. I get my salary, the NGO's get their stipends. But now there was so much confusion that we're out of Department of Health to the Premium Office to avoid all these kinds of problems. Rather under the offices of the Premium Office. But up until now we haven't seen anything happening. Then, our CVO, from the PCA, he was shift to another job in Rustenburg. He was CVO until last month, beginning of last month and then they shift him.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: That's unfortunately how they work with things. They shift you anytime they want to. I'm surprised I haven't been moved from this office to another office yet. Yeah, like Pablizo was a very good administrator in this office. And they decided that nobody in the office was needed here. Pablizo, leave Simon alone, go to here.</p> <p>I: And then nobody was there to replace him?</p> <p>R: No, they replaced him with Inky.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: But I hate the way they work you see. Because we've just come up to a level of understanding, the community, the NGO's, the two of us...Then they decided, no come on, one of you must move out of this office to another</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – why no councilor lobbying – no input during meetings</p>	<p>office. ...</p> <p>I: Yes, that's of course frustrating, I can understand. Okey. And eeh is it possible for the organizations also to come to the council meetings?</p> <p>R: To LAC meetings?</p> <p>I: No, I mean to municipal council meetings.</p> <p>R: Oow, no municipal meetings are open but you go there as an observer. You're not allowed to ask questions or input. You just sit there as an observer and I think that makes people uninterested. No questions, no input in my side.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>I: Okey. But is it also possible that there are arranged other meetings with people from the council?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: And do they also do that?</p> <p>R: No, they've never done that.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R: Although I must say that we have that problem you know, and that the council gave the LAC this office for R2000. And we don't have a bank account so we have to pass the money to the Provincial Council on AIDS. They are the people with an account. And then in this office we decided that instead of the office using this money let's give the money to the NGO's. And that the NGO's please submit a short written plan or proposal why we should give you money. And they did that and then I had to ask money from the PCS, my own money. PCA, please, I want to donate the money to the NGO's. And what I've done, several of them asked for laptops, old computers, printers, office equipment, and we'll say go buy and we will pay the suppliers. And they went and they bought these and they brought the accounts and we paid, the suppliers neh?</p> <p>I: Yes.</p>
<p>Problems with misuse of</p>	<p>R: The service providers. Instead of giving them the money in the hand, you</p>

<p>funding/grants</p>	<p>know what happened, when you give NGO's money in their hand, the minute the money is in their account they will draw money and start spending it amongst themselves. Buying cookies and cold drinks and tea and coffee and yeah... there is now a case coming up with one of our NGO's who used funding for crazy people and I'm telling there's a case coming up.</p> <p>I: Okey, that's a bad thing than... And do you think it's relevant for the organizations to attend the ward committees?</p>
<p>Leverage politics – purpose of lobbying – need permission</p>	<p>R: Yah, yah, because. That's a very good question you're asking there, must attend ward committee's so that the ward councilors know them, what they are doing. Because in the beginning when you move into the ward, and you're not friends with the councilor, you lent in trouble, you lend in trouble.</p> <p>I: Really, why?</p> <p>R: You can't go in this ward and do what you want to do although he knows what you're doing. You do a stunning job but you must get permission from him. Can I work in your council, I'm Simon Africa from Local AIDS Council, we want to do 1 2 3 4 and then the ward councilor will tell inform the people Simon Africa will be coming he's doing 1 2 3 4. And we have to get permission from the ward committee council.</p> <p>I: Okey. So then they still have to go to the ward committee's, after that?</p> <p>R: Yeah, they can...to lobby there.</p>
<p>Structure of government concerning HIV/AIDS</p>	<p>I: Okey. And then my last question because I'm a little bit confused about the structure of the government. You have the Department of Health and Social Development and then you have the PCA,</p> <p>R: Provincial Council on AIDS, and we have the District Councils</p> <p>I: Yes...</p> <p>R: The District Councils now consist of the four areas'. We've got about 27 Districts. And then we've got the Local AIDS Councils. And above it we have SANAC, which is the national Council. Direct from presidents office. The president he is the coordinator of the SANAC. And then ...</p> <p>- problems with recorder, no recording anymore –</p>

<p><i>Introduction</i></p>	<p>Interview 1 Tsogong Sedibeng – 10 caregivers of the organization – 19 May</p> <p>I: Okey, well, first I've some questions about your organization, and then I'll go on with my subject. So...what are the main activities of your organization?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: What are the basic things that you do?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: Like home-based care, out-reach...</p> <p>R: Yeah, we're doing home-based care.</p> <p>I: Home-based care...</p> <p>R: Yes, and we're doing things with tb. We are doing counseling, visiting old people.</p> <p>I: Okey. And do you know whether the organization has a formal policy?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: For the own organization...</p> <p>* respondenten praten in Tswana met elkaar *</p> <p>R: I'm sorry; coordinator is master of these things.</p> <p>I: Okey and she is not around, is she?</p> <p>R: No, she is not available.</p> <p>I: Okey, well...Ehm...</p> <p>R: She will be back in three months, neh?</p> <p>I: O, really?</p>
----------------------------	--

<p>Existence of cooperation - other organizations</p>	<p>R: Yes, three months...</p> <p>I: Okey, well...Ehm... [silence] Maybe I can just ask some questions then, and we'll see whether you know something about it or not...</p> <p>R: Okey.</p> <p>I: Well, let's see, first a question about cooperation. Do you cooperate with other organizations?</p> <p>R: Mmm, yes.</p> <p>I: And which organizations are they?</p> <p>R: Tshepong, WIPAA, Bambanani, Vukuzenzele, BCC.</p>
<p>Direction of cooperation – other organizations – public campaigns/ outreach</p>	<p>I: Okey, and what exactly are you doing together?</p> <p>R: Okey, campaigns. Ehm, outreach... ... yeah.</p> <p>I: Okey, so when it comes to campaigns, community outreach, you work together with other organizations?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: And the home-based care, is that of your own organization?</p> <p>R: Yes, home-based care, we do it ourselves.</p>
<p>Intensity of cooperation – other organizations – frequency of meetings</p>	<p>I: And how often do you see those other organizations? Do you also have meetings?</p> <p>R: Yes, we do have meetings. But I think it is ...because we have to attend in our projects everyday, we have to see our clients.</p> <p>I: Yes</p> <p>R: We need to give medications, need to go to clinic, need to go to their houses.</p> <p>I: Okey...So you don't always attend those meetings?</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – ward committee’s</p>	<p>R: No, not always.</p> <p>I: Okey...Well I think I’ll go on than. Does your organization, or somebody from the organization, attend ward committee meetings?</p> <p>R: Yes, yes</p> <p>I: Okey, and is that on behalf of the organization? Or for your own?</p> <p>R: On behalf of our organization.</p>
<p>Leverage politics – purpose of lobbying – materials/ making presence known</p>	<p>I: Okey, and what are you doing in those meetings, on behalf of the organization?</p> <p>R: If there is an issue that needs to be taken care of, concerning our project, we ask them if they can assist us. With some of the things that we are in need of.</p> <p>I: Okey...</p> <p>R: Yes, and the community must know that we are here.</p> <p>I: Okey, so that’s also a reason why you attend the ward committees? To let people know that you exist and what you do?</p> <p>R: Yes, so they can ask for help.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>I: Okey. And what about the council meetings? Do you go there as well? Or just the ward councils?</p> <p>R. [silence]</p> <p>I: I mean the municipal council meetings.</p> <p>R: No, we don’t go there.</p>
<p>Existence of cooperation – Department of Health</p>	<p>I: Okey, ehm and you also cooperate with the Department of Health, I think?</p> <p>R: Yes.</p>
<p>Direction of cooperation – Department of Health - parcels</p>	<p>I: Alright, and what are you doing with them?</p> <p>R: They are also helping us with the kits. Because we are dealing with poor and sick people. So they are helping us with kits.</p>

<p>Direction of cooperation – Department of Health – organizing events / providing materials</p>	<p>I: Kiets?</p> <p>R: Kits...like, food and medicine kits.</p> <p>I: Oo I see.</p> <p>R: Yes, and they are helping us with how to organize events. Maybe we want to do a campaign. Make people aware that there is STI. So, media...usually it's only females who go to clinics. So help us...helping us make campaigns awareness so that male also should go to clinics. Not only females...</p> <p>I: Okey...</p> <p>R: Yes, and sometimes they help us when we want to do door-to-door.</p> <p>* Respondenten praten Tswana met elkaar...*</p> <p>I: Dot-to-dot, what's that exactly?</p> <p>R: Door-to-door, each and every house...</p> <p>I: O, okey.</p>
<p>Direction of cooperation – Department of Health – giving statistics</p>	<p>R: We also give them statistics.</p> <p>I: Okey, and about what?</p> <p>R: Statistics about HIV, how many positive people, anything.</p> <p>I: Okey, so when you have problems, do you also go to the Department of Health?</p> <p>R: Yes.</p>
<p>Direction of cooperation – Department of Health – Sending nurses Direction of cooperation – LAC – assisting in problems</p>	<p>I: And do you do that in a formal way, like in a meeting? Or are you also just calling them?</p> <p>R: Yes we just call them and ask to assist us, like with a nurse. And we do ask Simon Africa to help us.</p> <p>R: Yes, and the man who you just saw, he was of the Department of Health, neh?</p> <p>I: Ow, okey and what was he doing here?</p>

<p>Direction of cooperation – Department of Health – discussing programs and problems</p>	<p>R: O, he was here to talk some programs that we are doing...</p> <p>I: Okey. So discussing about the programs, and the problems and stuff?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey. And do you know whether there are any opportunities to participate in decision-making?</p> <p>R: [silence]</p> <p>I: Decisions on the government level.</p> <p>R: No. not really.</p> <p>I: Okey, well I don't know if we have much time left...Ehm, not really I see. Well, I was just wondering about...Well, I have a list here with things you can do, activities with the organizations, and I will just ask you if and what your organization does about it...So, media-activities, are you doing any media activities?</p>
<p>Information politics – media activities</p>	<p>R: [silence]</p> <p>I: Like articles in the newspaper, messages on the radio?</p> <p>R: No...</p> <p>I: No, no media-activities?</p> <p>R: No.</p> <p>I: Allright, ehm. ... Well, maybe I'll just leave it here. Really thanks for helping me with the interview, it's really kind you made time for us! And then Francine also will have some question for you...</p>

<p><i>Introduction</i></p>	<p>Interview Vukuzenzele – Lydia Dhonna, coordinator and three care-givers from the organization – 19 May</p> <p>I: Let's first introduce ourselves... I'm Machteld Vergunst, I'm a student at</p>
----------------------------	---

<p>Direction of cooperation – campaigns</p>	<p>Utrecht University in The Netherlands, and I'm doing my research about the way HIV/AIDS organizations try to influence policymaking. So...</p> <p>R1: Okey, My name is Lydia Dhonna (?), I'm coordinator of Vukuzenzele.</p> <p>R2: My name is Elselyn Molebati (?), I'm working as a home-based care giver here.</p> <p>R3: My name is Kytsilele Mugobolati (?) I'm also working as a care giver.</p> <p>R4: And number four is Patrick Mgobole (?), as a care-giver.</p> <p>I: Okey. Well, I've different topics in the interview, and I'll start with cooperation. So you already mentioned you are working together with other organizations, ehm, my question is, what is the cooperation mainly about? What are you doing with the other organizations?</p> <p>R1: With the other organizations?</p> <p>I: Yes.</p> <p>R4: We have a...campaign running, we ask Tshepong to help us...They are going to help give the information.</p> <p>I: Okey, about the public campaigns then?</p> <p>R4: Yeah. Public campaigns.</p> <p>I: So in public campaigns you work together. And are there also other things you do together?</p>
<p>Direction of cooperation – Department of Health - workshops</p>	<p>R1: Like workshops. There are workshops from the Department of Health. Like, for tb, we go together as the same club.</p> <p>I: Yeah.</p> <p>R1: Like now we go to...we go there and then we meet together.</p>
<p>Existence of cooperation – network</p>	<p>I: Okey. And is there also like an umbrella organization? In which all organizations come together?</p>

<p>Direction of cooperation – discussing programs and reports</p> <p>Intensity of cooperation – Department of Health - frequency of meetings</p> <p>Accountability politics – dialogue with government administration – why no recommendations – long process</p>	<p>R1: Sorry? Come again?</p> <p>I: Okey, ehm. ...Is there a place where all the NGO's can come together?</p> <p>R1: Yes. Yes, there is.</p> <p>I: Okey, and where is that?</p> <p>R1: Baptist.</p> <p>R4: Baptist Children Centre. We go there.</p> <p>I: Okey, with all the organizations together. And what are you doing then?</p> <p>R1: We get reports from the Department of Health. And they tell us what to do for the community. Two months, what is going to happen in two months.</p> <p>R4: Yes, what's the problem for the project...</p> <p>I: Okey, so you discuss about the programs, and the problems?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: And how often are the meetings?</p> <p>R1: Twice a month.</p> <p>I: Okey. So you discuss about the things, and then is something done with that discussion? Like the director of the Baptist Children Centre, is he going back to the Department of Health again? Make recommendations?</p> <p>R1: Eehm...</p> <p>R4: Mmm, but it takes a long. It takes a loong...</p> <p>R1: Maybe three months.</p> <p>R4: Too long.</p> <p>I: Before you hear something in response?</p> <p>R4: Yes.</p> <p>I: Well, that quite long indeed...So you don't think it's very useful or effective to do that?</p> <p>R4: Mm, it takes too long...</p>
---	---

<p>Leverage politics – way of lobbying - city councilors</p>	<p>I: Okey...So, well, yeah, you also work with the Department of Health?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: With the workshops and stuff. And are there also other ways in which you cooperate with the Department of Health?</p> <p>R4: Yes. ...City councils...</p> <p>I: City councils?</p> <p>R4: Yeah...</p> <p>I: O, okey, what do you mean with that?</p> <p>R4: We go there.</p> <p>I: You go there with the Department of Health?</p> <p>R4: No, only us.</p> <p>I: Okey! And do you do that often then?</p> <p>R4: Sorry?</p> <p>I: Do you do that often? Going to the council meetings?</p> <p>[silence]</p> <p>I: How often are you going to the meetings?</p> <p>R4: ...</p> <p>R1: How often are you going to the meetings?</p> <p>R4: How often?</p> <p>I: Yes.</p> <p>R4: I go, that people ehm...Maybe ehm...we go there January and then again. We go there every month.</p> <p>I: Every month?</p>
--	---

<p>Leverage politics – purpose of lobbying → funds and materials</p>	<p>R4: Yes... ... *onverstaanbaar*</p> <p>R1: Or maybe we go do the campaign, we go there and ask help for the catering, or some funding.</p> <p>I: From the city council?</p> <p>R1: Yes.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying - city councilors</p>	<p>I: But I've heard that you can not speak in the city council meetings. I mean, you can just attend the meetings, just listen...Or you mean the council with the Department of Health?</p> <p>R1: No...</p> <p>I: The city council, it is?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: So you just stand up and ask something in the meeting?</p> <p>R1: No, we just write mister (name), than we go there.</p> <p>I: O, okey, and then you make a meeting with him?</p> <p>R1: Mm, yes, appointment, an appointment.</p> <p>I: O, I see! I thought you meant the municipal councilors meeting!</p> <p>R1: No, hahaha.</p> <p>I: Okey, haha, now we understand each other.</p> <p>R4: Yes.</p> <p>I: Okey, so just write him and than ask to meet him, and then you discuss about the problem you have?</p> <p>R1: Yes.</p>
<p>Leverage politics – way of</p>	<p>I: Okey, and do you also attend the ward committee meetings?</p>

<p>lobbyen – ward committee’s</p>	<p>R4: Ward committee, no.</p> <p>I: Not, the ward committee? Only straight to the council?</p> <p>R4: Yes, straight to the council.</p>
<p>Why no ward committee lobbying – lack of information</p>	<p>I: Okey, and why don’t you use the ward committee’s then?</p> <p>[silence]</p> <p>R2: It’s a problem, because sometimes you don’t get there. You don’t know where to find them.</p> <p>I: Okey. But they have meetings, every now and then, have they? For the ward?</p> <p>R1: Mm.</p> <p>R4: For the ward, yeah.</p> <p>R1: They work, you know the ward councilors, like ANC, they put in there.</p> <p>I: Okey...okey. But why aren’t you going there then?</p> <p>R1: Because, they call only ANC people. They...you have the membership card.</p> <p>R2: Yes, that’s how you get the information.</p> <p>R4: Yes, they don’t give it to you when you don’t have the card.</p> <p>I: O, okey. What do you think of that? Because they are supposed to be here for the whole ward...</p> <p>R1: Yes, it’s a bad thing. Because they have to work for the whole ward.</p> <p>R4: Bad thing, bad thing.</p> <p>R1: And sometimes you don’t vote ANC! Hahaha.</p> <p>R2,3, 4: Hahaha. Yeah...</p> <p>R1: Like that.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>I: So than you seek help by going to the council instead?</p> <p>R1: Mmm.</p> <p>R4: Yes.</p>

<p>Leverage politics – lobbying – personal contact with influential people</p>	<p>I: Okey. Eehm, Let’s see... Yeah, do you know someone with an influential position and contact him/her about the HIV/AIDS problem? Somewhere in the government, or in the politics?</p> <p>[silence]</p> <p>I: Like a councilor, or someone in the Department of Health who is going to important meetings?</p> <p>R4: Who is, like a ward member?</p> <p>I: Yes, do you know such a person?</p> <p>R4: Yeah...</p> <p>I: Not really well? Like you can not go to him and speak with him about the problems you have in dealing with HIV/AIDS and what you need, and want?</p> <p>R4: No, not really...</p> <p>I: Okey, well I’ve some forms of policy influencing here. And I’m just going through them to see whether your organization is doing those activities and stuff...</p> <p>R1: Okey.</p>
<p>Information politics – formulation of statements / public campaigns</p>	<p>I: The first is formulation of statements. That means, actually, de-stigmatizing the problem. So making short messages about what is AIDS, what’s it not, what if you’re positive...So do you make such statements?</p> <p>[silence]</p> <p>I: Like for example in the campaigns, what kind of statements do you spread there?</p> <p>R1: We do candle lights.</p> <p>I: Candle lights?</p> <p>R1: Yes. To remember those who passed away in disease, those who are living with HIV...</p>

<p>Existence/Direction of cooperation with LAC – food parcels</p>	<p>I: Okey. And after that?</p> <p>R1: After that we are talking about HIV and AIDS. R4: If you come to the office we can show you the place where we work... R1: Maybe you want to talk, or you want counsel... Give more information. R2: And also we are doing door-to-door. R1: And we go to the house. To check the patient. Because there are no other people in the house, they take the patient in the house and when you go there, there is no sleeping bed, no food, no water, nothing. No medication. So we go there to... R2: improve their lives.</p> <p>I: Okey.</p> <p>R1: Then we go back to the LAC, and they give us some food-parcels. If they need grants. We help them to go to their (?) and help them with the grants.</p> <p>I: Okey. So that's what you are busy with mostly?</p> <p>R1: Yes.</p>
<p>Information politics – media activities – newspaper article about organization</p>	<p>I: Okey, and what about media-activities? Do you have them?</p> <p>R4: Media?</p> <p>I: Yes, do you write articles for the newspapers, make messages for the radio? Stuff like that? Contacting people working with media?</p> <p>R1: No...</p> <p>I: No media-activities. Okey, so</p> <p>R4: But we have a... .. we have a call...</p> <p>I: You call</p> <p>R4: Person who is with the media. Sometimes, we call...*naam*... R1: *naam*</p> <p>I: Okey. So you call him, and than... what?</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – city councilors</p>	<p>R4: They come to... R1: Maybe when we have R4: here to see what’s happening and then they write about it in the newspaper.</p> <p>I: O, so there are media-activities then.</p> <p>R4: Yes, and there is *naam*.</p> <p>- er komt iemand binnen, schuift met stoelen etc. – onverstaanbaar –</p> <p>R4: city council... I: She is from the city council? R4: Yes, I: So you call her, and then ... R4: She asks me problems of what we are doing, *onverstaanbaar* permission. She comes... I: So are you calling her, or is she calling you? R4: We’re calling her.</p>
<p>Leverage politics – purpose of lobbyen – problem solving</p>	<p>I: Okey, and than you talk about the problems? R4: Yes. I: And she is attending it in the council meeting? R4: Yes. I: And do you also do that with other persons? R1: Yes. R4: Yes. I: So you know a lot of people from the city council than?</p>

<p>Direction of cooperation – Department of Health – providing of materials</p>	<p>R4: Yes.</p> <p>I: Allright...The next is, well. It's about making recommendations for policies. So when you think that something is done wrong with the HIV/AIDS problem, or you are in need of something which is not available, than you make recommendation for the government. Do you do things like that?</p> <p>R2: Yeah...We do make recommendations. At the Department of Health. Like thing we need, we tell it to the Department and for example they give us nappies.</p> <p>I: What?</p> <p>R1: Nappies.</p> <p>I: O, haha, I thought in another direction, sorry!</p> <p>R1: Okey, haha.</p> <p>I: Okey, so that's again about materials you get from the Department of Health?</p> <p>R2: Yes.</p> <p>I: Okey, let's see. ... There is also the dialogue with government administrations. This means you are in cooperation with them, but we already spoke about that...about the workshops. Are there also other ways in which you cooperate with the Department of Health?</p> <p>R1: No. If I have a problem I call with the Department of Health.</p> <p>I: And who are you calling then?</p> <p>R1: Mister Mtabo. If I need something I call mister Mtabo, I want this and this and this. And he bring it.</p> <p>I: Okey, and what is his function. Do you know that? In the Department of Health?</p> <p>[silence]</p>
---	--

<p>Accountability politics – dialogue with government administration - meetings</p>	<p>I: What is he doing within the Department of Health?</p> <p>* respondenten praten Tswana met elkaar *</p> <p>R1: License officer. R4: He is licence officer.</p> <p>I: Okey. Allright. Ehm, let's see if I have had all my questions, I do think so. Maybe one last question. Do you also yourself have official meetings with the Department of Health to discuss about the programs? Or not?</p> <p>R1: Yes, we have the meeting with mister Mtabo.</p> <p>I: Okey, and that's just with him? Of the government?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: And just with your organization?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: And are there also meetings with all the organizations and the Department of Health?</p> <p>R1: Yes.</p> <p>I: Okey, and what are those organizations, eh I mean meetings, about?</p> <p>R2: Those meetings, they give us the feedback.</p> <p>I: Okey, and who is giving the feedback than?</p> <p>R1: That Thabo Mtabo. He is the one who gives the feedback for all the organizations.</p> <p>I: Okey, so he organizes the meeting and than he gives the feedback.</p> <p>R1: Yes. R4: Yes.</p>
---	---

<p>Intensity of cooperation – frequency of meetings</p>	<p>I: And how often are those meetings then?</p> <p>R1: Twice a month. We meet together at the Baptist.</p> <p>I: O, it's the same meeting we already spoke about...</p>
<p>Intensity of cooperation – Network - Frequency of meetings</p>	<p>R1: Mm, yes, it's the same. If they want us twice a month we go there with all the organizations, together.</p>
<p>Existence of cooperation - network</p>	<p>I: And are there also meetings just with the organizations? And not with the Department of the government?</p> <p>R1: They come. R2: Department... R1: They come.</p> <p>I: They come...what?</p> <p>R1: If there is something, from hospital, like *naam* who want to talk to us and tell us something from the government, that guy he calls the coordinator from the organizations, then we're going there.</p> <p>I: Okey, so from the clinic...Okey, and than just with the organizations, like WIPAA, Tshepong and all the other organizations, are there also meetings just with those organizations and not with any other department or clinic or hospital?</p> <p>R2: Yeah, there are. We have those development programmes, so we meet and then we share the problems.</p> <p>I: Okey, and who is organizing those meetings?</p>
<p>Cooperation – Frequency of meetings</p>	<p>R2: It's always Fridays, every Friday we have that. With all the organizations.</p> <p>I: Okey, so it's every Friday. And those meetings are also at the Baptist Centre?</p> <p>R1: No, every direction. Like a map. Tsogong, WIPAA, lpeleng, Tshepong...</p> <p>I: Okey. Well, that was it, I think. About my interview. I will turn off the recorder...recorder uit]</p>

--	--

<p><i>Introduction</i></p> <p>Associations with policy influencing</p> <p>Accountability politics – strike</p>	<p>Interview Tsogong - coordinator Tsogong – 25 May</p> <p>I: Well, my research is mainly about policy influencing through NGO's. And then of course especially the HIV/AIDS NGO's. I would like to speak with you about cooperation, you already mentioned it at the interview with Francine, but I would like to know some more about it. And about the political institutions which are here and how you can use them, and about different types of policy influencing.</p> <p>R: Okey.</p> <p>I: I would like to ask a general question first; if you hear the word policy influencing, what does it mean to you, or what are your associations with it?</p> <p>R: Policy influencing...Ehm, how they influence your thinking...how they change the way NGO's are operating...</p> <p>I: Okey. And what about the other way around? The NGO's influencing the policy, or change the policy?</p> <p>R: Ehm...Yes. And mostly since caregivers began to strike. They were striking about...</p> <p>I: Here in Potchefstroom?</p> <p>R: Yes, here in Potchefstroom...They were striking about the standards of their working, and the hours. The type of courses, they were not that (?) Now that I speak, the training courses, so that means that you have a two (?) certificate attendance. Certificate. Meaning that, though you volunteered and also that, which I will explain to you know, that if I had been a fieldworker, when opportunities come in at the nursing, I would like to be given an opportunity to go to nursing. So to advance, to a certain amount, you know, 'cause, initially the Department came in not long ago and now somewhere they were also saying that job, even it they work within the Health Department, if you volunteer, since the volunteers linked to the Health Department, goes to the government. So the volunteer workers chop to the government, goes to the government you know, preference would be given to those that spend a lot of time in volunteer work. So, to services to the</p>
--	--

<p>Accountability politics - dialogue with government - conference</p>	<p>government. Even the Department of Health. So, I believe that, that could have helped also. In a sense that recently, have I told you that ehm, you get selected. Ehm, periodically, you know they took them from different NGO's. We went to a conference, to a two-day session. It was in Johannesburg. Where different NGO's were invited. You know, very diverse problems. Department of Health, and Social Development. And</p> <p>I: Okey, and what was the purpose of that conference, then?</p> <p>R: To...fine structure also. The payment structure. To bring in also the different standards. Of the workers. Like a working person, you know, and how they could write it down whereby there also would be different salary structures whereby there would be difference. Right now, it doesn't matter if you are a coordinator or a field worker. You are all adding the same stipends. Which means that, it can demoralize you. And also they were hearing everybody's complains. People had different complains. And I think I was, this thing has been on for three years, researching and all that, before they brought it to parliament. It required a lot of money because parliament had a budget. So it required a raise in, the caregiver, the salary, which had to be a better one. Because now there was a decrease in budget, and we had to decrease the amount of caregivers. Yep. So, they were trying to better that.</p>
<p>Institutional context – facilitation - improving NGO's – salary structure</p>	<p>I: Okey, and what was the purpose of that conference, then?</p> <p>R: To...fine structure also. The payment structure. To bring in also the different standards. Of the workers. Like a working person, you know, and how they could write it down whereby there also would be different salary structures whereby there would be difference. Right now, it doesn't matter if you are a coordinator or a field worker. You are all adding the same stipends. Which means that, it can demoralize you. And also they were hearing everybody's complains. People had different complains. And I think I was, this thing has been on for three years, researching and all that, before they brought it to parliament. It required a lot of money because parliament had a budget. So it required a raise in, the caregiver, the salary, which had to be a better one. Because now there was a decrease in budget, and we had to decrease the amount of caregivers. Yep. So, they were trying to better that.</p> <p>I: Okey. So they were trying to improve the organizations?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey, well I'll go on with cooperation than. You already mentioned that Tsogong does not really cooperate a lot with other organizations, but are there some specific organization with which Tsogong does cooperate?</p>
<p>Existence of cooperation – with other organizations – not really</p>	<p>R: I wouldn't say specific organizations. It's periodic. If we had to work with, ehm, let's see, Bambanani, for a specific purpose, then we would. But I wouldn't say that there is a close bond between organizations specifically where we help each other out and so on.</p>
<p>Existence of cooperation – network</p>	<p>I: Okey. Because some other organization mentioned, like a network, which came together every Friday, I think, also with the Department of Health. Do you go there as well, or not?</p> <p>R: Ehm, no it's not coming together. I don't know, I haven't been to that. We had meetings, at different, trying to begin that. With the different NGO's, so</p>

<p>Direction of cooperation – DoH – providing materials / reporting / events</p> <p>Accountability politics – striking</p> <p>Accountability politics – dialogue with government –</p>	<p>that we become familiar with the different organizations and the bonding. Then we had a meeting at WIPAA, and then the next meeting would be organized at the next organization.</p> <p>I: Okey, and what was the purpose of those meetings?</p> <p>R: Ehm, that was the project officer.</p> <p>I: Project officer?</p> <p>R: Project officer, Department of Health. It was a meeting of all the coordinators.</p> <p>I: Okey, so he was organizing those meetings?</p> <p>R: Yes, yes.</p> <p>I: To let the organizations come together?</p> <p>R: Yes.</p> <p>I: Okey. So you also cooperate with the Department of Health. And what exactly are you doing with them?</p> <p>R: Everything. Primarily on health basis. So everything we do, from all our work, if there's a need, if there's a food supplement, we get it from them. If we need supplies in order to use for attending to the clients, for bathing and washing them, we get it from them. Ehm, our reports. Of there are event happening, we work together. The best caregiver award, yeah. Where they threw us a party, haha. And then elect the best care giver, haha. Yeah, we're joining together. Yes, and they also try to bind with us whereby we can (?) And again the time when we struck. It had the head come. It was like, it is me, the one that you're striking for, hahaha. And she said I hear your complain, sorry that I haven't been on ground level.</p> <p>I: How long is that ago?</p> <p>R: Last year.</p> <p>I: Okey, so it's very recently. And you talked about that meetings where you can let your feelings know, complains and so on...</p>
--	--

<p>meetings / recommendations</p>	<p>R: Yes, yes, they do call us. Where all NGO's and all fieldworkers are being called.</p> <p>I: So are those meetings often?</p> <p>R: Yes. Yes, they're trying very hard. Two-monthly meetings, yeah he tries very hard. To appoint, especially after the time where we discusses everything, they were bringing in their top people so that ehm sometimes we can think that depending on the hierarchy we were speaking to him and he would coordinate the officers to us and he would think that maybe we were not telling the truth, so they try as much as possible to bring eh so that we could voice our feelings, and ask them as much as possible and we were trying that a lot. And I believe he tries by all means to go out there. But then, as human beings, you have always something to, haha, complain. Hahaha. You have to blame someone. And you have to demand something, even if there's no payment. Because sometimes they change bank accounts and then they blame if they don't get paid. And yeah, you know, sometimes the problem is in the government, they are here at the district, and it's up there, but we have to find someone to blame so we go for them. And they try as hard as possible, they would come, they would show letters, but they still complain, hahaha.</p> <p>I: Okey, but it's good they give you the opportunity to bring in your view then. So do those meetings fall together with the other meetings you just mentioned? With the different organizations?</p> <p>R: No no no, they're different. Because there's different meetings. There is meetings whereby everybody is called. There are meetings whereby the coordinators are called, the management level.</p> <p>I: Okey, can you maybe explain the differences of those meetings for me? The purpose, and who is coming and who not?</p>
<p>Institutional context – facilitation – improving organizations – managing offices Accountability politics – dialogue with government – meetings</p>	<p>R: The coordinator meeting is to see that, problems that they're having. Number one; statistics not coming in properly. As I said to you, we have to write our reports. Our statistics. And we sometimes make mistakes in the way we write them. And now there's a new format coming in. that I have to research everything, there's new formats of what they want and they keep improving them. So they want to teach us, remember, not all of us are trained or educated on that high level, so they want the coordinator to do that stuff. And also there are problems that they see, as you can see, in the way they're</p>

working. In giving permission. Because they do sometimes periodically, they would turn up and say, I'm writing a report and maybe you have six clients, you see, and then you're writing a report like I've six so and so, then they periodically turn up and say 'okay, may I please go with you to your clients to see'. Also for them not just to assume that we do our work. For them to see; do you have the contact, are you producing what they're training you for. Are you doing what they need? Also it's a way of monitoring to them that ehm, what else do we need? So you could then tell them about, what about the training, you know we discuss together the problems. So all this, in trying to make the NGO's functional, that is where you have the coordinators meeting.

I: Okey.

R: And when you have just the general meeting, that when anybody would...like you went to the LAC, you could also have gone to the Department of Health, to him, Thabo Mbeki. He would then also be able to run you through all NGO's. And any other information you wanted to know. What exactly is which NGO doing? What are the activities? He knows that much better. What is their expertise? What are they good at? So that kind of networking, that happens in those meeting.

I: Okey. So then you're talking about the meeting that all the caregivers from all the organizations can attend to?

R: Yes.

I: Okey, so what exactly is discussed during those meetings? I still don't get that one exactly, sorry!

R: Ehm, for example. We went to a meeting about Sexually Transmitted Diseases. And they opened up a free discussion. On what we think. And they called all the care givers, not only the coordinators. They wanted to find out, are we disseminating? Did we really hand out the information? And what do we think should be done more? So that way they would see that if it's only, if they call the coordinators, the field workers still don't have the chance to speak about it and what they know about it. So they disseminated the information on that. So I believe that that whole group, asking questions and answering questions and also, for those that are not ehm doing the work; what is hindering them? Some would say, we have problems with giving material. We don't have posters. And then they would say; okay please after the meeting let us know, we've got posters in our storeroom, if you need

Direction of cooperation - DoH

<p>- providing materials</p> <p>Purposes of meetings: information dissemination, networking and managing offices</p> <p>Functioning of LAC</p>	<p>posters to go and do the campaign we can deal with that. Some would say we can't get condoms. Maybe NGO's are no free enough to talk. So also, like I'm saying, transport. And calling. So they wouldn't know; which NGO is lucky to do the work? Because they don't have the money to come to them, the Department of Health and ask everything. So when they come to us, and call a meeting in the location whereby it is walkable, it is properly done. And then they're coming to us and they can say; I know this NGO. And also, is also helps them seeing, they know how many NGO's are there. In the list they could see if there were any NGO's that were not available.</p> <p>I: Okey. So how would you then define the different purposed of those meetings?</p> <p>R: Information dissemination. And ehm, networking and trying to create a close link with caregivers. And ehm, management of offices, of NGO's again when it's coordinators.</p> <p>I: Okey. So where does the LAC fits in?</p> <p>R: It was there.</p> <p>I: It's also part of the meetings?</p> <p>R: Yes, it was there. Because they are working with sexually transmitted disease. It's their part.</p> <p>I: Okey, so you can say that the Department of Health is doing the overall work, like everything, all the diseased, and that the LAC is just for AIDS and HIV?</p> <p>R: Yes. But you can not separate. They're interlinked, you know, to each other. Because the problems are diverse. Everything that we do, home based care, and washing, they're providing a service linked to the Department of Health. So anything that is done, unless it is done like feeding, when is doesn't have anything to do with HIV, then they wouldn't be there. But if it's anything that has to do with HIV, irrespective of what form it is, they're always linked and always there. In a sense that they have to participate. They have to be aware. And you know, to understand, ehm you know what is happening out there especially with the NGO's. Especially when it's big. All the workers come in there, so the information that is said there it is important for them to understand. And know the feelings of our people. And for LAC to do any</p>
--	--

<p>Direction of cooperation – LAC – direct help for NGO’s</p>	<p>promotion or whatsoever, they would be like getting the report from the eh so that they would be able at the meetings to say there are people that are saying this and this and this.</p> <p>I: Okey. So what would you say is exactly the difference in function of the LAC apart from the Department of Health then? When do people go to the LAC instead of the Department of Health, and when do they go to the Department of Health instead of the LAC?</p> <p>R: Ehm. ... I think basically it’s what you want for that time. I think so. Definitely can’t get access to a computer. Definitely can’t make a phone call, unless the project officer is there. The LAC is there for NGO’s. So you wouldn't have to, Simon Africa is there to... And they know that you’re the project officer, that would help you. The Department of Health is, diverse. Yes. You only get help if the project officer is there. So you need an office whereby it’s specifically for NGO’s. Though they, it’s a lot to do with ehm, HIV. Yeah, they’re for NGO’s, a lot. When NGO’s would know how to utilize them and use them for their work. So they have a wonderful open door there. Hahaha.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – councilors</p>	<p>I: Haha, okey. So another subject is then about the political institutions. And whether you make use of them or not. So the first question about that is; do you ever attend city council meetings? The municipal city council?</p> <p>R: Mm, no.</p> <p>I: Okey. And why don’t you go there? With the purpose of lobbying I mean...</p> <p>R: For lobbying?</p> <p>I: Yes.</p>
<p>Way of lobbying – councilors – why no councilors lobbying – discouraging since no capacity of organization to apply for funds</p>	<p>R: Not really. I don't know. ‘Cause I think mostly, we would attend the city council, the ones that go to the city council are the ones actively involved in political parties...and they go there to lobby for right. I’ve never, apart from one person, he loves to go there. And fight, hahaha. You know for the right for the NGO’s. Yeah, haha. Mostly you find that again with the proposals with the city council, with everything that a lot of them you have to be fully functional. To be able to give proper reports and whatever and be able to hear what they have. So it’s very discouraging if you know that your NGO is not at that level. Whereby if you hear about them you wouldn’t be able to apply for what they have. At one time when we wrote a proposal, we did a</p>

<p>Leverage politics – way of lobbying – ward committee’s</p>	<p>funding for 15.000, but then again you get your problem of proper management, you have to be able to say, I’m writing a proper report to be able to be continued to be funded. So you have those ehm stumbling blocks and it can come to be very frustrating to come there and hear what they’re offering what they have because then you wouldn’t be able to use it to the fullest. You may have the knowledge and hear what they want but then how are you going to implement it? So then that would discourage you.</p> <p>I: Okey. Mm, I see. And what about the ward committee’s? Because they are already a step closer to the community...Do you go there on behalf of Tsogong and lobby?</p> <p>R: Where, where Tsogong is?</p> <p>I: Yes, in the ward of Tsogong.</p> <p>R: In the ward of Tsogong. I haven’t heard, from my fieldworkers, whereby they have said they go to the ward committee. And lobby anything to do with HIV. For instance, when we began with our feeding program, I contacted the councilors.</p> <p>I: From the city council?</p> <p>R: No, the councilors. You know, there are different councilors in different wards.</p> <p>I: Yes, so the ward councilors.</p>
<p>Ward committee’s – why not lobbying ward committee’s – bad experiences</p>	<p>R: I wanted them to be supportive. Of the fact that we’re feeding in their area. And I wanted them, ehm what we’re doing is ehm we would have the locals coming with us. And we wanted a story. And put it in the newspaper. So I wanted the support that if the councilor was aware of the provision, of the feeding programme of Tsogong and that the councilors could see that it is a good thing and all that then they would support that. I didn’t get positive response from them.</p> <p>I: No?</p> <p>R: Not even once.</p> <p>I: They didn’t respond at all?</p>

R: They didn't come. They didn't come. They didn't turn up. Instead, I've heard in (? Naam ward) they send on of them in the committee to attend the ceremony. But not the councilors here. The need to seeing the need, seeing the need of the elderly. It's nice to go in a certain area. And help the person that covers that area, work hand in hand. It makes it easier to come to the people to see the support. And it would encourage you to work harder to get that. So, I haven't been, I don't know maybe it is because I live in town, ehm have the experience whereby the community comes there hearing them maybe and speaking about HIV programme and promoting it in the community so I haven't had spoke about that. We only go there to the schools and have our own ehm things. So I haven't had that experience as a coordinator before.

I: Okey. So you don't think the councilors are very supportive of what you are doing?

R: I don't think so.

I: Okey.

R: Yet. Being the ruling party, in one of the meetings, they have talked about the fact that ehm, there are fieldworkers yet they don't see the effect. They did say that. That you know, I couldn't comment and say; how can they be effective there is no networking together...Yet if they knew us, I'm sure that to he would ehm point, and tell us ho is networking the councilor? Then he could tell us which organizations he has, the problem to go back and find out...and he could tell us do you know that from that block...you have this and this organization, for that block you have this and this. So that if anybody comes to you as a ward councilor, and say there is an old lady sick in this street, you can have the references handled, and be able to say; okey, thank you, I will be able to refer you, I will call such and such organization and let them know that there is such and such need in that block.

I: Okey. So you told about that councilor who did say that he didn't saw effect

R: No, this was just in one of our personal, it was during our campaigns, yeah during the campaign, the campaign, it was during election time. In that area. So, that's one of the things that, I don't know ehm how the ehm councils ehm, I have never seen whereby you have the city council you have the city council calling a meeting, that they called a meeting with all the NGO coordinators, and where they bring their ward councilors together, so that we

<p>Information about when there is a ward committee meeting</p>	<p>can know what councilor so and so you have Tsogong and WIPAA in your area. Please use them So that even, from my point of view I don't know that they do have that, but I don't know because I don't live fulltime in that location. I'm in town so maybe that could be a hindress on my part. Maybe other coordinators who are fulltime on location, in Ikageng, so they go and have that ward meetings but I don't.</p> <p>I: But it's also not possible for you to go to the ward meeting of the ward of Tsogong then? Because you don't live there?</p> <p>R: No, I wouldn't know when they have the meeting. Because I don't have a, I remember we have been identifying these numbers, that one time when I called him, but he didn't have time for me. So I didn't have the positive response. So I didn't do a follow-up.</p> <p>I: Okey. And do you know how it is possible to be informed about the ward meetings? How do you know when there is a ward meeting?</p> <p>R: Ehm, I believe there is ehm ward committee members that monitor instructions, also in our church, so each, I think there's about ten members in the committee so they have certain blocks, that they monitor, so what will happen is that when you're living in that block and there is a meeting, the...let me use the word caregiver, of that block will then have to spread the word that we're having a meeting. Or for this ward there's coming a meeting. So they have constant ehm, ward meetings ehm that they would give information and if there is a meeting every member has to come or he has to disseminate any information that is for the ward.</p> <p>I: Okey. So is doesn't have anything to do with membership of the ANC?</p> <p>R: No it doesn't. For that ward, you would then, she don't go specifically to say are you an ANC member? Maybe, if it has to do with the ANC but in general it is free for everybody. If it has something to do specifically with the ANC maybe that that will happen.</p>
<p>Leverage politics – way of lobbying – personal contact with influential people</p>	<p>I: Okey. And do you do any other lobbying activities? Like do you know any influential people and contact them about your organization?</p> <p>R: I think anybody would do that, yes. So every position that you get, if you anybody you think can get things done faster, haha, yeah I would do that.</p>

<p>Information politics – media activities</p>	<p>I: Okey, but at the moment you don't know people who can help you?</p> <p>R: Well, for instance, when I was doing that volunteer work at Klerksdorp I was doing the networking, she was more experienced, and she had funding, she could get clothes. She could get food supplements. Ehm, and all what she got there. I used that. And food parcels. So I would use that as a network. Any other network or any other connection, when I have that I know of that I can outsource, I use that.</p> <p>I: Alright. Well than at last I have some activities that you van do within policy influencing, and I will just go through them to see whether your organization does something on it. Some of them we already mentioned, so I will leave that ones. So the first is media activities, do you ever do something with the media?</p> <p>R: Ehm, no. Media, you mean like speaking to the media...</p> <p>I: Yes.</p> <p>R: No, the only time that we came in there was when we won (?) award, but no media, mm.</p>
<p>Information politics – public campaigns</p>	<p>I: Okey. And you told already you do public campaigns, how often do you do that?</p> <p>R: We do them during the time that it's STI campaign, if it's tb time,</p> <p>I: Okey, so it's linked to the government events?</p> <p>R: Yes. But a lot of time we do maybe small scale, in a sense that there is someone who wants to know about the HIV and stuff and then we give that information. And also we give the information whereby you tell people about proper bathing, washing, and also cleaning. And if you don't have money, like how to use the salt and stuff...so that are the things that we do. It will be on a one one, small scale base. And sometimes also within the church. At the church different organizations meet so that then the information, ehm we would do that.</p>
<p>Information politics – door-to-door activities</p>	<p>I: And you also do the door-to-door activities?</p> <p>R: Yes.</p>

<p>Information politics – formulating statements – change stigmatizing</p>	<p>I: And that's also with the purpose to spread information?</p> <p>R: To spread information, yes, so that, ehm yes we do that.</p> <p>I: Okey. Ehm, well than another one is like formulation statements. And what I actually mean with it is, ehm, I think in the case of HIV and AIDS it's mainly about destigmatizing the issue. Yeah, you already told about the stigma, and do you do activities that aimed at destigmatizing the issue?</p> <p>R: We do. Primarily with the fact that, ehm, me as an example, be in the organization, me being free enough to speak about the fact of being HIV-positive. So, to try and share, we had times whereby, one time we were to the stadium, whereby you would use me as an example, and first start to say, like do I look like an HIV person? Haha...</p> <p>I: Haha, no...</p> <p>R: Thank you! Haha, and than could you pinpoint if I was standing here sick, and a lot of people would say; tss she is making it up, I am saying it. So that is why we try as much as possible. And we were very happy to use that medium, my people were very happy, in a sense that we can speak...I can go to the clinic, and sometimes people ask me; do you work here? And I would say; no I don't, I just come for a check-up, just like you. I go out to speak, promoting, we go to different churches, promoting the fact that ehm, here is me, and I would have my children, I would have my mom and I would have my group. The support around that and that do they see that by putting a stigma to people who are HIV-positive, that they're doing wrong? Like that the people who are HIV-positive, that they didn't do very well or ehm maybe alcoholics and drinking, so we try to portray a different image, you know, of what I look. So today, I made sure that I looked well in the video, hahaha. Primarily just for that, yeah. To try and say; if I wouldn't speak about it, you wouldn't be able to know. Meaning that you know who can infect you, so when you stigmatize the person who you think is not positive can be the one who is infected, and the person who you do think is positive because he looks a bit sick, isn't.</p>
<p>Accountability politics – follow government activities in HIV/AIDS – policies</p>	<p>I: Okey, I see. Alright. Ehm, we have talked about many already so...Yeah, about following government activities on AIDS, it means that you know the policies, what people in the politics are saying about HIV and AIDS and how to solve the problem, and you follow all the activities that the government is doing on the subject...And you check on what they're actually doing.</p>

R: Not really. Especially when it comes about government policy. Don't know about other NGO's, but I don't remember any of our discussions that we're we saying; you said you are going to do a, b, c and d, but you aren't. Yeah. Also, when it comes to policies, and the implementation. If people are already struggling with writing the reports, how are the going to know the policies? So they wouldn't really know it in depth. About the government. Only a certain amount of people would be able to say a, b, c or do they listen to the speeches.

I: Okey. Well, I think I have everything. Ehm yeah. Okey, well really thanks for having this interview with us!

R: Yes, well actually thank you. I think I'm going to read the policies, because now I work with this...